

UN FUTUR CONSELL COMARCAL DE JOVENTUT DEL PLA DE L'ESTANY. REFLEXIONS I PROPOSTES A PARTIR DE L'ANÀLISI.

Autora: Laura Sunyer Miàs

Tutora: Mònica Figueras Maz

Data de presentació: 28 de juny del 2024

Universitats organitzadores:

UN FUTUR CONSELL COMARCAL DE JOVENTUT DEL PLA DE L'ESTANY. REFLEXIONS I PROPOSTES A PARTIR DE L'ANÀLISI.

Autora: Laura Sunyer Miàs

Tutora: Mònica Figueras Maz

Data de presentació: 28 de juny del 2024

PARAULES CLAU:

Polítiques de joventut, participació, Consell de Joventut, Pla de l'Estany

RESUM:

El present treball pretén analitzar com és la participació juvenil al Pla de l'Estany i suggerir reflexions a tenir en compte a l'hora de crear un consell de joventut d'àmbit comarcal. Per fer-ho s'endinsa en la realitat dels joves del Pla de l'Estany i en quines polítiques s'estan duent a terme i es pregunta als diferents agents implicats, polític, tècnic i als propis joves, la seva percepció (7 entrevistes i 8 qüestionaris). A partir d'aquesta anàlisi es valora la creació d'un consell comarcal de joventut posant sobre la taula diferents elements a tenir en compte. Es plantegen doncs les debilitats, amenaces, fortaleeses i oportunitats que pot generar crear aquest Consell de Joventut.

1. Introducció: Justificació i objectius.	4
2. Metodologia de treball	6
3. Marc Teòric	8
3.1. Què entenem per participació?	8
3.2. Formes de participació juvenil	10
3.3. Mecanismes de participació i models de gestió	20
3.4. L'Avaluació dels processos participatius	22
4. Realitat del Pla de l'Estany	25
4.1. Com és la població?	25
4.2. Quina és la realitat juvenil en matèria de participació?	29
4.3. Quines polítiques s'estan duent a terme	30
5. Analitzem com és la participació juvenil al Pla de l'Estany	33
6. Creació d'un consell de joventut d'àmbit comarcal	38
6.1. Com volem que sigui?	39
6.2. Qui en forma part?	41
6.3. Estructura del consell i interlocució amb l'Administració	46
6.4. DAFO	49
7. Conclusions	51
8. Bibliografia	55

9. Annexos	58
9.1. Guió de les entrevistes	58
9.2. Transcripció de les entrevistes	61
9.3. Preguntes dels qüestionaris als joves	108
9.4. Buidatge de les enquestes als joves	112
9.5. Recursos	117

1. INTRODUCCIÓ: JUSTIFICACIÓ, OBJECTIUS I METODOLOGIA

Des del principi, quan em vaig plantejar fer el treball final de màster, la meva motivació era poder fer una proposta que donés resposta a alguna necessitat real. M'interessava fer alguna cosa relacionada amb la participació juvenil i vaig pensar diverses propostes. La realitat que m'era més propera era la del Pla de l'Estany ja que vaig estar fent les pràctiques del màster a l'àrea de joventut d'allà. És per això que em vaig posar en contacte amb el coordinador de joventut del Pla de l'Estany i li vaig comentar les idees que havia pensat i si creien que alguna els hi podia encaixar amb alguna necessitat que tenien. A ell li va semblar interessat, ho va compartir amb el seu equip i després de parlar-ho vam definir quina proposta encaixava més amb el que ells podien necessitar. Tot i així, pel camí em vaig adonar que era una proposta molt ambiciosa i que no era viable fer-la amb el temps del que disposava. Per això la vaig redefinir.

Des de joventut del Pla de l'Estany, estaven valorant la possibilitat de crear un consell de joventut d'àmbit comarcal per fomentar la participació dels joves de tota la comarca. No sabien si existia alguna experiència igual, es plantejaven dubtes de com fer-lo, què caldria tenir en compte, quines possibilitats obria però també quines limitacions podia tenir. En definitiva si era possible i com es podia fer perquè fos viable.

Els objectius d'aquest treball son:

1. Analitzar els pros i contres de crear un Consell de Joventut d'àmbit comarcal al Pla de l'Estany partint de la realitat del territori.
2. Recollir algunes opinions dels diferents agents que es veurien implicats en la creació d'aquest consell.
3. Aportar reflexions i consideracions a tenir en compte en cas de tirar-lo endavant.

El treball s'estructura en diferents apartats:

Primerament hi ha el marc teòric. Dins aquest bloc es descriu el concepte de participació així com les diferents formes segons el que han teoritzat diversos autors. També es parla dels mecanismes de participació juvenil i models de gestió.

A continuació, es dibuixa la realitat del Pla de l'Estany: com és la població, quina realitat juvenil tenen en matèria de participació i quines polítiques s'estan duent a terme.

Tot seguit, analitzo com és la participació juvenil a la comarca vinculant-ho amb el marc teòric i incorporant-hi les aportacions de les persones entrevistades.

En penúltim bloc, reflexiono sobre diferents aspectes a tenir en compte si es vol crear el Consell de Joventut d'àmbit comarcal: la definició dels objectius i funcions d'aquest ENS, qui en formarà part, elements a considerar per a crear l'estructura de l'entitat i formes de poder fer l'interlocució amb l'Administració.

Finalment, aporto unes conclusions i la bibliografia utilitzada.

A l'apartat dels annexes hi ha recollits els guions de les entrevistes fetes i la seva transcripció com també les preguntes de les enquestes i el seu buidatge. També hi he enllaçat diversos documents que poden servir com a recurs per definir i redactar tota l'estructura del Consell Comarcal de Joves.

2. METODOLOGIA DE TREBALL

Per a la realització d'aquest TFM s'ha fet una anàlisi qualitativa. S'han realitzat 7 entrevistes als diferents agents implicats: polític, tècnic i joves; i també 8 qüestionaris online als propis joves.

Per una banda s'han recollit dades sobre la població jove del Pla de l'Estany. La **documentació** utilitzada per a fer-ho ha estat:

- El Pla Comarcal de Joventut del Pla de l'Estany.
- Plans Locals de diversos municipis.
- Idescat per a consultar les dades actualitzades sobre la població jove de la comarca.

També s'han utilitzat fonts documentals diverses per a la construcció del marc teòric que trobareu citada a la bibliografia d'aquest document.

Per l'altra, es pretenia aprofundir més en la realitat de la participació juvenil a la comarca recollint l'opinió dels que hi viuen. Per a recollir-la s'ha utilitzat l'entrevista i el qüestionari.

a) **L'entrevista:** a l'hora de fer les entrevistes el primer que s'ha hagut de definir és a qui fer-les. L'objectiu era que es veiés representada l'opinió dels diversos perfils de persones, és a dir, dels diferents agents que es veurien implicats en la creació i impuls del Consell de Joves. Per això s'ha entrevistat els següents perfils:

- El *coordinador de joventut del Consell Comarcal* com a representant dels tècnics de Joventut.
- El *conseller de Joventut del Consell Comarcal* com a representant polític.
- *Joves associats* a alguna entitat juvenil de la comarca, buscant que fossin de diferents municipis (2).
- *Joves no associats* a cap entitat juvenil de la comarca, buscant també que fossin de diferents municipis (3).

Per a seleccionar els jove entrevistats s'ha seguit el següent procés:

Primerament es va contactar amb algunes entitats juvenils de la comarca i es va demanar si algun dels seus membres volia ser entrevistat per a l'elaboració d'aquest TFM. Cal dir que ha estat més difícil del que creia poder concertar les entrevistes ja que m'he trobat que no tots han

contestat i alguns tot i haver dit que sí que volien participar al final no ho han fet.

Després vaig preguntar als joves si coneixien a d'altres joves que no estiguessin associats a cap entitat i que volguessin ser entrevistats. Em van passar els seus contactes i els vaig poder entrevistar.

Les entrevistes han estat fetes durant els mesos de maig i juny.

Es van realitzar per videotrucada i es van enregistrar en format àudio. Per a fer la transcripció d'aquestes s'ha utilitzat una aplicació web anomenada TurboScribe que ha transcrit el text i jo mateixa l'he editat per anar marcant les preguntes i respostes i corregir les errades que hi havia.

El guió de les entrevistes el trobareu a l'apartat dels annexos. En alguns casos, però, no s'ha seguit exactament el guió perquè el transcurs de la conversa ha anat portant a poder ampliar o reestructurar les preguntes si bé, tota la informació que es pretenia recollir hi figura.

- b) **El qüestionari:** Per tal de poder recollir l'opinió de més joves es van enviar qüestionaris elaborades amb l'aplicació de formularis de google. Es va fer difusió d'aquests a través de les xarxes socials. Tot i l'abast que poden tenir les xarxes només van respondre-les 8 joves de la comarca.

3. MARC TEÒRIC

3.1. QUÈ ENTENEM PER PARTICIPACIÓ?

Si busquem la paraula participar al diccionari veurem que significa prendre part en alguna cosa. Segons Anna Sellarès *la participació és la capacitat de decidir sobre tot allò que ens afecta directament o indirectament en la nostra vida. Participem quan podem decidir sobre el que condiciona el nostre entorn, les nostres relacions i les nostres possibilitats de desenvolupament personal i col·lectiu.* (Valenciana, 2016)

Per altra banda, al diccionari d'espanyol jurídic el concepte de participació juvenil es defineix com “la facultad reconocida a la juventud de participar en la toma de decisiones sobre políticas públicas en las materias que le interesan o le afectan”. També continua dient que “*el artículo 48 de la Constitución Española reconoce su promoción como principio rector e impone a los poderes públicos que esta participación debe ser libre (sin injerencias externas a las propias personas jóvenes) y eficaz (con incidencia real en la adopción de decisiones)*”. (Diccionario panhispánico del español jurídico (DPEJ) [en línea], 2024)

És important tenir present que la participació política no solament fa referència a votar quan hi ha eleccions sinó que va molt més enllà. Estem parlant que existeixin mecanismes perquè els joves puguin participar de forma continuada. Per tant cal que es reconeguin formes de participació juvenil legítimes i que es doni una capacitat de decisió als joves a nivell públic en aspectes que els afectin. És necessari doncs l'organització i la creació de mecanismes que garanteixin que sigui una possibilitat real. Perquè això succeeixi és imprescindible que hi hagi la voluntat política perquè realment els joves puguin exercir aquest dret.

Reforçant la importància de la participació juvenil Barry N. Checkoway al seu llibre *Teoría y práctica de la participación juvenil* ens diu que *els joves son actors comunitaris capaços de treballar amb els adults i per tant han de participar com la resta de persones expressant les seves idees i perspectives respecte la vida comunitària.* (N. Checkoway & M. Gutiérrez, 2009)

És necessari distingir entre la participació que es realitza en condicions democràtiques i no discriminatòries, que incorpora als adolescents com a vertaders participants, i aquelles altres formes que poden ser classificades com no autèntiques o il·legítimes.

Cal recordar que el dret dels joves a participar no solament el trobem recollit a la constitució espanyola sinó també a la Declaració dels Drets Humans (als articles 19, 20 i 21) i a l'article 12 de la Convenció dels Drets dels Infants.

Amb tot, la participació no només és una capacitat i un dret sinó que és una eina que ens serveix per aconseguir uns objectius. Com diu Sallarés, l'ús que fem les persones i col·lectius de la nostra capacitat de decidir farà que puguem construir uns projectes acords amb la nostra visió del món enfocats al bé comú. Per altra banda, l'actitud de participar no és inherent sinó que s'aprèn al llarg de la vida. La millor manera d'aprendre-la és experimentant-la en grup per tal d'adquirir les habilitats i els coneixements de la seva pràctica. S'aprèn a participar, participant.

Un cop s'han creat les condicions necessaris perquè els joves puguin participar hi ha dos altres factors que influeixen directament en aquesta participació: la voluntat de fer-ho i que sàpiguen com fer-ho. Per una part a cadascú l'impulsen a participar unes motivacions i/o expectatives que solen tenir a veure amb el seu benestar individual i/o per aconseguir una millora a nivell social o comunitari. Alhora és important que els joves coneguin els mecanismes que fan possible aquesta participació i aprenguin les habilitats, els coneixements, les destreses que siguin necessàries segons a cada context. La cultura política i participativa té una gran influència en si la gent participa i de quina manera ho fa. També hi tenen a veure les condicions de vida.

Aquest procés d'aprenentatge no és només en relació a com participar sinó que va molt més enllà. També té a veure amb desenvolupar una capacitat de reflexió i un creixement personal. Ítzia González expressa d'una manera molt bonica i clara aquest fet: *En un procés de participació, les persones prenen consciència, tant de la seva autonomia com de la seva interdependència. Descobreixen què volen realment elles i què volen els altres. Què tenen en comú i què els diferencia. En què podran lluitar junts i en què s'hauran d'aturar a escoltar o mirar de fer entendre els altres. Acció i escolta. Afectació i resolució de possibles conflictes. Mediació i recerca de solucions i propostes per a la confluència.* (Sellarés Cirach & Llopart Alari, 2014)

Com hem vist doncs, el concepte de participació té diferents dimensions:

- ✓ És un **procés social** perquè té lloc en un context amb una cultura política i participativa concreta i les persones que intervenen tenen

diverses posicions socials que generen unes relacions de poder entre ells. També cal posar atenció en com es relacionen i comuniquen els diferents agents entre ells ja que això farà que s'hagin d'adaptar metodològicament els processos de participació en funció de qui intervingui.

- ✓ És una **eina** per aconseguir uns objectius i no una finalitat en si mateixa.
- ✓ És un **procés d'aprenentatge**. Els joves aprenen unes actituds, uns valors i unes habilitats gràcies a la pràctica de participar i reflexionar. Però alhora també és un aprenentatge per a tota la societat perquè es beneficien de les aportacions dels joves i de la visió que tenen de tot el que passa a la societat.

3.2. FORMES DE PARTICIPACIÓ JUVENIL

La participació dels joves pot sorgir de motivacions diverses i depenent de quin sigui el nivell de poder incidir i decidir es farà de maneres diferents.

Els joves no són un grup homogeni de persones sinó que, a part de coincidir en la franja d'edat, poden viure realitats ben diverses. Actualment viuen amb molta incertesa el seu futur i els preocupa la precarietat laboral, la dificultat per emancipar-se i com això afecte a les seves expectatives, en definitiva a les seves trajectòries de vida. La mirada del món cada cop més individualista influeix en la seva escala de valors i dificulta despertar-los la consciència social per adonar-se de les desigualtats i com entre tots, a nivell col·lectiu, podem treballar perquè la situació millori.

El context doncs, és un dels factors que pot condicionar la seva voluntat de participar i també les possibilitats de fer-ho. *La situació de dependència (econòmica o domiciliària) dificulta l'accés dels joves a la plena ciutadania, excloent-los sovint dels canals de participació institucionalitzats i no atorgant-los la categoria de ciutadans amb plena capacitat de decisió sobre el seu entorn.* (Valenciana, 2016)

Els canvis culturals també han afectat en la manera com els joves participen. El gran auge de les xarxes socials hi ha tingut una influència.

Abans per participar en qualsevol acció, votació, debat... calia anar-hi presencialment. Actualment tenen la possibilitat de fer algunes d'aquestes activitats de manera virtual i per tant la presencialitat ja no és un factor indispensable per a participar-hi. També trobem el ciberactivisme que utilitza les noves tecnologies per crear, difondre i poder participar en accions col·lectives d'acció social.

Un altre factor a tenir en compte és que la participació dels joves és dinàmica i flexible. Com a jove, pots tenir més o menys nivells de participació segons la situació que estiguis vivint en aquell moment. Això també et pot afectar en si participes d'un o més projecte alhora i en quin grau et compromets en cadascun d'ells. És a dir, que pots combinar diversos nivells de participació simultàniament. Aquest dinamisme fa que les formes d'organitzar-se també s'hagin anat diversificant.

Com dèiem abans, l'auge de l'individualisme està afectant a la participació juvenil. Per una banda, s'està notant una manca de compromís entre els joves i per l'altra la visió que tenen és més utilitarista. Un exemple podria ser quan la participació està motivada per fer demandes, ja sigui de serveis o d'altres aspectes que els puguin aportar millores. També hi ha un altre tipus de participació individual que seria el voluntariat on els joves busquen viure unes experiències que no tenen a veure amb la transformació social i política sinó que els hi aportin autorealització.

Per contra la participació juvenil en els àmbits de l'associacionisme ha anat a la baixa. La rigidesa, la jerarquia o el fet que no sigui àgil el procés de presa de decisions podrien ser-ne els motius. Tot i que també hem apuntat la falta de compromís a llarg termini dels joves ja que busquen resultats més immediats.

Per altra banda la joventut ha perdut confiança amb les institucions polítiques. Per tant volen altres formes de participació que els siguin més flexibles i properes. D'aquí han anat sorgint nous moviments de transformació social descentralitzats i heterogenis on s'organitzen de manera més horitzontal.

Podem diferenciar tres escenaris principals de participació juvenil: l'àmbit escolar, l'associacionisme juvenil i el ciberactivisme.

L'àmbit escolar:

L'àmbit escolar és un dels escenaris on educar la participació des de ben petits. El fet d'escoltar els companys, respectar el torn de paraula, donar la teva opinió en les assemblees d'aula, treballar en grup, responsabilitzar-te del càrrec que t'han atorgat (per exemple delegat o secretari), participar d'associacions d'alumnes i al consell escolar són aprenentatges bàsics per a saber participar i fan que els joves vagin adquirint una cultura participativa, és dir, que en el seu entorn diari normalitzin aquesta pràctica i l'incorporin de manera natural com a pròpia.

Per tant dins les aules cal que els joves aprenguin a analitzar el món que els envolta i que adquireixin les habilitats necessàries per a participar com poden ser: treballar en equip, respectar el torn de paraula, planificar, aprendre a negociar, delegar tasques, saber dissenyar i difondre projectes...

Per altra banda també és important treballar la capacitat d'introspecció i reflexió, és a dir, saber conèixer-se, ser autocrítics i tenir ganes d'aprendre i de fer canvis quan calgui. I per últim, però no menys important, cal treballar l'educació en valors perquè tinguin sensibilitat i respecte cap a les persones i les realitats del seu entorn i que això els permeti crear un bon clima de convivència.

L'associacionisme juvenil:

Tradicionalment les associacions juvenils han estat la forma d'organització col·lectiva dels joves. on espais on els joves construeixen projectes propis. Aquests espais son essencials perquè son una escola de ciutadania, on s'adquireixen competències i valors indispensables per a viure en col·lectiu. (Pérez Terrón & Zamora Juan, 2020)

Podem trobar-ne de ben diverses: des d'entitats de lleure, organitzacions polítiques juvenils, grups de joves que es troben perquè els agrada una temàtica, com d'altres que ajuden a organitzar la festa major.

Dintre aquest associacionisme en podem trobar de formal, que està constituït legalment i sol tenir una organització de democràcia representativa; i de no formal, que no està legalitzat i sovint s'organitza molt horitzontalment.

També podem diferenciar les entitats segons el seu abast geogràfic. Per una banda tenim les entitats de base o plataformes locals, i per l'altra,

les entitats d'entitats o federacions que agrupen entitats amb finalitats iguals. Aquestes abarquen més territori ja que poden ser comarcals o catalanes, per tant tenen un nivell d'incidència molt més ampli. Alguns exemples d'aquestes serien les federacions d'esplai, minyons escoltes, els consells locals de joventut...

Finalment, per sobre d'aquestes tenim el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) que representa a les entitats juvenils d'àmbit nacional i els consells territorials de joventut.

El ciberactivisme:

Les TIC (tecnologies de la informació i comunicació) des de fa anys estan creant noves formes de participació no jeràrquiques. Gràcies a aquestes tecnologies s'han incorporat noves pautes d'oci, de comunicació i de maneres de socialitzar-se. També han afegit un altre avantatge: la distància ha deixat de ser un impediment per a participar. Actualment, és possible participar en mobilitzacions globals independentment d'on visquis.

Per una banda trobem comunitats virtuals que aglutinen a joves que tenen creences, interessos o objectius en comú. Per l'altra, també trobem formes de participació que no estan tan lligades a la vinculació en un grup sinó que són mobilitzacions espontànies i que no tenen estructura prèvia i per tant la participació en aquests casos pot ser puntual, immediata i totalment transitòria.

Com hem vist es pot participar de maneres diverses, en diferents graus i àmbits.

Si ens fixem amb el criteri temporal, els joves poden participar de forma puntual o continuada. Però com ja s'ha comentat, sovint es combinen aquests dos tipus de participació ja sigui simultàniament en diferents àmbits o es van entrellaçant en el temps depenent de la situació personal que viuen.

També podem valorar un altre factor: si es participa de forma individual o col·lectivament.

Amb tot, diversos autors han escrit sobre dels tipus de participació i l'han classificada. A continuació n'he referenciat alguns:

El 1969 Sherry Arnstein va escriure l'article "A Ladder of Citizen Participation" (L'escala de participació ciutadana) a on es plantejava què és la participació i quin és el poder real que pot tenir la ciutadania en aquests processos. Ell sostenia que l'augment de la participació implicava redistribuir el poder dels ciutadans per tant se'ls empoderava. Arnstein va representar-ho en una escala amb 8 nivells de participació:

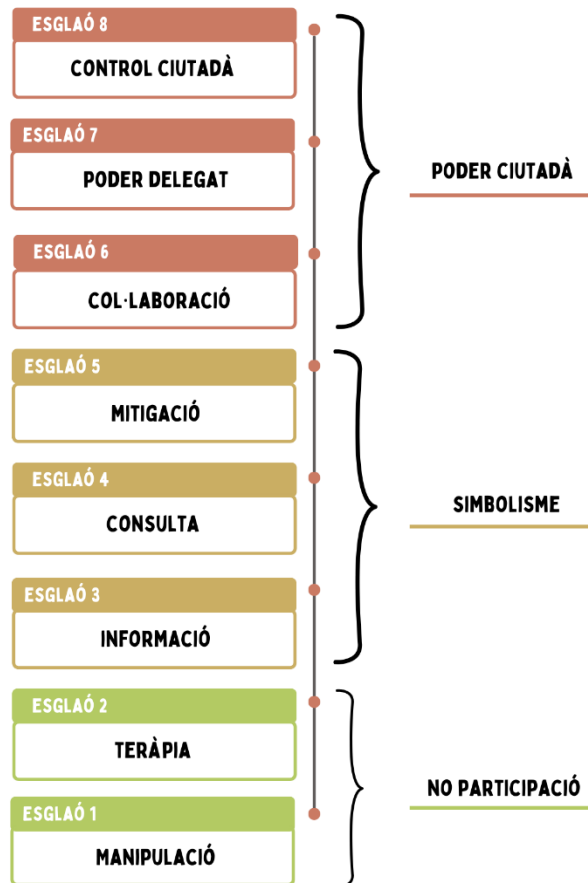

Figura 2: Elaboració pròpia. Escala de participació segons Arnstein

1. **Manipulació:** És una forma il·lusòria de participació, busca la distorsió per a convertir-la en un instrument de relacions públiques de les autoritats. És a dir que la falsa participació és utilitzada en benefici dels impulsors d'aquesta.
2. **Teràpia:** són espais de participació creats perquè la gent es desfogui com una teràpia de grup i està conduïda per experts que intenten "educar-los". En cap cas s'atenen les demandes que fan.

En aquests dos primers esglaons no es pot considerar que hi hagi participació.

3. **Informació:** s'informa als ciutadans dels seus drets i responsabilitats. Per tant la comunicació és unidireccional, de dalt a baix.
4. **Consulta:** es generen espais perquè les persones diguin la seva opinió però aquest recull d'opinions no genera la creació de projectes dels ciutadans. Un exemple serien les enquestes.
5. **Mitigació:** en aquest esglaó les propostes dels ciutadans ja comencen a tenir una mica d'influència però des del poder posen obstacles al que es proposa amb forta burocràcia o poca informació de com funcionen aquests espais de participació.

En aquests tres esglaons la participació encara és simbòlica perquè els ciutadans no poden intervenir en els projectes i activitat que es duen a terme.

6. **Col·laboració:** en aquest nivell el poder es redistribueix. Es fan negociacions amb organitzacions i s'arriba a uns acords per repartir-se responsabilitats a l'hora de fer propostes i prendre decisions. Tot i així qui acaba prenent la decisió final són les autoritats.
7. **Poder delegat:** en aquest cas els ciutadans tenen prou responsabilitat com per assegurar que es pugui tirar endavant el projecte proposat.
8. **Control ciutadà:** en aquest esglaó els ciutadans disposen del poder, les eines i els recursos per a poder gestionar el seu projecte sense necessitats de l'acompanyament de l'administració.

Per tant són en aquests últims tres esglaons els únics on hi ha una participació real del ciutadà.

Més tard, l'any 1993 Susskind i Elliot, van presentar una altra teoria en la qual representaven tres tipus de patrons de participació. Aquests havies

estat observats a partir d'experiències participatives a França, Bèlgica, Espanya, Holanda, Dinamarca, Suïssa i Anglaterra: (Cases, 2016)

1. **La participació paternalista:** en aquesta les autoritats exerceixen molt control i els ciutadans tenen poca influència en les decisions que es prenen.
2. **La participació conflictiva:** els ciutadans volen tenir major poder de decidir i ho reclamen i això genera confrontació entre les autoritats i la ciutadania.
3. **La participació co-productiva:** les autoritats i els ciutadans es poden d'acord i prenen les decisions de manera conjunta.

Aquests tres tipus de participació es poden donar en una mateixa experiència de manera que es pot anar passant d'un patró a l'altre segons el que vagi succeint.

Aquell mateix any, Roger Hart, partint de la proposta d'Arnstein, va proposar una altra gradació per a classificar els tipus de participació per valorar si es promouen processos de participació real o són processos on la participació és simbòlica. A continuació definim les característiques de cada nivell de participació juvenil. En la infografia següent els ítems estan concretats per analitzar la participació concretament juvenil.

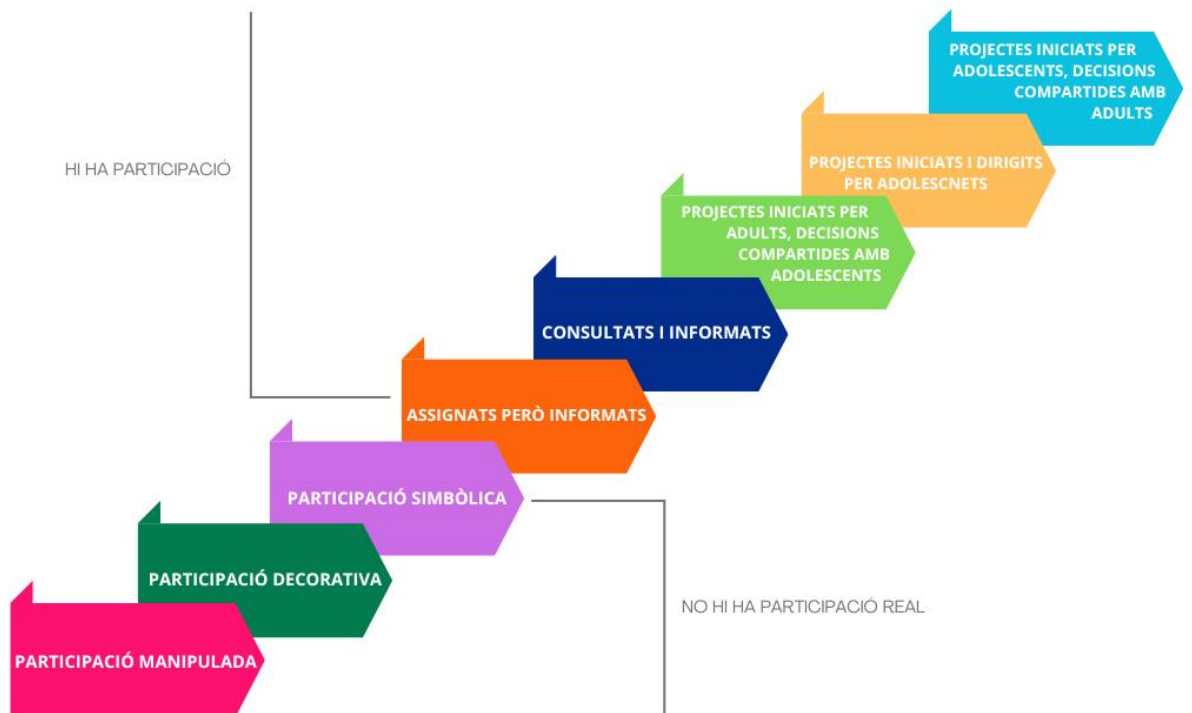

Figura 3: Elaboració pròpia. Escala de participació de Hart

1. **Participació manipulada:** és quan s'utilitza als joves per presentar un projecte fet per adults. La veu i la participació dels joves és utilitzada per aconseguir un objectiu que és aliè a ells.
2. **Participació decorativa:** Es fa una activitat on els joves hi son presents però han estat informats ni tampoc han participat en la seva organització.
3. **Participació simbòlica:** en aquest cas els joves en aparença estan participant però en realitat no poden opinar ni decidir. Aquest tipus de participació és de les més utilitzades. Això és un problema perquè porta a pensar que la democràcia és un simulacre.

En aquests tres primers nivells l'autor no considera que hi hagi una vertadera participació sinó que és aparent. Els joves no son conscients de l'acció que estan fent ni respon als seus interessos.

4. **Assignats però informats:** els joves participen en una activitat decidida pels adults, se'ls informa en què consisteix i poden participar-hi.
5. **Consultats i informats:** Els adults són els encarregats de dissenyar el projecte però consulten als joves i consideren les seves valoracions.
6. **Projectes iniciats per adults, decisions compartides amb adolescents:** Els adults ideen un projecte però els joves participen de la planificació i implementació del projecte. En aquest cas doncs, poden participar de la presa de decisions.
7. **Projectes iniciats i dirigits per adolescents:** son els propis adolescents els que pensen i executen el projecte però els adults els donen el suport necessari.
8. **Projectes iniciats per adolescents, decisions compartides amb adults:** són els joves els que pensen, dissenyen i executen el projecte però també incorporen l'experiència, els punts de vista i l'ajuda dels adults.

En aquests cinc nivells següents (del 4 al 8) Hart ja parla de participació real perquè es compleixen els requisits que, segons ell, són indispensables perquè es produeixi:

- Els joves comprenen quina és la intenció del que es fa.
- Són conscients de qui pren les decisions sobre la seva participació i els motius pels quals participen.
- Els joves tenen un paper significatiu i no solament decoratiu.
- Intervenent voluntàriament en el projecte o acció que es fa.

L'any 2001, Jaume Trilla i Ana Novella, agafant de referència l'escala de Hart, en el document *Educación y participación social de la infancia* proposen una altra classificació sobre els Graus de participació: participació simple, participació consultiva, participació projectiva i meta participació. (Trilla & Novella, 2001)

Cal dir que cada tipus de participació pot tenir diferents graus interns depenent de la implicació, la capacitat de decisió i responsabilitat... També és important ressaltar que tot i que els tipus de participació siguin diferents no són excloents entre sí.

A continuació detallarem en què consisteix cada tipologia de participació:

- **Participació simple:** consisteix en participar d'una activitat com a espectador. Els joves no intervenen en la preparació de l'activitat i tampoc han pres cap decisió. Pot ser que com a resposta als estímuls rebuts els joves interactuïn i generin algun canvi però la direcció de l'activitat i la tria del que es fa prové de l'adult. Aquest tipus de participació la podem mesurar quantitativament, és a dir, pel volum de joves que han assistit a l'acte organitzat.
- **Participació consultiva:** en aquest tipus de participació els joves ja no són només espectadors sinó que s'escolta la seva opinió, les propostes i valoracions que fan. Per facilitar aquesta comunicació es creen canals que ho facin possible. Dintre aquest tipus de participació podem distingir-ne diferents nivells. El més bàsic seria el de demanar l'opinió dels joves sense que aquesta sigui decisiva per a cap fet. Un exemple d'això podrien ser les enquestes. El nivell mitjà seria quan el que es pregunta als joves no és vinculant però sí que es té en consideració i els responsables intenten negociar-ho i donar explicacions sobre el que han decidit. Els Consells dels infants en serien un exemple. Al nivell més alt tindriem els

processos de participació vinculants per exemple quan hi ha eleccions o quan es tria el delegat de l'aula a l'institut.

Podem observar doncs, que dintre aquest bloc hi ha diferents subgrups en funció de si és més o menys vinculant la veu dels joves. Per altra banda trobem diferències depenent del moment en què es faci la consulta: abans(diagnosi inicial), durant(per analitzar com s'està duent a terme i si cal reconduir-ho) o després (valoració).

També cal diferenciar els casos en els quals la participació la demanen els adults o els que la participació és demanada pels mateixos joves com podrien ser manifestacions juvenils. En aquest segon cas ja estaríem parlant de metaparticipació, concepte que explicarem més endavant.

En aquestes dues primeres tipologies de participació els joves són els destinataris de l'activitat o projecte o han d'opinar-ne però el projecte és extern a ells.

- **Participació projectiva:** en aquest cas els joves ja no són només uns espectadors o usuaris sinó que es transformen en agents. És un tipus de participació que requereix més compromís i responsabilitat per part dels joves però alhora és motivador perquè el jove es sent que forma part del projecte. Les preguntes ja no són en segona persona sinó que passen a ser en primera, el subjecte és el "nosaltres". Com hem dit, pot haver-hi diferents graus de participació. El grau més elevat seria el que contempla aquesta participació en totes les fases del projecte, és a dir, en la definició conjunta del què es voldrà fer; en el disseny i la planificació; en la gestió i l'execució i finalment en l'avaluació. És complexa que es doni en totes les parts del procés i sovint només es succeeix en algunes de les fases.
No obstant, l'essencial és que els joves es sentin part del projecte i puguin intervenir-hi des de dins.
- **Metaparticipació:** Segons els autors, en aquesta forma de participació són els propis joves els que demanen, exigeixen o generen nous espais i mecanismes de participació. Això passa quan individual o col·lectivament es considera que el reconeixement dels seus drets participatius no és l'adequat o quan es creu que els canals establerts per participar no són suficients o eficaços. (Trilla & Novella, 2001)

Per tant en aquesta tipologia l'objectiu en si és la pròpia participació ja que pot ser que els joves tinguin drets i mitjans per participar però que en canvi, tinguin dificultat per a poder-ho fer. Per a tenir les habilitats necessàries per a participar cal adquirir determinades capacitats i actituds: voler-se involucrar, ser tolerants amb els altres, saber expressar de manera clara i eficient les opinions i arribar a acords, és a dir, saber negociar i consensuar.

3.3. MECANISMES DE PARTICIPACIÓ I MODELS DE GESTIÓ

Per tal que els joves tinguin la possibilitat de participar cal que es concretin els mecanismes que ho faran possible. Aquestes estructures de participació podem diferenciar-les en dos blocs. Per una banda trobem els espais propis de participació juvenil que són gestionats per joves i per l'altra, els que impulsa l'Administració i els joves s'hi vinculen.

Els joves poden participar en les polítiques de joventut de diverses maneres:

1. *DES DE L'ACCIÓ*: Poden ser els mateixos joves que participin en el disseny de les polítiques de joventut o els joves i l'administració fan una gestió compartida dels equipaments, els serveis que s'ofereixen als joves o les actuacions que es duen a terme.
2. *DES DE L'INTERLOCUCIÓ*: Manténint un diàleg amb l'Administració per tenir poder de decisió en les polítiques pensades per als joves. En aquest cas es pot fer utilitzant diferents estratègies:
 - **Espais de participació juvenil**: són espais dirigits i formats per joves a través dels quals hi ha una via de comunicació amb l'Administració i així es pot intervenir en les polítiques de joventut. Alguns models d'estructurar-se son:
 - Consells Locals de Joventut: està format per les entitats juvenils.
 - Assemblees de joves: formades per joves a títol individual.
 - Plataforma Mixta o Taula de joves: està formada per joves a títol individual i també per entitats juvenils.

- **Espais comuns amb l'administració:** Els joves poden participar en espais de decisió on l'Administració és la que dirigeix. Algun exemple seria.
 - Consells Municipals de Joventut: estan incorporats dins la pròpia estructura de l'Ajuntament.
 - Fòrums joves: son mecanismes que no s'integren dintre l'estructura municipal tot i que han estat impulsats per l'administració. És a dir, únicament son espais dirigits pels joves.

- **Processos puntuals:** l'Administració dissenya les polítiques i els joves participen puntualment, per exemple en la diagnosi inicial d'un Pla Local de joventut.

Com hem dit, hi ha diverses maneres com els joves poden participar en les polítiques de joventut. Aquesta participació, però, també pot estar condicionada pel model de gestió que es faci ja que aquest implicarà una forma de relació concreta entre els joves i l'Administració. Per tant el model de gestió portarà un grau o altre de participació dels joves, permetrà que adquireixin més o menys responsabilitats i en definitiva, que puguin tenir representativitat en la presa de decisions en relació a les polítiques de joventut. Tenint en compte això podem parlar de quatre models de gestió diferenciats:

- ✓ **Autogestió:** Els joves poden gestionar totalment les actuacions i/o projectes. Tenen un nivell elevat de presa de decisions i per tant sol adequar-se més a les seves necessitats. Això implica que tinguin coneixements, o es formin, en relació al que han de gestionar. També és important que es vetlli perquè hi hagi un bon relleu i el projecte no mori en poc temps. Tampoc no podem oblidar la importància que sigui un espai plural on tots els joves que vulguin hi puguin participar.

- ✓ **Cogestió:** La gestió és compartida entre l'Administració i els joves. És un model que requereix d'una bona coordinació i entesa i d'uns mecanismes de presa de decisions clars per tal que la responsabilitat sigui compartida. Per fer-ho primerament cal crear un organisme compartit on es defineixi el que es vol fer i com es farà, i on es prenguin les decisions. Després la cogestió es pot fer

de dues maneres: partint de les decisions preses, ho gestionen els joves o ho gestiona l'Administració seguint el que s'ha acordant.

- ✓ **Gestió de l'administració:** tot ho gestiona directament l'Administració sense que els joves hi intervinguin sinó que esdevenen únicament usuaris. Si bé es garanteix la professionalitat de les persones que fan el projecte, la gestió sol ser poc flexible i innovadora.

- ✓ **Gestió externalitzada:** L'Administració cedeix la gestió dels projectes a empreses, entitats o fundacions.

3.4. L'AVALUACIÓ DELS PROCESSOS PARTICIPATIUS

En tot procés participatiu és important que es faci una avaluació.

Entenem l'avaluació com un procés sistemàtic d'obtenció d'informació orientat a emetre judicis de valor respecte a uns criteris establerts. Per a fer una bona avaluació és necessari planificar-la prèviament tot definint què voldrem avaluar (objectius), definir els criteris d'avaluació que s'utilitzaran, la metodologia (com recollirem la informació), qui seran els avaluadors i quin paper tindran al llarg de tot el procés.

En funció de quin sigui l'objectiu del procés participatiu, l'avaluació es farà de diferents maneres. Segons Martí, Jorba i Parés podem identificar almenys cinc finalitats de l'avaluació:

- **Compliment d'una norma:** a vegades l'avaluació és exigència, és l'últim pas necessari d'un procés. En aquest cas és poc útil.
- **Legitimitat:** també es pot utilitzar per donar arguments, és dir, per a justificar el procés participatiu. En aquest cas sol estar controlada pels responsables d'aquest procés.
- **Eficàcia:** es fa l'avaluació per anar millorant els processos participatius perquè els mecanismes i mètodes siguin més eficaços.
- **Corresponsabilitat:** des d'una lògica de cogestió conjunt amb l'administració l'avaluació permet una reflexió i apropiació del sentit de la participació.

- **Construcció de ciutadania:** l'avaluació pot formar part d'una estratègia més àmplia que pretén l'aprenentatge, la capacitat i la implicació ciutadana en els afers públics.

En els processos participatiu, podríem agrupar tres grans àmbits que es poden avaluar:

- **El context en què es desenvolupa el procés:** es tracta d'analitzar si el context ha estat adequat per facilitar la participació. S'analitzen les causes externes que poden haver influït en l'èxit o fracàs de la participació.
- **El procés en si mateix i els seus instruments:** s'analitza quanta gent ha participat, quin perfil tenen, com ha funcionat la metodologia...
- **Els impactes del procés:** veure a posteriori si ha tingut impacte el que s'ha fet. Per una banda els tangibles, que tenen a veure amb el contingut del procés; i per l'altra els intangibles, que fan referència a la millora de les relacions que ha pogut generar el procés. També es poden analitzar els *outputs*, és a dir els impactes directes (i s'han executat o no les accions) i els *outcomes*, en quina mesura les accions han portat a assolir els objectius de transformació social.

Per tal que l'avaluació sigui el més completa possible és recomanable que es dugui a terme des de l'inici del procés participatiu per tal de poder-ne avaluar totes les fases. A continuació detallem quines son aquestes fases:

1. **Definir el marc general de l'avaluació:** per fer-ho ens pot ajudar contestar aquestes preguntes: per què volem avaluar? Què volem avaluar? Qui avaluarà?
2. **Definir els criteris d'avaluació i les preguntes:** Cal que siguin simples, específics i que s'hagin consensuat. Igualment les preguntes han de ser senzilles, observables i accessibles.
3. **Definir quina serà l'estratègia per obtenir la informació**
4. **Obtenir i processar la informació**

5. **Valorar la informació i definir les accions a fer:** per fer-ho caldrà debatre els resultats i consensuar què es pot millorar.

Com s'ha dit anteriorment, també cal concretar qui serà l'encarregar de dur a terme l'avaluació. L'avaluació pot ser **interna**, quan son tècnics els que se n'ocupen o **externa** quan ho fan professionals externs al procés participatiu.

A l'annex, dintre l'apartat de recursos, trobareu una guia per avaluar processos participatius.

Es podria pensar que el que s'acaba d'exposar sobre l'avaluació és exclusiu de processos participatius com podrien ser una consulta popular o uns pressupostos participatius. No obstant, la possible creació del Consell de Joves serà un procés que haurà de seguir uns passos i caldrà incorporar-hi debats, on hi siguin representats els diferents agents implicats. Per tant serà molt important l'avaluació al llarg de tot el procés, prenent una especial rellevància l'avaluació contínua per a poder anar analitzant si el que es fa dona resposta als objectius inicials i si la manera com es fa (la metodologia i eines) es considera adequada i permet arribar a consensos.

4. REALITAT DEL PLA DE L'ESTANY

4.1. COM ÉS LA POBLACIÓ?

El Pla de l'Estany és una comarca formada per 11 municipis: Sant Miquel de Campmajor, Serinyà, Crespià, Esponellà, Vilademuls, Fontcoberta, Cornellà del Terri, Palol de Revardit, Camós, Porqueres i Banyoles, que n'és la capital. Segons dades de l'idescat del 2023 la població està repartida de la següent manera:

	Total de població	Total de joves (de 15 a 29 anys)
Banyoles	20.492	3651
Porqueres	4.717	778
Cornellà del Terri	2.398	356
Fontcoberta	1.441	185
Serinyà	1.163	159
Vilademuls	838	98
Camós	718	204
Palol de Revardit	470	71
Esponellà	468	58
Sant Miquel de Campmajor	247	36
Crespià	242	38
TOTAL	33.194	5.634

Taula 1: Idescat. Població del Pla de l'Estany 2023

Per tant observem que la població jove representa el 16,9% de la població de la comarca i el 64,8% d'aquests joves viuen a Banyoles. Això fa que aquesta comarca tingui unes peculiaritats que porten a plantejar-se com dinamitzar els municipis rurals (la majoria de menys de 2.500 habitants) per tal que els joves tinguin accés als projectes i propostes i es sentin engrescats a participar-hi i alhora tinguin veu i vot, és a dir,

representació per a poder prendre decisions en les qüestions locals. Des de l'àrea de joventut ens podem fer preguntes del tipus: Com s'arriba als grups reduïts de joves dels municipis petits, que la majoria estan més apartats i per tant poden tenir dificultats de mobilitat? Quines propostes es fan perquè siguin engrescadores per tal que vulguin participar i moure's del seu poble? Quins projectes es plantegen que recorrin tota la comarca perquè no es centralitzi tot en la capital?

Per donar resposta a la realitat d'aquestes comarques amb pocs habitats es va crear l'equip de professionals de joventut. D'aquesta manera, mancomunant les activitats i els serveis poder oferir unes polítiques de joventut que d'altra manera no serien possibles.

Un altre aspecte en el qual és important fixar-nos és l'origen dels joves. En la taula següent (taula 2) podem observar que un 21% dels joves de la comarca tenen nacionalitat estrangera.

	Homes	Dones	Total	% sobre la població
De 15 a 19 anys	140	112	252	5,10
De 20 a 24 anys	220	134	354	7,16
De 25 a 29 anys	247	194	441	8,92
TOTAL	607	440	1047	21,18%

Taula 2: Idescat. Joves amb nacionalitat estrangera 2023

Cal tenir en compte que hi ha un tant per cent important de joves que son fills de migrants i per tant, tot i tenir nacionalitat espanyola, provenen de cultures molt diferents a la nostra. Aquest fet cal tenir-lo en consideració quan es plantegen els projectes i les propostes adreçades als joves. Per una banda perquè la tradició cultural i familiar que tenen potser no veu ni entén de la mateixa manera el fet de participar socialment, ja sigui acudint a activitats com aportant idees i decidint sobre la política juvenil local. Per altra banda, també s'ha de tenir en compte quin tipus de propostes es plantegen perquè tots els joves, sigui quina sigui la seva llengua o cultura, es sentin inclosos, motivats i representats.

També volem fer una ullada a les dades d'atur juvenil al Pla de l'Estany.

Atur registrat. Per sexe i edat. Mitjanes anuals						
Edat	Homes		Dones		Total	
	Unitats: (persones)	%	Unitats: (persones)	%	Total	%
De 16 a 19 anys	11	71%	4,5	29%	15,5	1,5%
De 20 a 24 anys	32,1	55%	26,8	46%	58,8	5,8%
De 25 a 29 anys	34,5	37%	58,5	63%	93	9,2%
De 30 a 34 anys	43,8	49%	45,7	51%	89,5	8,8%
De 35 a 39 anys	45,7	43%	60,1	57%	105,8	10,4%
De 40 a 44 anys	50,3	48%	53,6	52%	103,8	10,2%
De 45 a 49 anys	36,3	40%	54,6	60%	90,9	8,9%
De 50 a 54 anys	45,8	43%	60,4	57%	106,2	10,5%
De 55 a 59 anys	82,2	51%	80	49%	162,2	16,0%
De 60 anys i més	79,6	42%	110,3	58%	189,9	18,7%
Total	461,2		554,4		1.015,70	

Taula 3: Idescat. Atur registrat al Pla de l'Estany durant el 2023 (mitjana anual)

Aquesta taula té en compte l'atur registrat per sexe i edat a la comarca del pla de l'Estany l'any 2023. Recull les persones de 16 anys i més que busquen ocupació, hagin treballat amb anterioritat o no, registrades a les Oficines de Treball de la Generalitat o del Servei Públic d'Ocupació Estatal.

Els aturats de menys de 30 anys, representen un 16,5% respecte del total d'aturats. D'aquesta franja, on veiem més diferències entre homes i dones és en l'edat compresa entre els 16 i els 19 anys on, només un 29% de les persones aturades són dones.

Un altre aspecte important pel desenvolupament de les persones i en especial dels joves és l'educació no formal. Per una banda per com aquesta influeix en el creixement personal i per l'altra per a la socialització. La participació en activitats de lleure ajuda a crear hàbits, desenvolupa habilitats i genera uns valors.

Al Pla de l'Estany hi ha un gran ventall d'associacions que ofereixen educació en el lleure durant el curs escolar i també durant l'estiu. Els espais joves son un altre punt de trobada a considerar encara que

l'assistència sigui més intermitent i lliure. Cal remarcar la importància que tenen els casals d'estiu de la comarca, no només per tot el gruix de nens i nenes que hi participen, sinó pel volum de joves que contracten com a monitors.

En aquest camp, ja fa anys que, a nivell comarcal, s'ofereixen activitats de lleure mancomunades perquè els joves dels diferents municipis es relacionin.

Sí que s'observa que manquen espais nocturns, i els pocs que hi ha, són de pagament fet que provoca una desigualtat entre els joves.

Pel que fa a la cultura, al Pla de l'Estany hi ha una oferta cultural molt àmplia però preocupa l'escassa participació dels joves en aquestes activitats. Aquest fet ha fet plantejar que els joves no siguin simples consumidors sinó que puguin ser creadors i gestors d'activitats. Segons l'estudi fet al 2020 pel Consell Nacional de la Cultura i les Arts (CoNCA) els factors que dificulten el consum cultural dels joves són la falta d'interès, el preu, la manca de temps, o les dificultats de mobilitat.

Tot i així s'observa que als municipis petits la participació cultural es canalitza a través de les entitats. Com que els joves formen part del teixit associatiu que és el que sol organitzar una gran part de les activitats culturals, després hi participen. Per tant en són creadors i consumidors alhora.

No podem oblidar-nos de fer un esment a la mobilitat ja que és una qüestió important en la realitat dels municipis del Pla de l'Estany. Donat que la comarca està formada per municipis petits i alguns d'ells aïllats, cal tenir resolta la manera com els joves es mouen pel territori per no generar dificultats i desigualtats. Al no tenir una bona xarxa de transport públic que connecti els municipis de la comarca i també amb les altres comarques els limita l'accés a molts serveis. Aquest fet empitjora la discriminació per motius socioeconòmics ja que no tots els joves tenen accés a vehicles privats.

El fet que la majoria de serveis estiguin a la capital i hagi de dependre del vehicle propi fa que des de l'adolescència hi hagi un desarrelament dels municipis petits.

Des del consell comarcal es duen a terme algunes iniciatives com el bus nocturn en les festes majors o ajudes econòmiques pel transport públic per intentar millorar aquesta situació.

4.2. QUINA ÉS LA REALITAT JUVENIL EN MATÈRIA DE PARTICIPACIÓ?

Partint de la base, que es pot participar de moltes maneres diferents, també podem utilitzar diferents estratègies per fomentar la participació juvenil. Els joves busquen el sentiment de pertinença a un grup i d'arrelament a un lloc. Per tant participar en les propostes que se'ls ofereixen potencia el sentiment d'arrelament al seu municipi i/o comarca. Als pobles petits normalment els joves participen a l'entitat cultural/popular del municipi. Però si ens fixem en tot el Pla de l'Estany veiem que a on hi ha més joves és a les entitats de lleure, les esportives i les culturals. Com hem dit, la comarca té un teixit associatiu gran però es troba amb un problema, el relleu generacional o la falta de gent que es vulgui comprometre i assumir responsabilitats. Les entitats dinamitzen molt la vida dels municipis i fomenten la participació i la cohesió ciutadana.

Quan parlem de participació juvenil no només ens referim a participar d'activitats o integrar-se en entitats sinó també al fet que els joves puguin influir en la vida del municipi. És a dir, que des de les administracions, se'ls ofereixin espais on dir la seva, que es puguin implicar en les polítiques de joventut i que es facin propostes que els puguin ser atractives.

En l'anàlisi feta al Pla Comarcal de Joventut es va observar que als joves els agrada participar però no els convencen les institucions ni la forma tradicional de participació. Per tant cal saber quins son els seus interessos per dissenyar propostes que s'adaptin al que busquen i volen. És important tenir en compte que perquè els espais de participació funcionin és important haver fet un vincle de confiança per connectar amb les diverses realitats i per a fer-ho la figura de les tècniques compartides és molt important perquè son les persones que estan en contacte amb els joves, s'apropen més a la seva realitat i per tant son els referents a qui recorren quan tenen dubtes i propostes.

QUINS MECANISMES DE PARTICIPACIÓ HI HA

Actualment al Pla de l'Estany disposa dels següents serveis per a joves:

- Taules i grups informals de joves de pobles.
- Punt de voluntariat del Pla de l'Estany.
- Activitats als espais joves i/o municipals.
- Entitats i associacions
- Oficina jove del Pla de l'Estany - Cal drac (servei d'informació i orientació)
- Servei de joventut del consell comarcal el Pla de l'Estany.

4.3. QUINES POLÍTIQUES DE JOVENTUT S'ESTAN DUENT A TERME

El servei de joventut del Consell Comarcal és l'encarregat de desenvolupar les polítiques de joventut del Pla de l'Estany. Com hem esmentat, disposen d'un equip de professionals de joventut que és multidisciplinar i interdependent. Banyoles i Porqueres tenen tècnic propi i els altres municipis el tenen compartit. Quant als compartits, hi ha un tècnic de joventut compartit que s'encarrega de Camós, Palol de Revardit i Esponellà i un altre que s'ocupa de Cornellà del Terri, Serinyà, Fontcoberta, Sant Miquel de Campmajor i Crespià. El municipi de Vilademuls s'acaba d'adherir al programa de tècnics compartits aquest mes de juny. (Comarcal, 2021-2024)

En un inici cada tècnic feia un treball més aïllat al seu municipi però actualment es fa un treball conjunt que permet tractar les polítiques de joventut amb una visió de comarca sense oblidar les singularitats de cada municipi.

Per tal de poder desplegar unes polítiques de joventut de qualitat cal disposar de recursos. El pressupost de joventut representa un 1,18% del pressupost total del Consell Comarcal. A nivell municipal aquest pressupost varia en funció de la població jove que hi ha. Per exemple a Banyoles és gairebé d'1 % i en els municipis més petits és pràcticament inexistent. Al Pla de l'Estany tenen 1 coordinador de l'àrea (tècnic comarcal de joventut), 2 tècniques compartides de joventut, 1 informador

juvenil i 1 tècnica d'ocupació juvenil. Aquesta última actua amb joves i la comptem com a membre de l'Oficina Jove tot i que orgànicament depèn de l'àrea de Promoció Territorial. També cal comentar que el Servei de Joventut està situat al mateix equipament on hi ha l'Oficina Jove del Pla de l'Estany (Cal Drac), el Punt de Salut Jove i l'àrea de joventut de l'Ajuntament de Banyoles. Per tant en aquest espai es fa un treball conjunt entre les dues administracions, el consell comarcal i l'Ajuntament de Banyoles.

A part de Cal Drac, el Pla de l'Estany disposa d'altres equipaments que poden utilitzar els joves. Depenent de les necessitats de cada municipi en trobem d'un tipus o altre. Estem part de centre cívics, pavellons poliesportius, espais joves, piscines municipals, skate parks, locals socials...

L'Oficina Jove del Pla de l'Estany pretén informar i orientar els joves en els aspectes que els afecten tot acompanyant-los amb el que necessitin i derivar-los, si cal, a serveis més especialitzats. És per això que disposa de quatre assessories especialitzades: salut, formació i ocupació, mobilitat internacional i suport a les entitats.

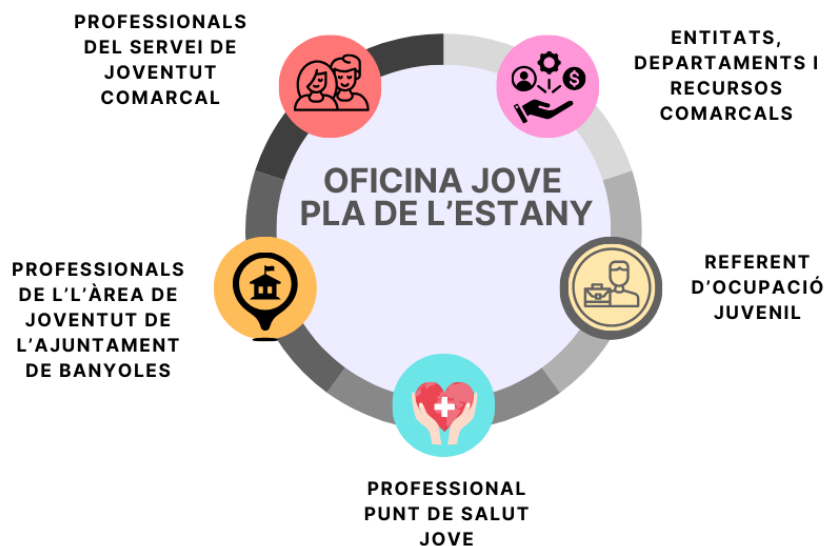

Figura 1: Elaboració pròpia a partir del Pla Comarcal de joventut. Pàg.29

Els diversos municipis del Pla de l'Estany es diferencien per com generen i treballen les polítiques de joventut. Per una banda tenim el Servei de Joventut que, mitjançant el projecte de tècnics compartits, ofereix servei directe a 8 municipis. Per altra banda hi ha 7 municipis que disposen de Pla Local de Joventut. I com hem comentat, Banyoles i Porqueres tenen

professionals propis que treballen conjuntament amb el Servei de Joventut del Consell Comarcal.

Per tal de poder coordinar les polítiques municipals i comarcals de joventut es disposa de la Xarxa Comarcal de Joventut del Pla de l'Estany (XCJ). Aquesta està formada per la taula política, integrada pel conjunt de regidors de joventut dels 11 municipis, i la taula tècnica, formada pels tècnics de joventut, dinamitzadors i l'informador juvenil.

Els municipis on hi viuen pocs joves la seva prioritat no son les polítiques joventut ja que tenen altres necessitats. Tot i així participen a la taula política i demanen assessorament al servei de Joventut quan ho necessiten.

El treball en xarxa de tots els professionals és molt important ja que això permet poder tenir una perspectiva més global i funcional. Per tant, a més de la XCJ també es coordinen amb altres departaments que poden tenir influència en àmbits de treball de joventut. Alguns d'ells són l'àrea de Benestar Social del Pla de l'Estany, el Consell Esportiu del Pla de l'Estany, el servei d'Ocupació Municipal de Banyoles, els instituts, les entitats i associacions... També formen part d'algunes taules de treball com per exemple la Taula d'infància i adolescència o la Taula de Referents d'Ocupació Juvenil de Girona i estan en contacte amb d'altres com la d'inclusió social del Pla de l'Estany o la de discapacitat.

5. ANALITZEM COM ÉS LA PARTICIPACIÓ JUVENIL AL PLA DE L'ESTANY

Si ens fixem amb els mecanismes de participació dels quals disposen al Pla de l'Estany veurem que n'hi ha amb diferents nivells de participació. A continuació ho descriurem seguint els criteris de l'escala de Hart:

Per una banda trobem les entitats i associacions on els joves s'autogestionen i per tant son els que decideixen quins projectes volen fer i de quina manera. Tot i així sovint estan limitats pel pressupost i necessiten també l'aprovació institucional per a fer segons quines accions. Serien els únics espais de participació que trobem a la comarca que es situarien a la part alta de l'escala de participació de Hart.

En el nivell cinc de participació , és a dir, al segon nivell de participació real, podríem col·locar-hi les taules de joves ja que son consultats per saber la seva opinió al voltant d'alguns temes però són els adults els que dissenyen els projectes i prenen les decisions.

A continuació tenim el punt de voluntariat del Pla de l'Estany, les activitats que s'organitzen als espais joves i/o municipals i el servei d'informació i orientació. Aquests els podem englobar dins el nivell quatre de l'escala, és a dir, que els joves son informats i participen d'activitats que han pensat i organitzat els adults. O en el cas del servei d'informació i orientació, els joves en son usuaris, per tant no els implica cap nivell de presa de decisions en referència al propi servei.

Per últim tenim el servei de Joventut del Consell Comarcal del Pla de l'Estany que inclou els diversos tècnics de joventut coordinats pel tècnic comarcal i també l'informador juvenil. En aquest cas no hi ha participació directe dels joves tot i que en moments puntuals se'ls pot demanar alguna opinió, com pot ser a l'hora de fer la diagnosi inicial dels plans locals o comarcals de joventut.

Prenent de referència aquests indicadors podem dir que els joves de la comarca no disposen d'espais de participació real on se'ls demani l'opinió, puguin prendre decisions i aquestes siguin vinculants per a poder dur a terme les seves propostes. De fet el propi conseller de joventut del consell comarcal diu que:

“És fonamental escoltar quines són les necessitats dels joves per tirar endavant allò que necessiten i no allò que nosaltres creiem que necessiten.”
(Àlex Esteba, conseller)

Alhora també explica que en els diferent municipis han detectat aquesta mancança i tenen intenció de treballar en aquesta direcció:

“Una de les demandes que van sortir d'aquestes reunions individuals (amb cada regidoria de joventut), i que després hem posat en comú, precisament és fer una transició cap aquí, cap a consultar més els joves què és el que volen.” (Àlex Esteba, conseller)

Els joves també comparteixen aquesta percepció:

“El que passava abans era que com que els que decidien aquestes coses potser ningú era jove, ningú estava amb el que feien els joves, doncs no sé fins a quin punt era el que necessitàvem o no. (Benet, 20 anys)”

Si prenem en consideració la classificació proposada per Trilla i Novella podem dir que d'espais de participació simple és del que més n'hi ha a tota la comarca però especialment a la capital, Banyoles. Trobem l'oficina jove cal Drac, el punt de voluntariat i totes les activitats juvenils que s'organitzen des del servei de joventut del consell comarcal. En les entrevistes ha calgut parlar i especificar els diversos significats que podem donar a la paraula participació perquè els joves fàcilment associaven la participació al fet d'assistir a aquestes activitats i ja està:

“En aquest tipus de coses sí que acostumo a participar (referint-se a concerts, activitats esportives...)” (Valèria, 22 anys)

Entorn a la participació en les activitats juvenils que s'organitzen a la comarca 6 de les 8 persones que han contestat el qüestionari han respost que sí que hi participen a vegades o sovint mentre que dues han dit que no. Els joves entrevistats també han coincidit a dir que sí que hi participen, excepte una noia. Alguns han especificat que principalment participen a les del seu municipi tot i que a través dels tècnics compartits s'estan obrint les mirades a participar més a la resta de la comarca.

“Sí, sobretot al peu poble. A la comarca no tant perquè ja en faig prou amb les del meu poble.” (Meritxell, 18 anys)

“Jo em centrava molt a Cornellà i el fet que des del Consell també ens hagin fet aquesta ajuda (tècnica compartida) fa que també em ve més de gust fer coses a altres llocs.” (Benet, 20 anys)

També hi ha alguns espais de participació consultiva i molt pocs de participació projectiva. Observant les dades ens fixem que, és principalment

als espais joves municipals, on els joves troben lloc on expressar quines son les seves inquietuds i necessitats.

“Penso que si que n'hi ha (d'espais on expressar les nostres opinions) però no es fan servir molt. Anem de tant en tant a l'espai jove que hi ha la tècnics de joventut i ens ajuda si volem organitzar alguna cosa.” (Meritxell, 18 anys)

No obstant, són espais amb poca capacitat de presa de decisions i gestionar projectes propis sinó que son més accions puntuals, a excepció dels que estan associats o pertanyen a una entitat. Tot i així, cal especificar que la capacitat de gestionar projectes propis de l'entitat no és el mateix que tenir capacitat de decisió i gestió en les polítiques de joventut municipals o comarcals.

Per a la majoria és important poder expressar les seves inquietuds i idees, de fet el 100% dels preguntats a través del qüestionari ha contestat que sí, però alguns senten que no hi ha una voluntat real de voler-los escoltar:

“Si serveix per alguna cosa de profit sí, però moltes vegades tampoc ens acaben fent cas pel fet de ser joves i l'edat que tenim. Així que sí, hi ha una part de mi que li agradaria aportar idees i canvis però una altra part creu que tampoc servirà de res perquè no ens escoltaran quan ho diem.” (Marta, 23 anys)

“No sembla servir per res més que perquè els que ho dirigeixen obtinguin ingressos o recursos del sector públic.” (Jordi, 26 anys)

“Primer de tot, que els donessin facilitats per fer el que volen, perquè si ja de bones a primeres hi ha reticències o impediments, encara menys tindran motivació.”(noi d'entre 20 i 24 anys)

Com bé diu en Josep Lluís, coordinador comarcal de joventut primer cal motivar als joves si volem que participin:

“Perquè els joves participin en la seva comunitat, primer has d'intentar buscar alguna cosa que sigui del seu interès. Això ens passa moltes vegades, nosaltres tenim una idea de fer un projecte que creiem que els agradarà, però resulta que quan comences a preguntar als joves ni s'havien plantejat perquè ni els interessa, i van per un altre costat.”

Al preguntar-los pels mecanismes de participació, creuen que n'hi ha pocs, que sovint són desconeguts i que no arriben a tots els joves. Per una banda remarquen que la població més vulnerable queda fora dels mecanismes de participació i per l'altra defensen que la tipologia d'activitats que s'ofereixen també pot ser un criteri d'exclusió.

“Només som sis persones que formem part de la Clika (entitat juvenil del poble). Potser hi ha molta gent del poble que voldria ser-hi i no li ha arribat la informació.” (Meritxell, 18 anys)

“Jo, que no tinc cap tipus de coneixement, a vegades sí que m'ha interessat participar i dir això no m'agrada, això m'agradaria que canviés i no he sabut com acabar d'accedir-hi, amb qui he de parlar, com ho he de fer.” (Valèria, 22 anys)

“No conec cap mecanisme.” (noia d'entre 20 i 24 anys)

“Jo crec que no s'arriba al col·lectiu de migrants de la comarca, que podrien dir moltes propostes en temes d'inclusió, però no se'ls té en compte.” (noia, 23 anys)

“Crec que només s'arriba als que ja estan a la pomada política i al seu entorn proper. La resta, especialment els més pobres, és bastant ignorant al respecte.” (Jordi, 26 anys)

“Facis el que facis, sí que hi ha una part d'exclusió, perquè crec que està molt encarat a fer-se un tipus d'activitats. [...] El Pla de l'Estany en general, es ven molt per l'esport, però si no t'agrada l'esport, si t'agrada alguna cosa més cultural, més artística, l'oferta és més limitada.” (Valèria, 22 anys)

Sobre com creuen que haurien de ser aquests mecanismes de participació per arribar a més joves hi ha diversitat d'opinions però coincideixen en que és necessari incorporar-hi la tecnologia, i en especial, les xarxes socials i remarquen la importància que s'hi vegin representats joves de tots els municipis i de diferents franges d'edat.

“No ho sé, però s'hauria d'incloure a gent de tots els municipis i de diferents edats.” (noia d'entre 15 i 19 anys)

“Un mecanisme interessant seria deixar de votar a persones i votar mesures. Per exemple, amb un sistema de vot continu, sense campanyes de cap tipus. Haurien de ser mecanismes híbrids entre digitals i "analògics", podent exercir-se des d'una plataforma online o des d'una institució física (l'ajuntament).” (Jordi, 26 anys)

“Crec que haurien de ser uns mecanismes apolítics, perquè molt jovent no confia en la política ni que hi pugui haver canvis efectius i se'n desvincularia ràpid; haurien d'interpel·lar i conscienciar als joves que les seves veus importen, volen ser escoltades i que són necessaris i el futur per una societat millor. Jo tiraria per la banda de l'activisme, marcant objectius a millorar i com dur-los a terme per aconseguir solucions factibles i reals, que no fos vendre fum. També podria d'haver-hi un component “fiestero”, la festa ens engresca i ens motiva, podrien fer-se festes reivindicatives. Tot plegat, però, hauria de ser mitjançant una campanya potent en persona però sobretot per xarxes socials, perquè malauradament, els joves ens passem molt temps enganxats a la tecnologia i

l'Instagram i és la manera més senzilla de fer arribar el missatge.”(noia, 23 anys)

També s’observa una altra qüestió a nivell territorial. La comarca està formada per municipis petits amb poca capacitat d’acció, per això els recursos estan agrupats i disposen de tècnics compartits. Aquesta organització és beneficiosa pels pobles petits. En aquests municipis on hi viuen pocs joves les polítiques de joventut no son prioritàries i tenir un tècnic compartit els dona l’oportunitat d’oferir alguns serveis per a joves que d’altra manera no s’oferirien. De fet tots han coincidit a valorar la gran ajuda que els hi ofereixen els tècnics per a poder organitzar algunes activitats. Aquesta disseminació territorial afecta als joves també per accedir als serveis ja que sovint molts estan centralitzats a Banyoles. Per exemple els serveis d’informació i orientació que s’ofereixen a Cal Drac són de més difícil accés pels joves dels municipis més allunyats de la capital, especialment als fills de famílies amb nivells socioeconòmics més baixos, que no sempre disposen de transport per arribar-hi. Aquesta organització territorial fa que la participació juvenil no sigui igual a tota la comarca. Els joves reivindiquen que no tot en centralitzi a Banyoles i es puguin fer activitats als diversos municipis:

“Una cosa que seria bona idea és que aquest tipus d’activitats es fessin cada vegada en un poble diferent per arribar a tots i així no centralitzar-ho tot a Banyoles. També està bé pels altres joves (els que no son del poble a on s’organitza) perquè vegin que hi ha altres llocs a part de Banyoles. (noia, 22 anys)

També és important remarcar que el fet que els joves estiguin repartits en diferents micronuclis fa més difícil la interacció entre ells i la coordinació. La majoria de necessitats dels joves d’uns i altres pobles son semblants. Tenir un espai per compartir els seria enriquidor i els podria fer descobrir coses que s’estan fent a altres zones de la comarca i potser desconeixien i també podrien descobrir o redescobrir el propi territori. Potenciant la interacció entre ells podria afavorir la mobilitat per tot el territori i fomentar així la descentralització d’alguns serveis o projectes. Cal dir que en alguns casos ja s’està començant a fer aquest treball en xarxa i ho valoren molt positivament:

“Per festes de Porqueres vam anar al Corre basc que organitzava Escambell. Com que els demanem que vingui a fer coses, intentem nosaltres també formar part amb el que podem d’altres llocs.” (Benet, 20 anys)

Per altra banda teixir aquestes connexions afavoriria l’apoderament dels joves per a crear i gestionar projectes i potenciar el sentiment de pertinença a la comarca fet important perquè quan marxin a estudiar fora vulguin tornar al seu poble.

6. CREACIÓ D'UN CONSELL DE JOVENTUT D'ÀMBIT COMARCAL

Partint de l'anàlisi de la realitat feta a l'apartat anterior es planteja la possibilitat de crear un Consell Comarcal de Joventut per dos motius principals: per dotar els joves d'un espai on poder expressar les seves inquietuds i organitzar-se per fer propostes d'activitats i projectes; i també per disposar d'un espai de trobada de tots els joves del municipi que els permeti conèixer-se, fer xarxa i enfortir el seu sentiment de pertinença a la comarca.

“L'objectiu és que creï xarxa i que ajudi a que els joves tinguin incidència real en les polítiques de joventut a nivell de la comarca.” (Josep Lluís, coordinador de joventut)

Cal dir que no n'hi ha cap experiència prèvia d'un consell de joves d'àmbit comarcal i això suposa un repte si bé els consells locals de joventut organitzats en barris o districtes, com els de Barcelona, és el que més s'hi aproxima a nivell organitzatiu.

“Ens vam reunir amb membres del Consell de la Joventut justament per parlar d'aquest tema. Diuen que sí que els estatuts recullen explícitament el que són consells de districte, consells municipals de joves. Els consells comarcals no s'han contemplat mai, però hi ha un epígraf que és d'altres tipus d'organitzacions, i aquí es podria entrar.” (Josep Lluís, coordinador de joves)

El Consell Comarcal de Joventut doncs, seria el mateix però aglutinant tots els joves de la comarca. Per tant és un ens que serveix com a punt de trobada perquè els joves puguin compartir, debatre, plantejar projectes, treballar en equip i fer demandes i aportacions a l'Administració en nom dels joves.

Alhora la creació d'aquest consell genera una certa incongruència perquè:

“Des d'una institució administrativa es vol impulsar un projecte o un organisme quan moltes vegades aquest organisme justament sorgeix de la mateixa ciutadania jove per confrontar a l'administració.” (Josep Lluís, coordinador de Joventut)

Un Consell Local de Joventut (CLJ) és una estructura democràtica de representació i de participació integrada per entitats i associacions juvenils d'àmbit municipal. (Valenciana, 2016)

Alguns joves valoren que aquest consell caldria que estigués desvinculat de l'Administració:

“No ho faria a través d'un consell comarcal, desvincularia aquest espai de participació juvenil de l'Administració per tenir més llibertat d'expressió i de maniobra, perquè depèn de com si no els interessa no ens farien cas. Ho organitzaria completament a part, fent pressió des de fora sense filtres institucionals. Com a molt, proposaria alguns portaveus que ens poguessin representar en reunions amb l'Ajuntament.” (Marta, 23 anys)

Per altra banda, m'ha cridat l'atenció una dada: la majoria de joves valoren com a molt positiva la creació del Consell de Joves (11 de 13) Però d'aquests 11 n'hi ha 7 que manifesta que no té la necessitat de participar-hi.

No tinc la necessitat però si m'arribés la informació i m'ho demanessin jo hi aniria, sí. (Meritxell, 18 anys)

Per a la creació d'aquest consell és necessari fer-se diverses preguntes per tal de definir com es vol que sigui, marcar els objectius, de quina manera es gestionarà, qui s'hi veurà representat, quina capacitat d'acció tindrà, com serà la interlocució amb l'administració, etc. A continuació anirem desgranant els diferents punts.

6.1. COM VOLEM QUE SIGUI?

Quan es crea una entitat juvenil sol ser perquè els joves volen unir-se per donar resposta a una necessitat que tenen. En el cas que ens ocupa, el procés és un mica diferent ja que són els adults, els que creuen que seria convenient la creació d'un consell de joves després de detectar que falten espais de participació real on els joves puguin expressar-se i vehicular les accions que es facin en polítiques de joventut. Cal dir que, si bé els joves no han tingut la iniciativa de crear-lo, comparteixen la diagnosi sobre la seva falta de capacitat de decisió i acció i els sembla una bona iniciativa. Al ser un procés particular, podem buscar referències en altres processos de creació de consells de joves però caldrà adaptar-ho a la realitat del Pla de l'Estany.

Primerament s'han de marcar uns objectius clars i realistes i definir molt bé les funcions que farà el consell i per tant que s'evidencii també quines no farà. Cal deixar clar que és un espai d'intercanvi i debat on s'intentaran portar a terme les propostes acordades sempre i quan siguin abordables i hi hagi prou pressupost però que segurament no es podrà fer tot, per tant s'haurà de prioritzar. Aquest punt és molt important per evitar futurs malentesos i sobretot per evitar la frustració dels joves. '

“De vegades els adults tendim a no donar gaires explicacions. En un procés participatiu si la gent va dient projectes o idees però, pel que sigui, tu no pots implementar l’idea, i tu no expliques molt bé el per què no l’implementes, com a ciutadà acabes amb decepció.” (Josep Lluís, coordinador de joventut)

“Cal deixar molt clar les funcions del Consell Comarcal de la Joventut. Crec que és molt necessari aclarir de bon inici que hi ha coses que són viables i hi ha coses que són viables. És molt important, sobretot per evitar frustracions en el futur” (Àlex Esteba, conseller)

Si els convidem a participar i les expectatives que tenen són molt altes i poc realistes quan se’ls demani que toquin de peus i terra i vegin que les propostes que han fet no es poden dur a terme poden sentir-se enganyats i decebuts i que això els provoqui un malestar que generi tensions entre ells i amb l’Administració. També podria generar un efecte contrari a l’objectiu inicial: volent augmentar la participació podria acabar disminuint perquè s’encomanés aquest sentiment d’engany.

Els objectius i les funcions evidentment han d’estar marcades pels propis joves però penso que seria interessant fer aquest procés també des de l’equip de tècnics ja que són els que porten anys treballant en el territori, se’l coneixen i també coneixen als joves. És a dir, que la seva experiència és valuosa perquè han vist la trajectòria de les polítiques de joventut dels darrers anys i també les dinàmiques que es generen amb els joves i com es gestionen entre ells i amb l’Administració. Per tant, jo proposaria que per una banda els tècnics fessin un esbós amb propostes d’objectius i funcions que creuen que hauria de tenir el Consell Comarcal de Joves i per l’altra els joves també ho fessin. Després caldria que es trobessin i conjuntament ho consensuessin. D’aquesta manera, si tothom porta les idees reflexionades i estructurades serà més operatiu, segurament també més significatiu i en el cas que els joves demanin assessorament es tindrà clar cap a on es vol anar. Si els joves plantegen funcions que no s’escauen també caldrà explicar-los i argumentar-los perquè no són adients.

Al següent punt parlarem de qui pot formar part del Consell de Joves però en el moment de creació, que és el que ens ocupa ara, quan parlem dels joves ens estem referint als representants de les entitats juvenils de la comarca. Després, un cop creada l’entitat, es podrà plantejar a obrir la participació a més joves.

Un altre aspecte important a tenir en compte quan es defineixin les funcions és debatre i acordar sobre la capacitat d’acció que tindrà el Consell, sobretot amb el sector polític. Si es crea aquest ens i se’l dota

d'autonomia cal definir fins on pot arribar la seva autonomia, que tothom en sigui coneixedor i la respecti. Un cop es doti de capacitat de decisió i gestió als joves el que no hauria de passar és que segons la voluntat política de cada govern se'ls permetés o no poder executar les propostes legítimament votades i acordades pel Consell de Joves. Això podria generar un descrèdit i un conflicte entre l'Administració i els joves i podria posar en una situació molt compromesa als tècnics que son els encarregats de fer de pont entre ells. Per tal cal preguntar-nos si realment estem convençuts de crear-lo:

“Estem convençuts de voler-lo crear? Nosaltres el podem haver creat amb una idea. Un cop llences la idea es pot desenvolupar de la manera més insospitada.

Nosaltres a nivell tècnic tenim clar que si impulsem aquest organisme i al final es transforma en una esmena a la totalitat política, la voluntat política haurà de respondre.” (Josep Lluís, coordinador de Joventut)

6.2. QUI EN FORMA PART?

Normalment els participants dels consells locals de joventut són els representants de les entitats i associacions juvenils que hi ha al municipi. És una bona opció per mirar d'aglutinar el màxim de punts de vista dels joves, si més no, són als que s'hi pot tenir accés de manera més ràpida i alhora són els que ja tenen una cultura participativa i coneixen una mica els mecanisme que s'empren. Aquesta doncs podria ser la opció més fàcil per a definir quins joves podrien formar aquest Consell Comarcal de Joventut del Pla de l'Estany. Tanmateix es podria valorar la possibilitat d'incorporar joves que no estiguin associats per eixamplar-ne la representativitat. De fet, els mateixos joves consideren que

“Normalment en aquestes activitats (espais on es decideixen coses) hi acaba havent sempre un mateix tipus de persones que no inclouen a tothom.” (noia d'entre 15 i 19 anys)

Davant aquest plantejament d'incloure a joves no vinculats a cap entitat se'ns pot generar el dubte de com es pot fer perquè joves no associats puguin participar-hi en qualitat de representants d'altres joves i no a títol personal. Si s'obre la porta a què qualsevol jove hi pugui participar, a part de tenir un problema d'espai físic on enquibir-se tots, també cal plantejar-se en qualitat de què o de qui estaran en el consell aquests joves. S'ha de reflexionar sobre quina representativitat real poden tenir i per tant és

necessari definir molt bé els criteris. Amb tot, com ja hem fet referència al marc teòric, la cultura participativa cal treballar-la des de ben petits. De fet és una reflexió que el mateix conseller deia en relació a qui sol participar i utilitzar els mecanismes de què disposa per fer-ho:

La gent participativa acaben sent sempre els mateixos [...] Perquè al final també hi ha una part que és la cultura o allò que t'han inculcat a casa de la participació com un element important de la nostra societat. (Àlex Esteba, conseller)

Recollint aquesta inquietud he plantejat la següent proposta:

Per tal de poder incorporar representats dels joves d'entre 14 i 16 anys de tota la comarca i que la seva aportació sigui representativa de l'opinió general es podria articular a través d'una Comissió de Delegats dels instituts. Primerament s'hauria d'explicar la proposta de creació del Consell Comarcal de Joventut als diferents centres de secundària i demanar la seva col·laboració per difondre-la als joves de tercer i quart d'ESO. La idea seria aprofitar una sessió trimestral de tutoria per a fer una assemblea. Caldria que el delegat de cada classe fos l'encarregat de fer d'enllaç i després coordinar-se amb els altres delegats de curs, un dels quals hauria de ser el representat. Aquest representant, seria el que assistiria al Consell Comarcal de Joventut i per tant compartiria quin seria l'ordre del dia a parlar a les assemblees amb la resta de delegats. Els delegats d'aula recollirien les opinions i propostes i les farien arribar al delegat representant per tal que ho pogués transmetre a la propera reunió del Consell de Joventut. Donat que al pla de l'Estany hi ha quatre centres d'educació secundària i cada centre hauria de tenir un representant de 3r i un de 4t, estaríem parlant que al Consell hi podrien assistir 8 representants de secundària juntament amb els representants de les entitats juvenils de la comarca.

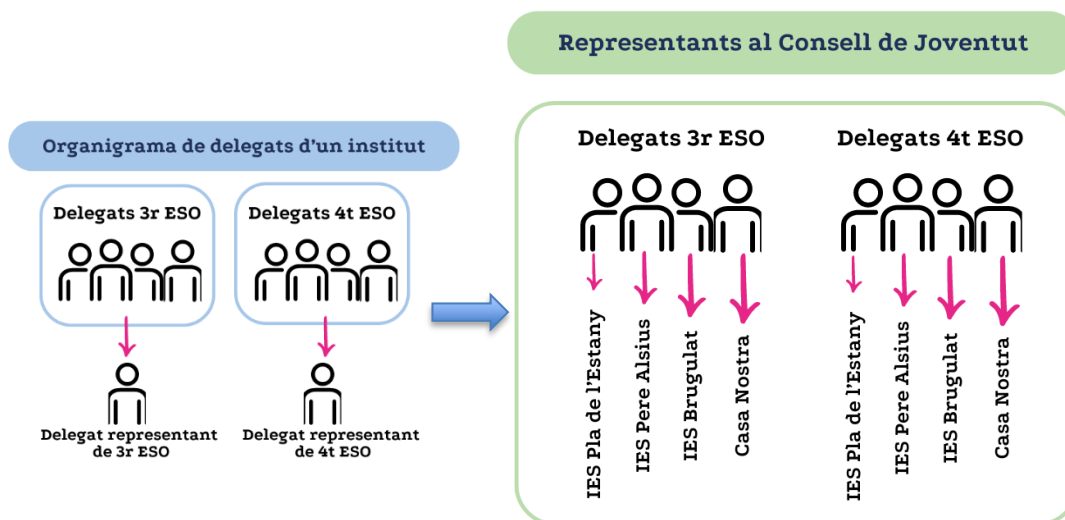

Figura 2: Elaboració pròpia

En un primer moment aquesta proposta requeriria d'una mica d'acompanyament dels tècnics de joventut als docents i d'aquests als alumnes però un cop els joves vegin com és la dinàmica pot funcionar de manera molt autònoma. De fet, com ja hem comentat, és des de ben petits que els nens i nenes van adquirint aquest hàbit i cultura participativa per tant és important treballar-la dins l'àmbit escolar. Per altra banda, penso que és interessant que es vehiculi la participació a través dels instituts per dos motius. Per una banda, perquè t'assegures que la totalitat dels joves s'assabenti que existeix aquest el Consell Comarcal de Joventut i per tant que siguin conscients que tenen un espai on s'escoltarà les seves propostes i s'intentarà, dintre del possible, dur-ne a terme algunes. Per altra, durant l'adolescència els joves tenen moltes inquietuds i alhora es senten molt insegurs i incompresos. Encara som a temps d'engrescar-los a participar i que se sentin part del territori reforçant-ne el sentiment de pertinença. Com més grans es vagin fent més difícil pot ser captar la seva atenció per a participar.

Preguntant als joves, justament la Valèria ha fet una proposta força semblant:

"A més de les entitats crec que seria interessant poder anar als instituts, buscar representants dins d'instituts que els interessin. Es pot aprofitar els delegats, tirar una mica de per aquí a veure si a algú li interessa acudir i també serà un altre punt de vista. Hi ha gent que podria ser més activa a nivell d'institut, d'escola i no està en cap entitat d'aquestes com els esplais o coses d'aquest tipus." (Valèria, 22 anys)

L'altre aspecte on hi ha unanimitat és en el fet que cal que hi hagi representació de tots els municipis de la comarca i de diferents franges d'edat:

“L'important és que pugui participar gent de tot arreu no només de Banyoles o els pobles grans.” (Benet, 20 anys)

Centrant-nos doncs, amb qui podria formar-ne part, sorgeix unes altres preguntes: Els membres del Consell Comarcal de Joventut haurien de ser únicament joves? Cal que hi hagi un o varis representants de l'Administració? Sempre o només en algunes? L'opinió dels joves és diversa. Alguns creuen rotundament que no hi ha d'haver representació de l'Administració, d'altres veuen la figura del tècnic com algú que els ajuda molt amb tot el que necessiten i per tant no els “molesta” la seva presència. I n'hi ha que no tenen problema amb treballar juntament amb l'Ajuntament o el Consell però entén que si no està vinculat a cap partit polític tothom s'hi pot sentir més còmode:

“A vegades quan es fa una cosa al poble en comptes de dir que ho ha fet tal grup o tal entitat s'atribueix a l'Ajuntament, a l'equip que està governant i no tothom, jo el primer, se sent identificat amb l'equip que governa. Per això jo estic en moltes entitats perquè no formem part de cap partit polític doncs pot haver-hi gent que està d'acord amb algú de l'Ajuntament que hi hagi o no però al final el nom que hi ha darrere és l'entitat que representa als joves que comparteixen una idea o manera de fer.” (Bernat, 20 anys)

Si ens fixem amb els reglaments d'altres Consells Municipals de Joventut veurem que hi solen figurar representants de l'Administració tot i que no tindria per què.

En el cas del Consell de joves del Pla de l'Estany seria recomanable que n'hi hagués algun, almenys al principi de la seva creació. Donat que és un entitat nova pot ser d'ajuda que hi hagi alguna/es persona/es que els serveixi/n de guia. També perquè, com s'ha comentat a l'apartat teòric, els joves necessiten aprendre com funcionen els mecanismes de participació dels quals disposen i per tant tenir aquesta persona de referència pot ajudar-los a entendre'ls i anar adquirint els coneixements, les habilitats i les destreses que necessitin segons al context del que vulguin portar a terme. Tot i així la voluntat seria que acabés sent el màxim autogestionat possible:

“Hem d'intentar que en la mesura del possible aquests consells siguin al màxim d'autogestionats i que al final els representants del consell, en aquest cas tècnics o jo més políticament, hi anirem d'oilents i a recollir totes les demandes i totes les inquietuds.” (Àlex Esteba, conseller)

Penso que la figura que seria més adient per fer aquest paper serien les tècniques compartides. Per una banda perquè a l'anar als diferents pobles coneixen la diversitat de realitats i per l'altra perquè els joves les identifiquen com algú proper a qui recórrer sempre que necessiten ajuda per organitzar alguna activitat. Per tant els és algú afable amb qui tenen vincle. Evidentment, també estaria bé que es comptés amb la tècnica de Banyoles i Porqueres que son les que treballen amb el gran gruix de joves.

La presència de la figura d'un polític pot estar bé perquè sigui coneixedor de la realitat sempre i quan això no porti als joves a sentir-se cohibits o condicionats. És a dir que el rol del polític hauria de ser un més per dir la seva però no la persona qui lidera el debat o emet veredictes. En aquest cas el polític de referència hauria de ser el Conseller de Joventut del Consell Comarcal que és el polític que aglutina i segueix les polítiques de joventut que s'estan fent a tot el Territori. No caldria doncs fer venir als regidors dels diferents ajuntament i més tenint en compte que als pobles petits ja hem comentat que no gestionen pràcticament polítiques de joventut sinó que se'ls hi ofereix des del Consell Comarcal.

Tampoc podem oblidar-nos d'un detall important: cal vetllar perquè sempre hi hagi representació de tots els municipis i no només de la capital i els altres dos municipis més poblats.

Per tant qui podria formar part del Consell Comarcal de Joves tenint en compte tot el que hem dit? Proposta:

- Un representant de cada entitat juvenil de la comarca
- Un representant de 3r i 4t d'ESO de cada institut (8 joves)
- 4 tècniques de joventut (les dues compartides i les de Banyoles i Porqueres)
- Conseller de joventut del Consell comarcal
- Depenent del que es necessiti a cada moment, alguna persona experta en temes de joventut o que tingui competències en les demandes que fan els joves.

6.3. ESTRUCTURA DEL CONSELL I INTERLOCUCIÓ AMB L'ADMINISTRACIÓ

Un cop definits els objectius, les funcions i qui pot formar part del Consell de Joves cal organitzar l'estructura de la pròpia entitat. S'haurà d'especificar com s'elegiran els càrrecs de president, secretari i tresorer (si cal). També establir el sistema de votacions, quin percentatge es considerarà mínim perquè puguin tirar endavant les propostes i es doni per vàlid i si tots els membres tenen dret a vot. A més caldrà veure com s'organitzarà l'ens, s'haurà de debatre sobre de quina manera es vol treballar. Algunes opcions son:

- Es debat i es decideix tot en assemblees generals.
- Es proposen temes en assemblea i es treballen en Comissions.
- Es fa de forma mixta depenent del que es consideri millor en cada moment.

La presa de decisions en relació a l'estructura i organització pot ser decidida pels joves autònomament o per tots es membres del Consell.

Quant a la interlocució amb l'administració cal fer un debat amb profunditat entre els tècnics i els polítics per arribar a un consens. Aquesta decisió és clau perquè definirà l'autonomia que podran tenir els joves. Caldrà plantejar doncs si es vol i s'accepta, amb tot el que això pugui comportar, que el Consell Comarcal de Joves sigui autogestionat i per tant ells puguin decidir totalment quines actuacions fan; o per contra s'aposta per un model de cogestió on els joves i l'Administració es coordinen i es reparteixen la responsabilitat per decidir les coses conjuntament.

En un primer moment, cal d'un procés d'aprenentatge de com gestionar tots els aspectes que implica un Consell de Joventut. Per tant inicialment, com ja hem comentat, seria recomanable un acompanyament. De fet es podria començar així i gradualment, a mesura que vagin agafant rodatge i confiança, anar donant més autonomia als joves. Escoltant el que s'ha dit a les entrevistes hi ha un consens en relació a quina és la figura que hauria de fer aquest acompanyament. Tant el coordinador de joventut com el conseller han coincidit en que les persones més adients per fer aquesta tasca podrien ser les pròpies tècniques de joventut tant les dels municipis que en tenen una de pròpia com les compartits perquè són qui coneixen millor la realitat dels joves del Pla de l'Estany i alhora son les que hi tenen contacte directe per tant és amb qui els joves ja tenen vincle.

“Penso que serà un treball en equip de l'àrea de joventut i que tindrà a veure des del tècnic comarcal però també que serà molt important la visió de les tècniques compartides perquè tenim dues tècniques compartides que estan als 10 municipis de la comarca després tenim la tècnica que és només de Banyoles però també treballa per coses de comarca que també penso que serà molt important perquè també té una visió de participació que és molt interessant i al final és de la ciutat més grossa del municipi, més gran de la comarca.” (Àlex Esteba, conseller)

Aquest fet afavoriria molt la comunicació i l'entesa entre d'Administració i ells. Per la seva part, els joves també han valorat molt positivament aquestes figures referents, sentint que son un gran suport per a poder tirar endavant idees que proposen.

Tot i així, cal fer el debat des de l'Administració per tenir clar què es vol i què no, és a dir, què s'està disposat assumir i per tant, quina opció es plantejarà des d'un bon principi als joves.

“Nosaltres (els tècnics) la idea que tenim és que en un estat inicial el Consell sigui un òrgan consultiu, però que això sigui en l'estat inicial i llavors que sigui un òrgan decisiu. Però els tècnics no prenen decisions. Els tècnics emetem informes, fem propostes i donem la nostra opinió.” (Josep Lluís, coordinador de Joventut)

Escoltant les opinions dels diferents sectors, penso que el model congestionat podria ser el més viable i acceptat per tots perquè l'Administració ho veïés factible i alhora els joves tinguessin molt marge de maniobra per fer i decidir però sabent que tenen un recolzament tècnic que els pot ser d'ajuda en molts moments. Això sí, cal definir molt bé com es faria aquesta autogestió, és a dir, que cadascú tingui clares les seves responsabilitats. Decidir si s'aposta pel model de decidir-ho tot conjuntament i ho executen els joves o es decideix tot conjuntament però qui ho executa és l'Administració.

Potser valdria la pena fer una enquesta inicial per recollir quina és la opinió majoritària dels joves sobre si creuen necessària la creació del Consell de Joves d'àmbit Comarcal i en el cas que diguin que sí preguntar-los amb quin model de gestió es senten còmodes.

“Caldria consultar si els joves ho considerin necessari perquè si no ho consideren necessari ja no cal ni que ens hi posem perquè al final serà una imposició i les imposicions no funcionen “ (Josep Lluís, coordinador de Joventut).

En tot cas, en una de les entrevistes han fet una proposta interessant, que no va en la línia de fer un Consell de Joves vinculat a l'Administració com el que estem plantejant ara, però si que la idea que proposa per arribar als joves, sobretot als més desfavorits, pot ser tinguda en compte:

“Anar a tots els barris i explicar-ho a tothom, independentment de classe, gènere o ètnia. La comarca és una barreja intercultural i de nivells econòmics, per tant seria important la participació de tots els joves independentment d'on vinguin o dels diners que tingui la seva família. Es podria incloure com un punt a parlar en les reunions de pares dels instituts i les hores de tutoria per tal de fer-ho conèixer a més gent. També es podrien fer campanyes barri per barri, com ara cinema a la fresca, holy party o coses així per anar implicant al jovent en l'entitat, anar fent cohesió i poder conèixer la seva opinió en ambients més distesos que els hi poden ser més còmodes. Però és imprescindible que barris com la Farga i Canaletes quedin representats en aquests espais, que no sigui un espai només per gent benestant, conscienciar que a la comarca hi vivim tots i tots mereixem donar la nostra opinió i ser escoltats.” (Marta, 23 anys)

Amb tot, si es necessita una referència per estructurar tot el que acabem de comentar i redactar tota la documentació necessària, als annexos, dins l'apartat de recursos, trobareu alguns exemples de Reglaments de Consells Locals de Joventut d'altres municipis com també altres documents que us poden servir d'orientació per a la creació del Consell de Joves, per avaluar tot el procés, com també per fomentar i dinamitzar la participació juvenil.

6.4. DAFO

Recollint el que ja s'ha anat detallant als apartats anteriors podem fer un DAFO resumit per veure quines debilitats, amenaces, fortaleses i oportunitats tindria la creació del Consell de joventut d'àmbit comarcal.

DEBILITATS

- El fet que sorgeixi de l'Administració podem considerar-ho com una debilitat ja que d'entrada no és una inquietud dels joves la creació d'aquest compartit de diàleg i acció. Que vingui de la institució els pot generar un recel inicial o una falta de motivació per participar-hi.
- Una altra de les debilitats pot ser la falta de coneixement dels joves sobre els mecanismes de participació i per tant, al principi pot ser difícil per a ells tenir les habilitats i destreses necessàries per a poder-lo gestionar.

AMENACES

- Es poden trobar que els joves tinguin les expectatives molt altes amb la creació del consell pensant que a partir d'ara podran demanar i tot es farà i això després derivi en una sensació gran de frustració que porti als joves a participar encara menys i agafar més animadversió cap a l'Administració. Per això és clau que s'expliqui molt i molt bé des d'un bon principi.
- Si s'aposta per un model de cogestió i no es deixen ben delimitades les tasques i responsabilitats de cada part pot acabar derivant en una situació de falta de comunicació conflictiva entre joves i Administració.
- Un altre obstacle que ens podem trobar és que des dels instituts no es vulgui col·laborar i per tant la proposta dels delegats representants s'hagi de desestimar.
- Com s'ha comentat abans, els joves no senten molta simpatia per la classe política. El fet que dins el Consell hi hagi representants polítics pot generar un malestar entre els joves perquè se sentin controlats i amb no tanta confiança per expressar-se lliurement.
- Una de les amenaces més gran que pot haver-hi és que quan canviïn els governs municipals o comarcals els polítics que es posin al capdavant de l'àrea de joventut no vegin amb bons ulls aquesta entitat i que la voluntat política canviï i no accepti els compromisos que s'han pres o posi pals a les rodes a les propostes o model de gestió dels joves.

FORTALESES

- La creació del Consell comarcal de joventut obre la possibilitat de participació real als joves. Poden gaudir d'un espai on compartir i fer propostes sabent que també tindrà capacitat d'intervenció real en les polítiques de joves que es duguin a terme.
- Una altra punt positiu és el fet que amb la proposta de no incloure només als representants d'entitats sinó també incorporar els joves dels instituts es pot arribar a un gruix més gran de joves i per tant la representativitat de les decisions que es prenguin també serà major.
- El fet que els joves de tots els municipis puguin fer xarxa i coordinar les accions és molt positiu ja que estalvia esforços, tenen més força i a més això els ajuda a vincular-se al territori i augmentar el seu sentiment de pertinença.
- Si s'aposta pel model congestionat pot suposar una fortalesa si es teixeixen ponts amb l'Administració i hi ha bona entesa perquè serà més fàcil avançar tots cap a la mateixa direcció.

OPORTUNITATS

- Es té l'oportunitat d'arribar a més joves i engrescar-los a participar.
- És una eina que empodera els joves i els dona més capacitat de decisió i d'acció al seu territori i per tant això els potencia el sentiment de pertinença al seu poble i a la comarca.
- El fet que els joves dels diferents municipis hi estiguin representats dona visibilitat a totes les necessitats i s'amplia la possibilitat de dinamitzar els pobles petits i descentralitzar totes les activitats a la capital, Banyoles.
- Tenir un Consell de Joventut també pot afavorir que per elaborar els Plans Locals i el Pla Comarcal sigui més fàcil fer la diagnosi inicial i pot propiciar que els joves no només hi participin en aquesta primera fase sinó també puguin opinar sobre les propostes que s'hi fan i redefinir-les.

7. CONCLUSIONS

A mode de conclusió, en analitzar la realitat del Pla de l'Estany en matèria de participació juvenil ens hem adonat que disposen de bastants mecanismes de participació simple (activitats per joves organitzades des dels espais joves), alguns de participació consultiva (per exemple, en la diagnosi dels Plans locals i comarcal), però pocs de participació projectiva. És a dir, que els joves són usuaris de diverses activitats però se'ls ofereixen pocs espais on poder opinar i decidir. Cal dir però, que alguns joves han ressaltat que amb l'ajuda de la tècnica estan començant a fer projectes que els interessin. Per tant, tot sembla indicar que s'està canviant de tendència i així ho han constatat els agents preguntats (tècnic, polítics i joves).

En relació al primer objectiu plantejat, després d'analitzar els pros i contres de crear un Consell de Joves d'àmbit comarcal valoro molt positivament un fet: els tècnics i polítics estan engrescats amb el projecte i la majoria de joves davant la proposta també s'han engrescat. Han vist un munt de possibilitats obertes i alhora han sentit que potser, aquesta vegada, hi ha un interès real en escoltar la seva veu. Aquesta actitud de motivació és vital perquè davant l'oportunitat que se'ls hi presenta posin en valor les fortaleses i intentin minimitzar les debilitats o possibles amenaces. Tenen l'oportunitat d'arribar a molts més joves dels que s'arriba actualment; d'escoltar-los per definir cap a on dirigir unes polítiques de joventut que donin resposta a les necessitats reals; d'aglutinar-los per potenciar el sentiment de pertinença a la comarca i dinamitzar els pobles petits; i generar un canal de comunicació fluid entre l'Administració i els joves. Per contra corren el risc de crear unes expectatives molt altes als joves que els generin frustració i que això evocui a una mala entesa i pèrdua de comunicació entre els joves i l'Administració. També es poden trobar que la falta de coneixements i habilitats dels joves en matèria de participació porti a no saber gestionar correctament l'entitat i vagi a la deriva.

En un primer moment, al ser un projecte d'aquesta envergadura, podem visualitzar totes les dificultats que pot generar aquest procés ja que és complex, implica molt debat i cal una bona entesa perquè tiri endavant. Perquè això succeeixi és necessari un diàleg proper i sincer que permeti que tothom tingui les coses molt clares, no pot haver-hi ambigüitats.

Després de veure tots els factors que cal tenir en compte per a crear el Consell Comarcal de Joves, ens adonem que no pot ser un procés ràpid.

Cal fer-se a poc a poc, debatent en cada pas per a poder arribar a consensos on la majoria s'hi senti còmode i representada. Serà molt important el procés d'avaluació contínua perquè ens serveixi de guia per seguir avançant cap als objectius marcats i alhora serà una eina per prendre consciència si alguna cosa no acaba de funcionar i així poder fer propostes de millora.

Dintre d'aquest macro projecte caldrà que hi hagi diversos processos participatius on tothom hi pugui dir la seva. El primer hauria de ser per preguntar si als joves els sembla bé crear aquesta entitat o no. En la fase inicial, per a definir com es vol que sigui el consell, quins seran els objectius i de quina manera es considera millor gestionar-lo, és a dir, com serà la interlocució amb l'Administració. També s'hauran de definir les funcions, qui s'encarregarà de cada cosa, qui en podrà formar part i com es repartirà la representativitat de les diferents entitat o grups. Si es decideix tirar endavant la proposta d'incloure als joves dels instituts també serà necessari establir un pont de comunicació amb els professors dels perquè les assemblees siguin participatives i útils com a eina de representació real.

En referència al segon objectiu que em proposava, recollir opinions dels diferents agents que es podrien veure implicats en el Consell de Joves ha aportat riquesa a l'anàlisi ja que ens ha donat diversos punts de vista i sobretot argumentacions. Per tant, ens ha servit per poder percebre la imatge de com, alguns joves, veuen i viuen la seva realitat juvenil i alhora també quina visió en tenen els responsables de decidir i executar les polítiques de joventut. És interessant destacar, que han fet un anàlisi de la realitat semblant, és a dir, que el que han copsat tècnics i polítics no està tan allunyat de la realitat que han explicat els joves. Així doncs, parteixen d'un punt d'inici proper d'on començar a treballar, no caldrà fer un gran salt per aproximar-s'hi.

Cal dir que la resposta per part del tècnic i del polític ha estat molt àgil però en el cas dels joves ha costat més poder recollir la seva opinió. Això ha fet que la mostra d'opinions dels joves no pugui ser representativa en termes quantitativus i per tant suposa la principal limitació d'aquest treball.

Una de les qüestions més complexes d'abordar és com s'arriba a la majoria de joves de la comarca. Alguns joves han fet propostes al respecte. El que ha quedat clar, que de fet ja podíem saber-ho, és que no podem deixar de banda les eines tecnològiques sinó ben al contrari. Tots

els joves han coincidit en dir que cal estar presents a les xarxes socials perquè és des d'on serà més fàcil arribar a tothom però també perquè els serà un ambient més distès on segurament es sentiran més còmodes per a poder iniciar una comunicació que posteriorment es pugui transformar en participació. En la mateixa línia, en l'informe "Estrategias y herramientas para la participación infantil y juvenil" els seus autors diuen que és important

"Integrar las Redes Sociales y Nuevas tecnologías como herramienta para la participación, no sólo como elemento para la difusión y comunicación de logros y actividades." (Martínez Muñoz, y otros, 2019)

Pel que fa al tercer objectiu plantejat, he aportat reflexions sobre aspectes i consideracions que em semblen importants a tenir en compte si es vol crear un Consell Comarcal de Joventut que es troben recollides al propi treball. Aquestes les he fet principalment en forma de pregunta aportant opinions dels diferents sectors implicats, reflexions, idees i argumentacions que puguin ajudar a donar riquesa al debat o a estructurar-lo. Penso que la creació del Consell s'ha de fer conjuntament amb els joves perquè diguin el que creuen i volen i per tant, per a mi no tenia sentit, fer afirmacions o sentències de com s'havien de fer les coses perquè hem d'estar oberts al que proposin. Com diuen Trilla i Novella:

"Cuando se propone o genera un espacio participativo ha de ser asumiendo todas sus implicaciones y estando en disposición de acoger las sugerencias y observaciones que hagan los niños". (Trilla & Novella, 2001)

Tot i així he donat algunes opinions basades en la informació recollida. Tanmateix, he intentat aportar alguna proposta que donés resposta a qüestions que generaven dubtes i no se sabia com definir-les com és el cas de la representativitat dels joves no associats dins el Consell de Joves d'àmbit comarcal.

Aquest treball ha servit d'estudi preliminar per analitzar quina realitat en matèria de participació juvenil hi ha al Pla de l'Estany; posar a sobre la taula el que implicaria crear un consell comarcal de joventut, què caldria tenir en compte per a fer-ho i recollir les primeres opinions de diversos agents implicats. A partir d'aquí penso que caldrà marcar quina serà la línia d'acció per seguir avançant. Jo proposaria fer un vídeo explicatiu del que és un consell de joves i fer-ne difusió. A continuació dissenyaria i difondria una enquesta per recollir l'opinió del màxim de joves possible.

L'objectiu d'aquesta seria saber si als joves els sembla una bona proposta la creació del Consell Comarcal de Joves i com els agradaria que es gestionés. Un cop s'hagués recollit la informació rebuda per les enquestes, caldria analitzar-la conjuntament tots els tècnics. Si es segueix veient viable la proposta, convocaria una assemblea de joves per iniciar un debat conjunt per anar donant-li forma.

Després d'haver fet aquest treball, m'alegra veure que durant els darrers anys al Pla de l'Estany s'ha anat avançant. Si avui els tècnics i l'Administració s'estan plantejant la creació d'aquest consell comarcal de joves és perquè ha evolucionat la mirada que tenen cap als joves i com aquests poden intervenir en les decisions que es prenen. Per tant, estem davant la possibilitat de crear un nou escenari de participació juvenil amb un format diferent, com és el comarcal. D'aquí a uns anys serà bonic veure si s'ha materialitzat i què en diuen els joves.

8. BIBLIOGRAFIA

- Agudo, Y., Martín, E., Tovar, F. (2011). “Capacidades y límites de la acción juvenil: asociacionismo, nuevas tecnologías y música”. Juventud protagonista: capacidades y límites de transformación social. [versió electrònica]. Revista de Estudios de Juventud, nº 95, Madrid: INJUVE.
- Arnstein, S. (1969) A Ladder of Citizen Participation. Journal of the American Institute of Planners, Vol. 35, No. 4
- Ballester I Frago M. (2013). La promoció de la participació juvenil des de l'acció comunitària: aportacions d'un estudi de cas. Col·lecció Aportacions, n 49. [versió electrònica]. Barcelona: Direcció General de Joventut.
- Benedicto, J. i MORÁN, M. L. (2002). La construcción de una ciudadanía activa entre los jóvenes. [versió electrònica]. Madrid: Injuve.
- Cases, P. V. (2016). *Jove Participa 2016. Una experiència pilot de pressupostos participatius a Pineda de Mar*. Obtenido de <http://hdl.handle.net/10256/13398>
- Catalunya, C. N. (2020). *El foment de la participació i l'associacionisme juvenil. La guia definitiva per a professionals de la joventut*.
- Catalunya, C. N. (s.f.). *Claus per incorporar una mirada jove als Plans Locals de Joventut*. Obtenido de https://cnjc.cat/storage/app/media/recursos/joves_al_centre_plj.pdf
- Comarcal, À. d. (2021-2024). *Pla Comarcal Joventut*.
- Comarcal, À. d. (2020-2023). *Pla Local Joventut de Banyoles*.
- Comarcal, À. d. (2022-2024). *Pla Local Joventut de Cornellà del Terri*.
- Diccionario panhispánico del español jurídico (DPEJ) [en línia]*. (2 de 05 de 2024). Obtenido de < <https://dpej.rae.es/> >

- Martí, Jorba, Parès M. (2007) La qualitat en la participació: orientacions per a l'avaluació participada. Barcelona: Fundació J. Bofill
- Martínez Muñoz, M., Moreno Gálvez, A., Martínez, R., Gutiérrez, P., Useros, R., & Olive, J. (2019). *Estrategias y herramientas para la participación infantil i juvenil*. . Cuadernos de formación, 21, Madrid.
- Menéndez, S., Torralbo, M. y Luque S. (2021). Guía práctica para la planificación y evaluación participativas de las políticas públicas. La participación transversal. Sevilla, España: Instituto Andaluz de Administración Pública.
- N. Checkoway, B., & M. Gutiérrez, L. (2009). Teoría i pràctica de la participació juvenil y el cambio comunitario. Graó.
- Parés, M., & March, H. (2012). *Guies breus de participació ciutadana, 3. Guia per avaluar processos participatius*. Barcelona.
- Pérez Terrón, E., & Zamora Juan, M. (2020). *El foment de la participació i l'associacionisme*. Consell Nacional de Joventut de Catalunya.
- Sellarès Cirach, A., & Llopart Alari, Í. (2014). *Passem a l'acció!: Eines i estratègies per a la participació social* (Vol. Volum 7 de Tambali : recursos per educar en valors). Graó.
- Sellarés, A. (2003). La participació jove. [versió electrònica]. Sinergia. Col·lecció de guies pràctiques. Barcelona
- Subirats, J., Blanco, I., Brugué, J., Font, J., Gomà, R., Jarque, M., & Medina, L. (2001). *Experiències de participació ciutadana en els municipis catalans*. Generalitat de Catalunya.

Trilla, J., & Novella, A. (2001). Educación y participación social en la infancia. *Revista Iberoamericana de Educación*, 26, págs. 167-164.

Valenciana, C. j. (2016). *Participa! Guia per al foment de la participació juvenil als centres d'educació secundària*. València: Generalitat Valenciana.

Zazo Mortalla, A. (2018). *De la participación ciudadana al poder ciudadano real. Urbano*, vol.21, núm 37. Chile: Universidad del Bío Bío.

9. ANNEXOS

9.1. GUIÓ DE LES ENTREVISTES

GUIÓ DE L'ENTREVISTA AL CONSELLER DE JOVENTUT DEL CONSELL COMARCAL

- Penses que és important que els joves participin i pugui ser vinculant la seva opinió per a decidir aspectes que els afecten en el seu dia a dia? Per què?
- Creus que els mecanismes de participació que s'ofereixen als joves de la comarca van en aquesta línia?
- Diries que s'arriba a la majoria de joves de la comarca? A quins no s'arriba?
- Creus que son suficients aquests mecanismes que s'ofereixen o que en faltarien d'altres? Quins?
- Com valores la possibilitat de crear un consell comarcal de joventut des d'on aglutinar i articular la participació de tots els joves de la comarca?
- Actualment, en els municipis que disposen d'àrea de joventut, els regidors feu trobades periòdiques per posar en comú i, si cal coordinar, les accions que es duen a terme en polítiques de joventut?
- Si es valorés la necessitat de contractar una persona que s'encarregués d'aquest consell comarcal de joventut creus que seria viable en termes econòmics? Com penses que s'hauria de gestionar?

GUIÓ DE L'ENTREVISTA AL COORDINADOR DE JOVENTUT DEL CONSELL COMARCAL

- Creieu que els mecanismes de participació que s'ofereixen als joves van en aquesta línia?
- Penseu que son suficients aquests mecanismes o que en faltarien d'altres? Quins?
- Amb els mecanismes de participació que s'ofereixen, creieu que s'arriba a la majoria de joves de la comarca? A quins no s'arriba i per què?
- En el Pla Comarcal de Joventut es fa referència al fet que molts serveis estan a la capital de comarca i les dificultats en el transport poden dificultar la participació dels joves. Heu identificat si el nivell de participació dels joves depèn de quin és el seu municipi d'origen? És a dir els joves de nuclis de població més aïllats participen igual que els de la capital de comarca?
- Com valoreu la possibilitat de crear un consell comarcal de joventut des d'on aglutinar i articular la participació de tots els joves de la comarca? Creus que és necessari?
- Per tal que aquest CCJ funcionés bé caldria un treball en xarxa de tots els tècnics dels diversos municipis. Actualment ja feu aquest treball en equip però creieu que podríeu assumir més feina o seria necessari que es contractés una altra persona que fos la figura de referència?
- Un dels reptes més complicats és el de la representativitat de tots els joves. Quins aspectes penseu que serien imprescindibles per assegurar que fos el més representatiu possible?

GUIÓ DE LES ENTREVISTES A JOVES:

- Sols assistir a les activitats que es fan a la comarca per a joves?
- Per a tu és/seria important participar aportant les teves inquietuds?
- Com a jove, sents que s'ofereixen mecanismes de participació on les teves opinions siguin vinculants per a decidir coses que puguin afectar-te al teu dia a dia?
- Amb els mecanismes de participació que s'ofereixen, creus que s'arriba a la majoria de joves de la comarca? A quins creus que no s'arriba i per què?
- Penses que son suficients aquests mecanismes o que en faltarien d'altres? Quins?
- Com creus que haurien de ser aquests mecanismes perquè fossin més atractius per tots els joves?
- Com veuries la creació d'un consell comarcal de joventut des d'on aglutinar i articular la participació de tots els joves de la comarca per a poder debatre i fer propostes que tinguin una incidència en les polítiques de joventut que s'estan duent a terme?
- Un dels reptes més complicats és el de la representativitat de tots els joves. Què creus que seria important tenir en compte per assegurar que fos el més representatiu possible?

9.2. TRANSCRIPCIÓ DE LES ENTREVISTES

ENTREVISTA 1:

Àlex Esteba.
Regidor i tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Camós.
President de l'Àrea de Treball de les Persones del Consell Comarcal.
Conseller de Joventut del Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

Ara parlaràs de joventut com a representant del Consell Comarcal?

Sí, el conseller de Joventut sóc jo. Al final, el responsable polític directe de l'àrea de joventut, de la coordinació de joventut, sóc jo.

D'acord. Era per aclarir el rol dins el Consell Comarcal.

De fet, el president del Consell, en Francesc Castanyer, ha delegat tota una assignatura de coses de l'àrea de serveis a les persones amb mi. Per tant, al final, el responsable últim polític a nivell de joventut sóc jo. Bé, a nivell de tota l'àrea de serveis de les persones i també de joventut.

Perfecte. Ara, quan parlem del terme de participació, no em refereixo tant al fet que els joves assisteixin a activitats o estiguin associats a una entitat, sinó a si participen en la presa de decisions en termes que poden incidir en alguna cosa.

Tu penses que és important que els joves participin i que sigui vinculant la seva opinió en aspectes del seu dia a dia? Sí, no? Per què?

Jo crec que sí i molt. És a dir, jo crec que s'ha de canviar un paradigma. Hi ha dues formes de fer polítiques pels joves. Potser tu pots fer polítiques pels joves, és a dir, tu dir des d'un despatx, quines són les polítiques que necessiten els joves, i fer allò que segons el teu criteri, més o menys encertat, creus que necessiten els joves. Però crec que s'ha de canviar de paradigma, cada cop més hem de començar a fer polítiques amb els joves. Al final és una paraula molt curta, però vol dir moltes coses. Estem plantejant que les polítiques amb els joves han de sortir dels joves. Jo crec que el gran error de tot aquest temps ha sigut plantejar les polítiques pensant què és el millor pels joves, que segurament en alguns casos hem encertat, però en alguns casos estem desenfocats totalment. Ara no és per fer una crítica però, sovint, les conselleries de joventut acaben sent un títol més que s'ha de repartir quan fas un repartiment d'un

organigrama d'un ajuntament o d'un consell comarcal. Per tant, s'acaba associant la joventut amb esports, amb festes, i al final acaba sent un a més a més. Què passa? Que difícilment acabes tenint regidors o regidores de joventut motivades per fer coses amb els joves. Això, vulguis o no, acaba derivant en que, poden tenir un cert coneixement de l'àrea o un cert coneixement de les necessitats, perquè poden tenir fills, cosins, germans o el que sigui, però les necessitats dels joves com a tal només les poden determinar els joves, no sé si no explico?

Sí, sí.

I crec que aquest és el gran error durant tot aquest temps. Per això crec que necessitem aquests espais de trobada com podrien ser el Consell Comarcal de la Joventut on els joves decideixin una mica... És un òrgan consultiu que al final ha de decidir quines són les polítiques que s'han de tirar endavant. Que hi haurà coses que són viables i coses que són inviables, això està clar. Vull dir, tots sabem que quan fas uns pressupostos participatius o tu incites la participació de la gent, al final després ja haurà de passar per un sedàs de realisme, però el primer de tot i el més fonamental, és escoltar quines són les necessitats dels joves per tirar endavant allò que necessiten i no allò que nosaltres creiem que necessiten.

M'ha agradat aquest titular. Allò que necessiten i no allò que creiem que necessiten. Molt bé.

Pot ser el titular de l'entrevista.

Mirant el Pla Comarcal de la Joventut, que me l'he estat llegint tot per veure els mecanismes de participació juvenil que teniu a la comarca, no sembla que hi hagi massa mecanismes de participació enfocats en consultar.

Totalment d'acord. Per això... Aquesta és la primera pedra... El Pla Comarcal de la Joventut, de quin any és?

És del 21-24. Es fa cada quatre anys. Llavors, ara s'acabarà i se n'haurà de redactar un altre.

Exacte, sabia que caducava en breu, i precisament aquest ha de ser un dels grans elements de canviar. I no només pel fet que jo com a conseller hagi entrat i hagi dit que això s'ha de canviar de dalt a baix, i això també vull que quedi clar. Vam fer unes trobades amb els diferents regidors, es van anar a visitar... Doncs jo i, en aquest cas, el coordinador de l'àrea en aquell moment, en Jordi Matamala,

vam anar a totes les regidories de joventut, i totes les regidories més o menys coincidien, que hi havia aquesta necessitat. Lligat amb el que dèiem abans, hi ha molts regidors de joventut, hi ha uns regidors de joventut que sí que estan motivats amb el tema, o que ja venen d'un grup de joves (cada cop més n'hi ha alguns d'aquests) però també hi ha molts regidors de joventut que els hi ha tocat perquè els hi ha tocat, i, per tant, no saben exactament cap on anar, o què fer i què deixar de fer. Per tant, una de les demandes que van sortir d'aquestes reunions individuals, i que després hem posat en comú, precisament és fer una transició cap aquí, cap a consultar més els joves què és el que volen.

Per això, precisament, el Pla Comarcal de la Joventut, i en aquest sentit, molts dels plans locals, suposo que també van en aquesta línia de no consultar tant, però perquè tampoc era una prioritat en aquell moment. Almenys en el nou Pla Comarcal de la Joventut, la idea és aconseguir canviar aquesta perspectiva. Hauríem d'intentar que el Consell Comarcal de la Joventut sigui només un dels elements de participació i que estigui tot orientat cap a augmentar la participació dels joves en la presa de decisions.

Una de les preguntes que et volia fer, però ja me l'has contestat una mica, és si els diferents regidors de cada ajuntament que s'ocupen de l'àrea de joventut, teniu trobades periòdiques per coordinar i posar en comú accions a fer?

Sí. Això era una cosa que ja s'havia fet i es va deixar de fer durant la passada legislatura. Aquest any hem recuperat una mica aquestes trobades que fem de regidors. Les fem cada dos o tres mesos. També depèn una mica dels temes que hi hagin a tractar, i una mica per posar en comú primer des de l'àrea i explicar les coses que s'han fet d'aquests dos o tres mesos. Jo dic la broma que hem d'explicar-nos una mica les penes, dir-nos-les els uns als altres, perquè a vegades jo em puc trobar amb un problema, , que un altre regidor s'hi ha trobat i que pot dir «mira, jo quan m'hi vaig trobar vaig sortir-ne per aquí» o «vaig solucionar-ho així, i ara estic pensant en casals, en brigades, en espais joves», no? I al revés, després potser em passarà a mi una cosa, vull dir, jo tindrè la solució que ja m'hi he trobat d'un tema que un altre regidor s'hi troba per primer cop, no? I per tant, jo penso que aquest espai de trobada entre els regidors és molt bo per veure una mica quines són les inquietuds compartides, no?, en aquest sentit, no sé com dir-t'ho, vull dir que al final no... Som una comarca molt petita, que al final som 11 municipis, sobretot som una comarca molt petita, i les necessitats, independentment de la dimensió del municipi, segurament Banyoles també és un cas més a part, no?, però la resta dels 10 municipis són molt semblants, i les inquietuds dels joves al final acaben sent joves de la

comarca, no són joves de Camós, Palol o Serinyà, sinó que acaben sent joves de la comarca.

I per tant, al final aquestes inquietuds són molt compartides, tots van als mateixos instituts, perquè els instituts són tots a Banyoles, tots van més o menys a les mateixes universitats, per tant, tenen els mateixos problemes. I per tant, és important aquests espais de trobada de regidors i també de joves, no? i una mica l'última reunió que vam fer amb els regidors, que ja es va plantejar, hi ha una mica més, posant més èmfasi i donant més detalls del que voldríem que fos el Consell Comarcal de la Joventut, tots els regidors van coincidir que seria una eina molt necessària, sobretot per complementar o ser la segona pota d'aquesta taula que fem de regidors, perquè segurament hi haurà coses de la taula de regidors que seran proposades, que seran de presentar a la taula del Consell Comarcal de la Joventut i al revés, hi haurà propostes del Consell Comarcal de la Joventut que seran d'analitzar a la taula de regidors i regidores de joventut. Una mica aquest és el plantejament. I tots coincidim que era una eina necessària, tant per ser partidària de les propostes, però també hi ha una cosa que... Jo m'enrotllo molt, eh?

No, no.

Vull dir que pots tallar, si no...

M'agrada, m'agrada. M'agrada, crec que t'expliques en molt de detall.

Hi ha una cosa que també crec que és molt important, donar-hi èmfasi, no només volem fer el Consell Comarcal de la Joventut per augmentar la participació dels joves en la presa de decisions, que potser és l'element principal, sinó que també crec que és molt important el Consell Comarcal de la Joventut que volem crear com a element de crear xarxa entre els diferents joves de la comarca.

Perquè al final, tot i que tenim aquests punts de trobada, acaben sent molt el grup de joves d'un poble, el grup de joves d'un altre, i per tant jo crec que pensem que amb aquest espai de trobada entre els diferents grups de joves crearàs aquestes vincles, aquestes sinergies, que també al final motivaran que sorgeixin projectes conjunts entre els diferents grups, que fins ara podrien ser més inimaginables, però que poden sorgir projectes conjunts, dinàmiques de col·laboració. Al final, jo faig una festa major i necessito quelcom, podran comentar pel grup que tinguin o per allà i ajudar-se els altres. Al final és això, una comarca molt petita, de 32.000 habitants, que és molt fàcil. I si mirem els joves, són molt menys. Per tant, que ens puguem ajudar una mica entre tots i que no coincidim els joves de, sinó joves de la comarca.

Bé, també potencies el sentiment de pertinença, no és uns contra els altres, sinó tots junts formem part del pla de l'estany, no?

Correcte. En aquest sentit, una mica, no sé si no estàs al cas del projecte aquest que estem fent del Rebot ara, perquè aquest mes hem creat un projecte. Hi ha una subvenció de la Diputació de Girona de projectes de participació i culturals per joves. I sempre s'havia fet alguna cosa de fomentar el sentiment de pertinença a la comarca i així. I de cares, en aquesta convocatòria, hem fet també un capgirell totalment de dalt a baix i hem plantejat el Rebot. El Rebot ve a ser una jornada de participació lúdica, cultural, on els joves apuntats en equips, siguin de colles d'amics, de grups de joves dels diferents municipis o equips de futbol, vull dir, amics, s'apunta i hi ha com una primera part de "wipeout - humor amarillo", diguem-ne, d'inflables i aquestes coses. I després hi ha una part de piscina amanyada i nocturna amb DJ. I aquí també el que es vol fomentar és el sentiment de pertinença a la comarca, com a tots joves de la comarca, però alhora també el sentiment de pertinença dels diferents municipis. Però al final els grups formarem en grups d'amics, grups de diferents grups de joves del municipi. I també per anar amb aquesta línia de crear aquestes dinàmiques de coneixença entre els diferents grups de joves i cohesió, crear sinèrgies, una mica la línia del que volem construir també amb el Consell Comarcal de la Joventut.

I amb això ho hem tingut en compte tant quan hem pensat com voldríem que fos El Rebot d'aquesta jornada com també en l'organització, perquè en l'organització de El Rebot I també hi ha grups que organitzen, a part del Consell Comarcal del Pla de l'estany, són les diferents entitats de la comarca. Les entitats també estan implicades, des de Eil, Gent, Escambell, l'Agrupació d'Escoltes i Guies del Pla Pla de l'Estany, tots aquells... Ara m'estic deixant molts, amb el CES de Cornellà, Dividòvics de Vilademuls... Tots això també estan implicats en l'organització, per també crear aquestes dinàmiques que alguns ja es veien amb Coordinadora de Lleure del Pla de l'Estany, però n'hi ha d'altres que no. I amb Coordinadora de Lleure, al final acaba sent una cosa molt concreta.

Molt xulo. Vaig llegir la notícia d'això que m'has explicat d'El Rebot. És interessant aquesta proposta que feu. Llavors, amb el tema d'arribar als joves, també a vegades, almenys jo tenia bastant la sensació que sempre s'arriba a els mateixos. Perquè els que s'associen són els que són participatius i són els que estan engegant coses.

Com creus que es pot fer per arribar a altres col·lectius, que són més de difícil accés. Els que volen participar ja s'ofereixen voluntaris per accedir als llocs,

però hi ha tot un grup de gent que com ho podem fer perquè també diguin la seva i perquè també se sentin representats d'alguna manera?

És un dubte que plantejes que crec que el tenim força tots. De fet, vull dir, si trobes la solució de la recepta, doncs te la demanaré.

No la tinc, no la tinc.

La gent participativa acaben sent sempre els mateixos, no? Però això ho veiem en tots els àmbits. També ho veiem si mires AFA's d'escoles, si mires direccions dels clubs esportius, acaben sent sempre els mateixos en diferents moments de la vida. En casals de la gent gran, associacions cívico-culturals, comissions de festes, acaben sent sempre les mateixes gent i les mateixes famílies.

Perquè al final també hi ha una part que és la cultura o allò que també jo penso que t'han inculcat a casa de la participació com un element important de la nostra societat. Vull dir, és veritat que si mirem les dades de Catalunya, som de les comunitats autònomes amb més participació, amb més entitats, però tot i així no ens hem d'enganyar. Clar, l'altre dia, per exemple, quan estàvem parlant del Consell Comarcal de la Joventut, dèiem, d'acord, hauríem de plantejar que hi hagués un portaveu de cada grup, entitat que tingui o que impliqui joves, siguin des de gegants, organitzacions polítiques juvenils, entitats, grups de joves, grups d'esplai, totes aquestes coses.

És a dir, coses que impliquin els joves. I dèiem, ja, però això representa una part. Vull dir, hi haurà una part dels joves... Posant l'exemple de Camós, posaràs un representant de Tabitum (Associació de joves de Camós), però no és representatiu de tots els joves de Camós. Al final tenim trenta i escaig joves, però no són tots els joves de Camós. Per tant, hi ha una part que queda fora. I dius, d'acord, perfecte. Podríem fer que, després, com a Ajuntament, que els ajuntaments busquessin una persona jove que no estigui implicada en el grup de joves, que hi vagi com a representant d'entitats, i que cada municipi nomeni un o dos representants en funció també de la població i així. I dius, ja, però això està molt bé i pot quedar molt bé de cara a tota la galeria, però en què representa aquest jove? M'explico? Vull dir, al final, en Pere representarà, si no està en cap entitat, representarà les inquietuds, les necessitats, les demandes d'en Pere. No consensuarà amb ningú més, perquè si és una persona que està implicada i que al final l'han enganxat des de l'Ajuntament o des d'on sigui per anar a aquest Consell Comarcal de la Joventut, ell representarà les seves inquietuds, les seves necessitats, les seves demandes. No representarà les de tots els joves no implicats en una associació al municipi de Camós. M'explico?

Sí, és que el tema de representativitat és un dels punts com que grinyola més o que són més complexos. Realment, el Consell Comarcal de la Joventut

tindrà una representativitat real de tots els joves o no, com aquesta entitat, com altres, podríem dir.

Llavors, jo aquí obro una proposta, que és: Una de les coses que quan llegeixes sobre participació surt d'autors i així, és que, com tu molt bé deies, la cultura participativa s'ha de mamar una mica des de petit. Llavors, aquí entraria el treball en xarxa amb les escoles i instituts. O sigui, si des de l'escola, des de l'institut, hi ha una pràctica educativa que sigui fomentant la participació amb assemblees, amb representants, amb delegats... Clar, aquí teniu Consell Municipal dels Infants, per exemple? Els municipis d'aquí?

Els municipis no, i a Banyoles m'atreuria a dir que tampoc.

Perquè hi ha municipis, que ho tenen, que hi va un representant de cada escola.

Sí, sí, ho conec. Sí, ja tenim això de la infància, i consells locals de la infància, o ajuntaments dins de l'Ajuntament dels Nens, que tenen diferents noms, però sí, n'estic al cas.

Seria una proposta que també podria ser interessant de dir més de cares a l'institut, però clar, són pràctiques que s'han de treballar des de petits, no? Feu algun treball de participació amb els instituts, actualment?

Ara mateix no, més enllà de propostes com aquestes de El Rebot o d'altres. Totes aquestes propostes que han anat siguent d'això de fomentar el sentiment de pertinença, però no tant com de participació.

Clar, aquí també ara m'has fet venir al cap una cosa. L'altre dia, quan estàvem a una trobada del Fem Companyia, que era la colenda del Fem Companyia, que és una cosa més orientada a gent gran, però ja estàvem parlant amb en Jordi Matamala, les coordinadores de l'àrea amb altres consellers i regidors, i hi havia un denominador comú que tots, en algun moment o altre i durant molts anys, havíem sigut delegats de classe. Tots, sense excepció.

Vull dir, al final, aquests delegats de classe i així, és el que diuen, que s'ha de mamar. I al final, delegats de classe i totes aquestes coses, per exemple, els comitès dels instituts, vull dir, clar, és que al final, tota aquesta gent hem sigut sempre força els mateixos. I és molt difícil crear aquest sentiment necessitat de participar si no es mama des de ben petit a les escoles. Però jo crec que els instituts, per exemple, jo crec que ja és massa, ja som massa grans, crec, personalment. Jo crec que és una cosa que s'ha de mamar, doncs, des de petits. I hi ha una part important, que és la feina de casa, diguem-ne així.

Vull dir, que hem de revertir-ho, eh? Vull dir, ara amb això no vull dir que no hi hem de fer res, o que totes les propostes seran benvingudes, però vull dir, hi ha una part que és molt important d'inculcar-ho a casa, des de petits, perquè jo crec

que quan ja tenen 13 o 14 anys, aquests joves ja tenen una... Vull dir, o si són "passotes", són "passotes", i si són participatius, són participatius.

Sí, sí.

I això no... I és menys, crec que també tindràs més traspàs de joves participatius que acaben farts de participar i passen a "passotes", així ho estic resumint molt, eh?, perquè es fan més grans o perquè acaben farts o pel que sigui, que no pas joves "passotes" que passin a participatius. No sé si... Ara aquí parlem molt així, simplificant molt, eh?

Sí, sí, però t'entenc i ho comparteixo, que és veritat que al final, a vegades... Però també penso que si la participació va enfocada en que puguin tenir veu i vot en el que fan, pot ser que sí que els motivis. És a dir, no sé, jo estic...

Sí, sí.

Així parlant amb tu se m'està acudint... per tenir aquesta part de representativitat dels joves que no estan associats a molts llocs, potser sí que si hi hagués com un pont amb l'institut, que d'alguna manera hi hagués una trobada trimestral, per exemple, que es poguessin preguntar coses i que ells poguessin dir la seva opinió i el representant ho traslladés en aquest Consell Comarcal de Joventut. I tindries també l'opinió de més joves, no només els que estan a les entitats. I potser també els enganxaries a dir que ens escolten les propostes que fem, sobretot pels col·lectius que no participarem mai.

Això podria ser. Sí, podria ser que de la mateixa manera que diem que hi ha d'haver un representant per entitat, que també hi hagués, per exemple, un representant per institut. Sí, podria ser una opció. I després això seria de treballar amb els instituts, perquè, mínim, doncs, un cop cada dos mesos o tres o el que sigui, aquest representant pugui fer un retorn de... Vull dir, pugui fer un retorn del que s'està parlant al Consell de la Joventut i fer un... recollir, doncs, les demandes noves que surtin d'allà. Sí, que veurem. Podria ser... podria ser... podria ser un plantejament... Sí, és a dir, és intentar obrir al màxim el ventall de... Intentar arribar al màxim de la gent, no? Filtrar al màxim a tothom. Vull dir, sí, és una... és una proposta que m'agrada, sí.

No ho sé, jo ho dic per aconseguir-los agafar d'alguna manera, perquè ja quan s'han escapat de l'institut ho tens perdut.

Totalment.

Sí que és veritat que primària és on hi ha la base, eh? Però a vegades estàs molt perdut a l'adolescència i tenir espurnes de llum et fan tenir de cop una

il·lusió o una cosa que et faci moure, no? I sobretot això, pensar en els col·lectius que no participaran mai, perquè per casa seva ja no tenen aquesta cultura participativa i que a tots els pobles hi ha un gran col·lectiu d'aquests joves. En fi, que tu ho veuries viable?

És que estic pensant mentre també parlo, eh? Sí, sí, jo també. Bueno, també és una cosa que poder has de plantejar... Perquè al final qui molt abarca, poc arriba, no? Però vull dir, poder has de plantejar primer un Consell de Participació de Juvenil Que al final és el que ja tens encetat i tal. I després potser, veuràs, la necessitat de crear un Consell de la Participació Infantil o un Consell Escolar Comarcal, no ho sé, vull dir, estic pensant, eh? Vull dir, després, al final, poder és un següent pas, no? És a dir, un cop es vegi, doncs, que des dels 12, que és quan entren els instituts, fins als 29 són representats, veurem si potser... És que, de fet del propi Consell Comarcal de la Joventut pot sortir la necessitat de, ostres, ens costa molt arribar als joves, perquè hi ha una necessitat d'implicació des de més petits, o s'han de canviar les dinàmiques des de ben petits, doncs poder donar la proposta del propi Consell Comarcal de la Joventut, no? Vull dir, no ho sé, estic pensant.

Crec que és important deixar molt clar les funcions del Consell Comarcal de la Joventut. Vull dir, tampoc els hi podem... Crec que és molt necessari aclarir de bon inici que hi ha coses que són viables i hi ha coses que no són viables i que al final el Consell Comarcal de la Joventut és un òrgan consultiu per poder copsar les demandes, necessitats i inquietuds dels joves, però que després també això s'ha d'arreglar en una taula de regidors i que també, vull dir, al final som municipis petits que tenim les capacitats que tenim i que hi ha coses que no es podran fer, vull dir, no es podran materialitzar. Crec que també és molt important, sobretot per evitar frustracions en el futur, no? Sí.

Perquè si tu de bon inici vas a dir sí, farem un Consell de Participació super xulo, que tot el que digueu es fa... Bé, no sé, perquè els joves decideix el que es fa i el que deixen de fer. La participació és limitada, no? No és infinita?

Ara, per exemple, s'ha posat molt de moda el dels pressupostos participatius. Qui més, qui menys, tots els municipis fan algun pressupost participatiu.

L'altre dia parlàvem amb l'alcalde de Porqueres i em diu, sí, fem un pressupost participatiu de 50.000 euros. Vull dir, obres pel valor de 50.000 euros. Clar, hi ha gent que els han demanat des de piscines...

Vull dir, clar, també hem de ser realistes allò que demanem. Vull dir, la gent per demanar no queda, saps què vull dir? Per tant, també s'ha de fer...

Vull dir, hi ha d'haver-hi un... I crec que és molt important això, aclarir-ho de bon inici, d'escolteu, hem de ser realistes, que el que surti d'aquí han de ser propostes reals que ens puguin comprar i també ser contents que com més reals siguin les propostes, doncs més fàcilment seran comprades o seran materialitzades. Vull dir, no podem estar demanant...

No sé, és que... És que jo ja veig a venir que hi haurà propostes que diràs... Clar, parlem-ne, vull dir, al final, els pressupostos de gent també són molt petits i si mirem els pressupostos de joventut ja ni t'he dit.

Per tant, bueno, s'han de... Jo crec que això també serà molt important aclarir-ho de bon inici i deixar-ho molt clar, perquè si no, després... gestionar la frustració encara és pitjor, crec.

No, no, està molt bé això que dius i és veritat. I també és un aprenentatge per tots els joves, anem a pensar una cosa que sigui viable i, per tant, aquesta capacitat de triar i de dir això sí, això no, segons quins criteris, també és enriquidor per tots, penso.

Totalment, i els fa valorar les coses... Home... Bueno, i que segurament demanaran una cosa i que tu després els diràs, d'acord, i després els diràs, mira, mira els pressupostos, mira, el que ens esteu demanant costa tant, ho veieu?

Jo no estic dient limitar per limitar o limitar perquè ells vulguin anar per un costat i això, perquè si no... L'altre dia, precisament, a la taula de regidors va sortir que la tècnica d'aquest cas de Banyoles, l'EVO, va fer una mica d'advocada al diable i va dir ja, però si això funciona i això va bé i comencen a demanar coses que als ajuntaments no els agrada, se'ls hi xoparà el xiringuito? Jo vaig dir no.

És a dir, jo com a conseller o com a conseller comarcal no tancarem el xiringuito. Vull dir, així és de cal? Vull dir, així és de cal?

És a dir, jo dic demanes als altres. Això de ser una taula on tothom pugui després, que evidentment haurem de gestionar les demandes i ensenyar que hi ha coses que són realistes, hi ha coses que no, hi ha coses que podem materialitzar i hi ha coses que no, doncs ja ho anirem gestionant. Però tancar, és a dir, la participació mai serà...

És a dir, un cop obrim aquest meló, hem de ser conscients que evidentment que sortiran demanes i que poden anir a la línia del cap de xoc. Però és que precisament és el que estem buscant, no? I tots van coincidir.

Vull dir, tots els regidors i regidores on allà em presents van coincidir que precisament el que necessitem és que ens facin arribar les seves demandes. I que aquelles demandes, en la mesura del possible, tinguin en compte que això és de menys petits i que una comarca petita s'intentarà materialitzar de la millor forma possible. Però que hi ha una part de diners públics tant de comarcals com de locals, dels ajuntaments, que s'estan destinant a polítiques de joventut que poden anar a la línia del que els joves volen, jo crec que sí.

I per tant, per això és important que hi hagi un òrgan de consulta i de participació dels joves, on es puguin decidir què es fa amb les polítiques de joventut tant de la comarca com dels diferents municipis.

L'altra qüestió que a mi també se'm plantejava és si es crea aquest Consell Comarcal de la Joventut potser farà falta un referent que coordini això, perquè és una tasca que no és fàcil i porta molta feina. Hi ha la possibilitat o que tothom tingui més feina i no sé si poden els tècnics assumir tota aquesta feina, o que s'hagi de contractar algú més perquè faci aquesta funció. Això, a nivell d'organització, tu que tens una visa global, creus que fa falta que hi hagi més mans per poder fer això?

Creus que hi ha pressupost per poder-hi posar més mans? Com creus que hi ha aquest equilibri entre la feina que s'hi ha de dedicar i la part econòmica que potser s'hi ha d'invertir?

És una reflexió que també he fet, no ens enganyarem. Jo crec que també tindrà molt a veure amb els resultats. Crec que, en un primer moment, s'ha d'intentar gestionar a nivell dels propis tècnics compartits, que al final tens dos tècnics compartits, un coordinador de l'àrea de joventut, que és tècnic comarcal de joventut, i un informador juvenil.

I veurem si ja és necessari agafar algú més en concret per això. Però també penso que és molt important, i en aquest sentit també hem parlat amb el Consell Nacional de la Joventut, i va força en la mateixa línia, penso que també és molt important ensenyar o ajudar als joves que aquest Consell de Participació de la Joventut sigui el màxim d'autogestionat per ells. De fet, quan parlàvem amb el Consell Nacional de la Joventut, per plantejar una mica dubtes que teníem ells ens comentaven que sovint aquests consells comarcals, consells comarcals no, perquè no existeixen, seríem el primer, però aquests consells locals de la joventut funcionen, vull dir, es creen a iniciativa pròpia de les entitats, dels grups de joves o de qui sigui dels barris, associacions veïnals, en aquest cas, vull dir, tinguin en compte aquest comarcal i tinguin en compte també que ens ha arribat aquesta inquietud tant d'ajuntaments com d'entitats de fer aquest pas. Penso que està bé que tirem la pedra i estirem el cap a nosaltres, però hem d'intentar que en la mesura del possible aquests consells siguin al màxim d'autogestionats i que al final els representants del consell, en aquest cas tècnics o jo més políticament, hi anirem d'oients i a recollir totes les demandes i totes les inquietuds. Una mica d'això, també pensant que això seria el primer bloc i el segon bloc a nivell, com a visió, amb l'experiència que tenim perquè al final de la comarca són pobles molt diferents i tal, també tenim el Consell Consultiu de l'Ajuntament.

En aquest cas, el Consell Consultiu de l'Ajuntament vindria a ser, tot i que es queda molt curt per part meva, i també ho hem fet amb una millora substancial, perquè també penso que hi ha moltes persones, vindria a ser el mateix que ho vam fer amb els joves, que ho estem fent amb la gent gran més de 65 anys, hi ha els representants dels diferents casals de la gent gran, els ajuntaments també nomenen representants, aquest Consell Comarcal que també fa, doncs,

es recullen demandes, es van explicar projectes a nivell comarcal perquè també es capitalitzin en els diferents casals de la gent gran dels diferents municipis. En certa manera, vull dir, tenim una noia que fins ara era l'administrativa que estava a la recepció de l'entrada del Consell, que és la Sònia, que va com una mica a aixecar acte i ajudar-los i en algun moment, doncs, per exemple, s'organitza el dinar de la gent gran de la comarca, que són uns 360 persones, doncs ajudar, doncs, com que hi ha una part de diners que són públics, vull dir, que estiguin en diners públics, tal i qual, doncs organitzar, doncs, la contractació, totes aquestes coses. Però, vull dir, parlar amb els que volen una actuació musical, lligar-lo al dinar, lligar les postres, totes aquestes coses, en gran part, s'autogestionen ells.

M'explico? Jo crec que és una mica el que hauríem d'intentar. És a dir, que hi hagi representants de la comarca, tant tècnics com polítics, i potser inclús algun regidor, no ho sé, ho hem de plantejar.

També perquè, com més depenguin de nosaltres, potser més difícil serà, doncs, que creïn i tinguin iniciativa pròpia, no? No ho sé com dir-t'ho.

Sí, sí, t'entenc. Que se sentiran més lliures, si ells s'autogestionen.

Sí, correcte. Correcte.

Tot i que hi hagi uns, què sé, trobades ordinàries, uns plans ordinaris, o que siguin cada dos o tres mesos la perillositat que es fixi, que també puguin organitzar entre ells trobades o organitzar-se en comissions diferents, una comissió de mobilitat o una comissió d'educació o una comissió... No ho sé, estic pensant de temes més concrets

Vull dir, al final, intentant una mica... I estem parlant que en el cas de la gent gran tens un plus de dificultat, que a nivell de coneixements de grups de WhatsApp, totes aquestes coses, tenen un handicap. En canvi, amb els joves, et fan una enquesta de WhatsApp, et fan qualsevol cosa en dos segons.

Encara és molt més, teòricament, sí que podrien tenir més d'acompanyament, perquè li faltaria una part de seny o responsabilitat extra que tenen els avis per això aquest acompanyament, però alhora es podran espavilar més amb algunes coses que els altres no saben espavilar. No sé si m'explico.

Potser sí que és interessant pensar que la fita és l'autogestió, però al principi jo veig molt complicat que es pugui...

Però sí, sí, però que està bé això que deies, que sempre com més tant per cent de polític o d'adult hi hagi, més condicionats se sentiran. En canvi, que si s'ho poden gestionar més ells sí que se senten com més empoderats que poden decidir, que tenen més llibertat...

Que no estan tan condicionats.

Exacte. I que se'ls dona aquesta capacitat. És com, no m'hi posen aquí tots els altres que m'estan controlant el que faig o el que no faig, però sí que fa falta que hi hagi un equilibri d'alguna manera, no?

Aquest acompanyament inicial i... Vull dir, en som conscients i és el que et dic que quan vam parlar amb el Consell Nacional de la Joventut et deien això. Probablement és iniciativa i tal, però vull dir...

Si voleu tirar endavant, doncs endavant. Era com un... Bé, hi haurà d'haver aquesta part d'acompanyament, sobretot.

I que jo et dic que no n'hi ha, sí, però podré ser-hi per sempre. Vull dir, no... Però jo crec que amb el personal que ara mateix tenim penso que es pot arribar a gestionar.

Però també és una cosa que s'ha d'anar veient sobre la marxa. Vull dir, si veiem que cal... És a dir, si els resultats...

És a dir, si veiem que hi ha una necessitat d'una contractació, d'un dinamitzador, d'un tècnic, no sé... Però els resultats avalen. Jo crec que cap ajuntament i el Consell Comarcal posaran cap pedra a posar...

Si cal posar, doncs, augmentar l'aportació del seu municipi al si del Consell, per això, doncs, podré... Jo crec que no hi posaran cap pedra. Vull dir, al final, si això té uns resultats i es veu que els joves participen i hi ha un retorn cap a...

S'ha d'anar plantejant sobre la marxa i no avançar d'esdeveniments i anar veient, jo crec.

D'acord. Està bé saber que d'entrada ho veus viable, perquè a vegades dius, sí, ens sembla que és molt bonic això, però la viabilitat no surt per enlloc, doncs, també... S'ha de veure si els esforços valen la pena, no?

És a dir, posar i estirar la cara a l'inici per descomptat, intentar que sigui el màxim de gestionat autogestionat també, però que es sigui inconscient que, si això no és així, potser s'ha de plantejar amb la creació d'una plaça. En aquest sentit, jo penso que això és el que si té el màxim... vull dir que si hi ha resultats, difícilment ningú et posarà cap pega a augmentar una aportació que fan.

I en principi, la persona que lideraria això, la visió que teniu és del tècnic comarcal, el coordinador comarcal, o no?

Ara mateix no tinc clar quin és la persona que ha de tirar endavant el projecte com a tècnic però sí que penso que serà un treball en equip de l'àrea de joventut i que tindrà a veure des del tècnic comarcal però també que serà molt important la visió de les tècniques compartides perquè tenim dues tècniques compartides que estan als 10 municipis de la comarca després tenim la tècnica que és només de Banyoles però també treballa per coses de comarca que també penso que

serà molt important perquè també té una visió de participació que és molt interessant i al final és de la ciutat més grossa del municipi, més gran de la comarca. Crec que no serà tant una persona per gestionar el Consell Comarcal de la Joventut sinó que serà una tasca de l'equip de l'àrea de joventut, del servei de joventut de la comarca. La gestió com a tal per dues coses per el que dèiem abans i també perquè al final si és una càrrega de feina com més bé reparteixi millor i penso que les tècniques compartides que tenen aquesta visió de comarca tan necessària perquè al final cadascuna gestiona 5 municipis cada tècnica gestiona 5 municipis té un coneixement dels ajuntaments dels diferents municipis de les entitats d'aquells municipis ja tenen una visió molt concreta dels seus municipis que penso que també és un plus important a tenir en compte en el Consell Comarcal de la Joventut. Penso que serà molt important la tasca de les tècniques compartides del dinamitzador i de l'informador juvenil una mica del plantejament que faig.

Lligant el que dius elles són el referent del territori és amb qui tenen vincle i és més fàcil que se sentin en confiança amb les persones que ja coneixen que amb algú que els ve com a extern de fora.

Correcte. Sí sí al final també una mica la visió a part del que dèiem abans és aquesta que tenen aquest coneixement del territori i al final les que aniran amb els diferents municipis amb els diferents entitats a dir que hi ha això que hauria de participar seran molt elles. Al final el referent que tenen amb els grups de joves que siguin la persona que de contacte, que siguin aquests tècnics compartits i no l'informador o el coordinador que al final està a l'oficina jove tots els dies i que es reuneixen amb els regidors saps, què vull dir?

Perquè la tasca del coordinador és la tasca del que ha de ser més una reunió amb els regidors de posar en comú fer aquesta part de contractació, coordinar l'equip però qui treballa al territori ha de ser més el tècnic que els coordinadors o l'informador saps què vull dir? Aquí serà un treball molt en equip i que hi hauran un pes molt important les tècniques compartides penso intentant sempre el que dèiem abans que sigui intentar aconseguir que siguin el màxim d'autogestionat possible.

D'acord, per la meua part ja t'he preguntat tot el que volia. Moltes gràcies per les teves aportacions.

ENTREVISTA 2:

Josep Lluís Galiano.

Coordenador de Joventut del Pla de l'Estany

Llegint-me en Pla comarcal m'ha semblat que no hi havia espais de participació real pels joves. És així?

Fer un pla comarcal i fer un pla local requereix de molt de temps. Municipis grans, Banyoles, per exemple, ho externalitzen. Altres municipis ho externalitzen. Altres tècnics comarcals ho externalitzen. Per què? Perquè, t'implica un nivell d'hores i de recursos que no tens. Llavors, què fas moltes vegades? Modifiques el pla que ja tenies a l'últim. I també sí que és cert, i això ho diuen tots els tècnics, desgraciadament, en la majoria dels casos, els plans són un pur tràmit. He d'invertir esforços, hores, per fer una cosa que no es llegirà quasi ningú, que no tindrà cap transcendència més enllà de la necessitat que tinc jo de tenir-lo, doncs, vas fent, diguem, cortes i pegues, que evidentment no seria l'ideal, però els recursos que tenim... Jo, que em toca fer el Pla Comarcal, no em puc hipotecar un any per preparar el Pla Comarcal, per fer la diagnosi ben feta, per cercar... No puc, perquè si jo m'hipoteco tot un any, durant aquest any, hi ha coses que s'han de fer. Llavors, el Pla Comarcal, amb això no dic que estigui mal fet, eh, no, però vull dir que, a vegades, no acaba de reflectir totalment la realitat. Per tant, si hem d'actualitzar les dades, es fan enquestes amb els joves i tal, però clar, si un Pla Comarcal, per dir-ho d'alguna cosa, tu creus que s'haurien de fer 100 enquestes, potser només tens temps material de fer-ne 5 o 10.

La meva aportació no era pas una crítica.

No, la crítica aquesta és per nosaltres primer, perquè és així, Plans Comarcals, Plans Locals, perquè siguin útils, primer cal que el regidor o regidora de l'àrea s'ho cregui o sigui, el consistori ja ni s'ho creu, dius, bueno, ja comencem malament. Bueno, tot i així, va, ho intentes fer bé i tal, però clar, tens el temps que tens.

També hem de pensar que es va fer... Clar, les dades les vam recollir en temps de Covid. Es va fer com bonament es va poder. Perquè també hi havia aquest factor Covid que, va limitar moltíssim la recollida de dades, ho feies telemàticament... Bueno, era un...

Més que tot, és que el tema de la participació, sí que normalment es fan coses pels joves, activitats, es tenen compte els joves associats, però el tema de participació, com que els joves puguin dir la seva opinió i implicar-se en quin tipus de polítiques es fan, sí que no m'ha semblat que sigui una cosa que s'estigui duent a terme aquí?

No, exacte. Una mica aquesta és la intenció del Consell de Joves.
Com t'he dit, jo fa des del febrer que vam fer el canvi de rols i ocupo aquest lloc. Llavors, aquesta és una idea que ja quan va entrar l'Àlex com a conseller, que ara farà un any, més o menys, sí, arran de les últimes eleccions, i després va trigar més i tal. Va ser aquesta, l'idea.

Per què?

Té sentit fer 11 Consells de Joves? No té sentit. Com a molt et podria sortir un Consell de Joves a Banyoles, un Consell de Joves a Porqueres, un Consell de Joves a Cornellà, que són 3 municipis més grans. Però clar, per la resta de municipis, no té sentit. Primer, perquè, per exemple, Camós, Palol, que hi ha dos grups de joves organitzats potents. Camós, sobretot, que qualsevol acte que es fa a Camós, els joves hi estan implicats. Llavors, en aquest cas concret, els joves ja s'impliquen i ja tenen veu en el seu municipi. És més, quan es fa teatre, tema Reis, tema Pastorets, de tot el tipus d'actes que es fan per joves, i per no joves, diguem, de municipi, estan implicats. Llavors, la seva participació a nivell de ciutadania és inherent pràcticament al municipi.

Llavors, clar, a l'hora de plantejar-se fer un consell o un organisme, el Pla de l'Estany té sentit si es fa a nivell comarcal. Problema, diguem-ho així. No hi ha experiències comarcals de consells. Però sí que podem extrapolar, per exemple, a Barcelona, que van per districtes. Al final, una població total al Pla de l'Estany de 30-40.000 persones, això pot ser un districte de Barcelona, perfectament. Llavors, a nivell d'organització, a nivell d'organització estructural, sí que ens podem agafar en aquests models de districte. De fet, ens vam reunir amb membres del Consell de la Joventut justament per parlar d'aquest tema, i ells ho van veure. Diuen que sí que els estatuts recullen explícitament el que són consells de barri, perdó, consells de districte, consells municipals de joves. No, els consells comarcals no s'han contemplat mai, però hi ha un epígraf que és d'altres tipus d'organitzacions, i aquí es podria entrar. I a nivell d'organització, podríeu agafar característiques o l'idea del consell de districte. A nivell organitzatiu logístic, es podria fer. Per a nosaltres, per ser la comarca petita, a nivell comarcal, també per dues coses.

Una, clar, quin és el problema? Els joves dels municipis petits, estan vinculats al municipi fins a l'ESO. Perquè a l'ESO venen cap a Banyoles. Llavors venen a Banyoles, i bueno, i les extraescolars, no? Que si futbol, que si hoquei, que si bàsquet, que si no sé... I bàsicament es fa a Banyoles, o Cornellà, o Porqueres, però se sol fer fora dels municipis aquests petits, que si Vilademuls, que si Serinyà, que si... Llavors, què passa? La majoria, quan arriben a l'institut, es desvinculen.

O comencen a desvincular-se. Desvinculació que se sol agreujar si van a universitat, si van a fer cicles i van a treballar. Llavors, això què implica a nivell municipal?

Doncs que els joves, un cop s'han desvinculat, rara vegada participaran en el seu municipi. I si no participen en el seu municipi, per què dir que vull que vagin les polítiques de Palol, les polítiques de tal, o fins i tot les polítiques del Pla de l'Estany, si estic desvinculat? Això per un costat.

Per un altre costat.. De vegades tendim, els adults, a no donar gaires explicacions. Em refereixo, per posar un exemple, als pressupostos participatius. L'idea d'un pressupost participatiu quina és? Que tu tens una bossa de diners i poses a la ciutadania què fer amb aquella bossa de diners? O tu tens una bossa de diners, tens molt clar què vols fer amb aquells diners i vas fer aparença que la gent digui, però que al final tu els manipules perquè facin el teu... Llavors, en el millor dels casos, què és el primer? Jo tinc aquells diners, fem el que volem.

Clar, si la gent va dient projectes o idees, que no siguin allò anades d'olla, evidentment, però, pel que sigui, tu no pots implementar l'idea, si tu no expliques molt bé per què no vols implementar l'idea, tu, com a ciutadà, acabes amb decepció. Jo he portat les meves idees, a mi ningú m'ha dit que aquesta idea sigui forassenyada, no m'han fet cas, doncs ja no hi torno. Si això amb adults ja ens molesta, amb joves això encara ho has de fer més bé i més ben explicat.

Perquè sí que és cert que perquè els joves participin en la seva comunitat, primer has d'intentar buscar alguna cosa que sigui del seu interès. Això ens passa moltes vegades, nosaltres tenim una idea de fer un projecte que creiem que els agradarà, però resulta que quan comences a preguntar als joves ni s'havien plantejat perquè ni els interessa, i van per un altre costat. Llavors, reculls la seva idea, mirem si la podem fer, mirar si la pots fer, i si no la pots fer, i per què no la pots fer. No allò, no es pot fer, digues-li per què. Mira, a nivell tècnic, això no és possible, a nivell econòmic aquesta idea és molt bona, però no tenim el pressupost, no tenim els fons, tal i qual. Llavors, això és el que, una mica amb aquest consell, volem recollir idees dels joves que ens marquin les polítiques de joventut a nivell comarcal a desenvolupar. Polítiques de joventut a nivell comarcal enteses com creació de xarxa, o sigui, que un jove de Vilademuls, no només de Vilademuls, sinó que se senti del Pla de l'Estany.

I com fem que se senti del Pla de l'Estany?

Veient que les seves necessitats, les seves circumstàncies, les seves problemàtiques, no són tan diferents que les d'un jove de Crespià i no són tan diferents que les d'un jove de Banyoles. I que si no són tan diferents, ostres, el de Vilademuls, el de Crespià, el de Banyoles, doncs potser es poden ajuntar, poden desenvolupar l'idea i poden anar amb més força al Consell o a

l'organisme i dir, ei, tenim aquesta problemàtica, què penseu fer per solucionar-la? Un exemple pràctic, el tema del transport, de la mobilitat. Ostres, a nivell d'estudis post obligatoris, Banyoles ofereix una ajuda de transport pels estudiants de primer de cicle, de primer de grau, de primer de batxillerat, que vagin a estudiar a Olot, Girona o Barcelona. Però això a nivell municipal. A Porqueres, crec que aquest any també s'ha implementat. Però clar, el problema també el tenen els de Vilademuls, el problema també el tenen els d'Esponellà. Llavors, si tots tenen el mateix problema, si es posen en comú, potser es pot implementar un projecte a portar al Consell Comarcal i dir-los, ei, els joves d'aquestes edats tenen un problema per desplaçar-se. I els joves proposen tal idea. Ostres, mirem-nos-ho. Clar, individualment no tindrien força, però si tenen un organisme que els agrupi, que els cridi xarxa, tindran més força. I llavors podran incidir realment en polítiques comarcals. I nosaltres, com a tècnics, i els polítics, la part que els correspon, doncs intentar si es pot solucionar aquesta problemàtica. I si no es pot, doncs dir-los, ei, mira, ens fem càrrec de la situació, però per tals motius, almenys de moment, no es pot solucionar.

I és una manera també de vincular-los no només al seu municipi, sinó també a la comarca. Que és el que a vegades falta. Un cop marxen del municipi, es desvinculen del municipi i si marxen a estudiar a fora, també es desvinculen. Sí que és cert que amb els anys alguns tornen. Acaba la universitat i tornen. Però clar, ja és diferent. La situació ja és diferent.

Que creï xarxa i que ajudi a que els joves tinguin incidència real en les polítiques de joventut a nivell de la comarca. Sí que també és cert que nosaltres, a nivell intern, com deia, és un projecte que tot just està a les basseroles i encara a nivell tècnic no hem tingut temps de seure'ns i reflexionar bé sobre què implica i què volem fer. Però sí que ens genera la...No sé com dir-ho. La intranquil·litat de dir: Normalment, els Consells de Joves neixen de la voluntat dels joves. Clar, nosaltres, a nivell institucional, volem crear un Consell de Joves. Aquí hi ha certa incongruència, diguem-ho així. Perquè des d'una institució administrativa es vol impulsar un projecte o un organisme quan moltes vegades aquest organisme justament sorgeix de la mateixa ciutadania jove per confrontar a l'administració. Llavors, el planteig que tenim a nivell tècnic és a nivell polític quan es vol que s'impulsi aquest organisme. Molt bé. Però la reflexió que s'ha de fer és l'organisme polític està convençut de voler crear un monstre? Perquè pot ser un monstre. Pot ser un monstre en el sentit que el que tu havies creat amb una idea, un cop lences la idea, es pot desenvolupar de la manera insospitada. Com potser es cregui des l'estament polític que hi ha la necessitat d'aquest organisme, potser els joves no veuen la necessitat.

És això. Nosaltres a nivell tècnic tenim clar que si impulsem aquest organisme i aquest organisme al final es transforma en un... Diguem, en una esmena a la totalitat a la voluntat política, la voluntat política haurà de respondre.

Perquè un cop creat llavors no pots... Serà un organisme autònom i no es podrà destruir. Llavors, és un debat que tenim, no?

L'impulsem però... L'impulsem i que sigui tutelat al principi des de l'organisme administratiu, perquè si és tutelat, no és res més que un control. Si és un control, no té cap sentit.

Ja. Entenc la dicotomia aquesta, tot i que clar, també al principi, si voleu impulsar una cosa nova es necessita una mica d'acompanyament i més si està tan compartimentat en diferents municipis. Vull dir que no tenen tampoc els joves el coneixement de com gestionar tot això, ni potser saben ni que existeix això, si no se'ls explica, no?

Aquest dubte se'ns ha generat. Clar, som conscients que probablement si el projecte acaba sortint, com sempre, els que s'integrin seran els joves que ja estan vinculats amb alguna entitat. Llavors, la problemàtica que tenim és com integrem, si és que es vol integrar, perquè clar, aquesta és una altra, qui forma part d'aquest Consell? Grups consolidats o joves individuals que no estan vinculats a cap entitat, que no estan organitzats? Si volem que sigui un mixt, quin pes ha de tenir cadascun? I més important, com fem crida a aquests joves que no estan organitzats?

Perquè els joves que estan organitzats és fàcil fer-li crida. Tu envies un correu, poses un contacte amb l'entitat, ei, creem això, tal, però clar, els joves que no estan vinculats al lloc i que es necessita o que creiem que és interessant que tinguin veu, com se'ls vincula? I llavors hi ha un altre tema, els que els que estiguin dins del Consell, la seva veu, la seva opinió, fins a quin punt és representativa?

Clar, si partim de l'idea de que cada jove és individual, té les seves necessitats, tal, però que més o menys hi ha algunes vegades que es poden agrupar per afinitats, els joves que estan vinculats a entitats o joves organitzats, poc o molt pot saber quines necessitats tenen, quina ideologia, cap on van, què organitzen, tal, però clar, els que no estan, els que no estan integrats dins d'aquestes entitats són els que queden sense veu. Llavors, com arribes a aquests joves i com els intentes seduir, perquè potser a vegades és allò que per determinades seccions has intentat arribar a joves de difícil accés, per dir-ho d'alguna manera, pensant que això és un benefici per a ells i tal, i la resposta que dius, bueno, és que si m'interessa ja vindrà. I sobretot això, la representativitat. D'acord, si agafem 3 de Vilademuls, 4 de Camós... les seves inquietuds a nivell municipal són compartides o no? La necessitat que detecten ells a nivell comarcal és compartida pels altres municipis, si no hi ha representatius dels municipis, que és una mica, són dubtes que se'n generen, que també és pendent que potser no ens pertoca a nosaltres resoldre'ls.

Perquè, clar, nosaltres, la nostra tasca és, o entenem que és, impulsar el Consell. Si, fent una mica de prospecció, veiem que realment hi ha, no sé si dir-ne necessitat, però hi ha interès en crear alguna estructura d'aquest nivell, perquè si no hi ha interès no es marxen més esforços ni més recursos i deixem-ho. No seria el primer projecte que se'n van els riscos abans de començar, perquè tu creus que sí, però que resulta que no.

Però si hi ha un mínim, vale, els impulsem, però un cop nosaltres hem encès el llumí, què hem de fer? O sigui, quin és el nostre paper? Això també ens ho plantejem, no? Nosaltres ho impulsem. Què vol dir impulsar? Acompanyar-los, si cal que es posin en contacte amb el Consell de la Joventut, tal i qual, però nosaltres a les reunions que facin, hi hem d'assistir d'ofici o hi hem d'assistir només si ens conviden?

Nosaltres hem de fer d'intermediaris entre les seves propostes i qui les pot realitzar, o no? Clar, són coses d'aquelles que no... Suposo que si es tira endavant, ho irem esbrinant amb la pràctica, perquè el contacte que hem fet amb altres comarques, municipis, per exemple, cada municipi és diferent, llavors sí que n'hi ha que tenen...

Hi ha reunions en les quals el tècnic municipal o compartit, si és un municipi més petit, és en tots municipis. I van perquè des de l'inici han sigut i serveix d'enllaç, d'altres que no, que roda sol i quan tenen alguna necessitat específica... Hi ha diversitat de models.

Jo crec que això també, quan es creï, és molt important definir les funcions i deixar els estatuts clars que estiguin acordats per tots. En aquests estatuts quedarà reflectit. Si llavors al cap d'uns anys decideixen canviar-ho, es torna a passar per assemblea, el que sigui, però definir les funcions i saber cadascú el lloc que li toca estar és important perquè justament pel deies, perquè no hi hagi malentesos. Que quedin les coses clares, que tothom sàpiga a què pot aspirar, a què no, i a qui ha d'anar a tocar la porta i a qui no.

Sí, sí, en aquest sentit. Mira, justament aquesta setmana passada vam fer reunió de regidors i un dels punts que vaig plantejar perquè les reunions de regidors les tenim les dues primeres, com que hi ha hagut tota la reestructuració, bàsicament ha sigut reunió informativa, però aquesta última va ser més reunió prospectiva, diguem-ne. Jo els hi vaig donar mes enrere tres punts que treballessin amb els seus equips de govern i un d'ells era aquest, el Consell de Joves, que els hi vaig fer una breu sinopsi de la idea del projecte i com creien que, primer, què esperaven que fos el Consell de Joves, perquè sí que és cert que no en tenen, però la majoria de municipis sí que tenen Consell d'Avis, que en diuen, Consell de Gent Gran.

Més o menys per similitud, podien esbrinar què era. I sí que és cert que la majoria de municipis fan, en aquest punt concret, han fet dues reflexions. Una primera,

que el Consell de Joves serveixi com a xarxa, serveixi justament perquè els joves dels diferents municipis entre si teixeixin complicitats, sinergies, això, que formin xarxa, perquè és això que t'he dit al principi.

Els municipis amb què es troben? Doncs que els joves es desvinculen moltes vegades pel seu propi municipi, però, a part, que no estan vinculats entre municipis. Estan vinculats a Banyoles que és la capital. Sí, ho té tot. Té els centres educatius, té la majoria d'extraescolars, té els serveis culturals, l'oci, bé, l'oci, perquè, depenent de quines edats, no hi ha oci. Llavors, en un sentit això, que fos per crear xarxa, i, de l'altre, justament que estiguessin ben marcats els objectius que tenia aquest Consell i les funcions. Això sí que a l'idea els agrada, però això, com dèiem, que estigui tot ben delimitat. El que ja no vaig aprofundir més era en quin sentit deien el dels objectius i el de les funcions.

Perquè, clar, nosaltres sí que l'idea és que en un estat inicial el Consell sigui un òrgan consultiu, però la nostra idea és que això sigui en l'estat inicial i llavors que sigui un òrgan decisiu. Però, clar, aquí, diguem, a nivell tècnic, aquí ja ens n'inhibim. Perquè, clar, les decisions al final no les prenem nosaltres.

Els tècnics no prenen decisions. Els tècnics emetem informes, fem propostes i donem la nostra opinió. Una altra cosa és que qui ha de prendre la decisió escolti la nostra opinió o sigui capaç de comprendre els nostres raonaments i en faci cas o no.

Però, clar, al final nosaltres no decidim. El nostre poder o la nostra autoritat és limitada. Jo, com a tècnic, puc estar en desacord amb el meu conseller i dir-li: Ei, mira, Àlex, jo crec que això no anem bé i tal i qual.

Jo no ho faria així i tal. Però, clar, el conseller em diu Sí, t'entenc, però ho farem com t'he dit jo. Ja està. Llavors, la meva tasca és convèncer el meu equip que, tot i que nosaltres ho veiem així, tot i que hem dit hem de tirar com diu l'altre. I s'ha acabat.

Llavors, bueno, també part de la nostra tasca crec que és justament fer comprendre als joves que de vegades les coses no surten perquè hi ha algú que no vol que surtin. Llavors, de vegades no ho pots dir tan cruament i has de començar... Bueno, mira, no surt perquè... I justament això és el que parlàvem amb el conseller. De dir, donem-nos un temps i reflexionem bé sobre si volem crear això. Perquè si volem crear això, hem de tenir en compte que nosaltres tenim una idea d'un camí que ha de seguir però potser segueix una altra i potser no agrada la vessant que agafa però ja estarà creat, llavors ja no pots...

Sí, però al final encarrilar una mica sempre pots acabar encarrilant depèn del nivell de control que hi posis. Perquè poden tenir moltes idees i poden decidir moltes coses que si llavors no hi ha els recursos econòmics que se'ls donen no es poden executar. Ara clar, també és el que deies tu, que hi ha d'haver

una mica d'equilibri de dir, som conscients que podem decidir coses però també som conscients que no ens ho podem concedir tot.

I explicar molt bé perquè no es generi aquesta frustració de dir si estem decidint coses, no ens foten cas, doncs ja no cal dir que vinguem a participar. O sigui, s'ha de trobar una mica d'equilibri, però per això els estatuts ajuden molt a deixar les coses clares, penso jo. Que sí que és veritat que és un procés complicat i que necessita de molta reflexió i d'anar-ho fent tots a poc a poc, no voler córrer massa que ens podem entrebancar.

Bueno, sí, això també era... però quan vam començar a parlar vam dir bueno, jo soc el xef fa un parell de mesos, i el setembre ja ho començava a arrencar. Clar, jo ho entenc, nosaltres a nivell tècnic, diguem-ho així, tenim tot el temps del món, per dir-ho d'alguna manera.

A nivell polític, tenen quatre anys. Que de fet no són quatre, que de fet són dos. Perquè entre que el primer any te situes i l'últim any entres en campanya, útils són dos en el millor dels casos.

Llavors, és clar, dius, hi ha coses que sí que en un curt període de temps ho pots fer, però hòstia, depèn de què, per molt que vulguis córrer, pensem-ho bé, perquè podem córrer i amb les presses sempre et deixes alguna cosa que creies que no era important, però amb el temps veus que era essencial, i bueno...

Sempre, per més bé que ho facis pots tenir patinades.

Evidentment.

I més quan és una cosa nova ...

Evidentment. I sí que és cert que no parteixes de zero en el sentit que hi ha altres experiències que no són iguals a les que tu vas crear, però bueno, són equiparables. Però clar, cada realitat és un món, i s'ha de mesurar molt bé què vols aconseguir, com ho vols aconseguir, i fins on pots arribar tu, perquè tu pots arribar fins a un punt, però el punt on tu pots arribar no vol dir que els joves puguin anar més enllà, perquè al final nosaltres també hem de ser conscients que som tècnics i treballem per l'administració, i això vol dir que nosaltres podem arribar fins on podem arribar.

No per falta de ganes d'arribar més lluny, no, però és que la nostra potestat arriba on arriba. Llavors, també de vegades costa això, no?

Bueno, tan lluny no puc arribar. Tan lluny no puc arribar no per falta de mitjans tècnics, sinó perquè, ostres, jo no soc persona individual o jo no soc membre de tal... no, no, jo treballo per l'administració.

Hi ha coses que l'administració, com a representant o com a treballador, no les puc fer. No em pertiquen. Llavors, també és això, no?

És un debat de nosaltres els nostres límits i de, bueno, com fer l'acompanyament per crear una cosa sense que aquest acompanyament suposi una ingerència i un

control, ni que sigui a nivell inconscient, que pugui ser percebut com una agressió per l'altra part. Per tant, se'ls ha de donar la responsabilitat de ser adults. Llavors, si tu ho fas tot molt, molt, molt, molt, molt pautat, sembla que els estàs dient com ho han de fer. I la línia entre el consell i la imposició, de vegades, per l'altra banda, pot ser molt difusa.

Però bueno, si s'ha acordat conjuntament una mica tota l'estructura, ells també han tingut veu d'alguna manera, no? És a dir, trobem un punt mig entre nosaltres i vosaltres, teniu una certa autonomia, però no la podeu tenir 100%, perquè depeneu d'uns pressupostos, depeneu d'unes voluntats, també polítiques...

Jo penso que és complicat, però sí que és veritat que actualment no se'ls està preguntant massa què volen.

Per tant, si se'ls ofereix aquesta possibilitat, les dinàmiques que es poden generar poden ser noves i poden sorprendre, no? Perquè potser hi ha un col·lectiu que no participa, perquè troba que no té necessitat de participar, però si veu que hi ha possibilitats de coses, dirà, ep, això sí que m'interessa, ostres, aquesta vegada ens agafen seriosament, no sé com dir-ho. Que no és un t'organitzo una festa i ja està, sinó un vine a dir què vols que intentarem fer-ho junts.

Mira, justament això que dius de la festa, a vegades hi ha municipis en què els joves ja no participen a la festa major. Per què? Perquè s'ha agafat als joves el típic, no?

Ah, vinga, va, veniu que fareu la barra. O sigui, la idea dels joves és, veniu a fer la barra. Normalment la percepció que tenen és, vaig a fer de mà d'obra barata. Llavors diuen, oh, és que els joves del meu municipi se'ls ha ofert i no venen, esclar, és que no participen. Dius, d'acord, planteja't per què no participen.

Perquè, oh, és que jo els he ofert la barra. Sí, tu des del teu punt de vista els has fet el favor que puguin fer diners. Però clar, des del seu punt de vista és, vinc a treballar gratis. Clar, vull dir, llavors, la reflexió és, bueno, vull que feu la barra, molt bé. Com ho aconsegueixo? Hòstia, doncs, mira, tinc tal forat del programa de la festa major per omplir. Feu propostes i la tirem endavant. Això ja és un nivell de participació i d'implicació. Ja està.

Però aquesta reflexió sí que és cert que cada vegada costa menys. Perquè cada vegada els municipis tenen una nit jove, fan un concert jove, que està organitzat per la mateixa entitat de joves, amb el suport, a vegades, de l'àrea tècnica de l'Ajuntament o del Consell i tal. Però sí que durant alguns anys, hòstia, aquesta reflexió costava. Costava perquè, és que clar, és que sobretot en municipis amb població de mitjana edat més envellida, no? Hòstia, clar, és que el portaran aquí, no sé qui, el poble, no sé què. Perquè jo trobo que de vegades, sobretot, hi ha determinats municipis que no es tenen en compte els joves fins que no tenen 18 anys.

Sí, però tenim un problema aquí, perquè justament si llegeixes sobre participació, l'has de cultivar des de molt abans, perquè 18 anys ja l'has perdut. Llavors, clar, aquí és important el treball que fan, que ja adquireixin aquesta cultura participativa quan són més petits, no?

Clar, sí, sí. Però ens trobem que la realitat de vegades és això, no?

Dius, bueno, 18 anys ja poden tenir un criteri com a ciutadà, doncs vaja, va, fem polítiques, no, hòstia? 18 anys ja, és el que dius tu, ja va estar, comença'ls als 14.

Sí, perquè a més és el moment que tenen necessitat, inquietuds, i que necessiten el sentiment de pertinença. A l'adolescència és on més necessiten aferrar-se, jo pertanyo en un grup social, en un poble, on siguin, no?

Sí, és important. Jo parlava l'altre dia amb l'Àlex sobre això de la representativitat, també, que és una de les coses que crea més debat, també, no? Fins a quin punt representes, perquè, clar, molts consells locals de joventut només tenen en compte les associacions, les entitats.

Llavors, que està molt bé, perquè és la manera com fàcil de fer-ho, però et deixes molta part de població juvenil, no?

I lligant-ho amb això que és important agafar-los de joves, a mi se m'havia acudit una idea, que no sé tu com la valoraries, des de la teva experiència i coneixement del territori. La idea seria que es pogués fer un treball conjunt als instituts, que no fos molta sobrecàrrega pels professors, perquè se't tiraran a sobre. Aprofitant la figura del delegat caldria que es dedicués una assemblea al mes a debatre sobre els temes que han sorgit al consell de joves. Després el delegats de cada classe d'ESO recollirien les opinions i propostes dels temes tractats i hi hauria un representant de delegats de cada curs i de cada institut que serien els que farien d'enllaç i assistirien al consell de joves en representació.

Així tens com una manera de vincular aquests joves més joves, i et venen al Consell Comarcal de Joventut, però no a títol individual sinó com a representant dels 100 joves que hi ha darrere meu de primer d'ESO del Pere Alsius, per exemple. També pot ser una manera també de fer difusió, que ells vegin que poden participar, i que se'ls té en compte per alguna cosa, i que potser n'hi ha que no saben ni que es pot fer, o que no els interessa gens, que diuen, eh, ens estan tenint en compte, potser em vaig a informar i també m'agradaria fer alguna cosa. No sé com, com ho veus?

Home, a nivell teòric no és un mal plantejament. No sé, jo no sé exactament si començaria en primer i segon d'ESO.

Tercer i quart.

Sí, sí, sí, tercer i quart, sí que, de fet, de fet hi ha un programa, em sembla que, no sé si aquest any s'ha fet, des d'educació que hi ha el Delegats 3D, que és d'ensenyament, que és això, son unes trobades de delegats, no sé ben bé com va perquè, ja et dic, és d'ensenyament, però sí que hi havia el Delegats 3D.

A nivell teòric, no em sembla malament. De fet, seria també extrapolable a nivell de municipi. Sí que és cert que, és el que has dit tu, no?

De vegades els instituts estan sobresaturats de xerrades, jornades, tal qual. Però també és cert que a vegades, a les hores de tutoria, tu els proposes una xerrada i els hi arregles l'hora. Això també és veritat.

Llavors, plantejar temàtica o alguna necessitat que tinguin, i que puguin xerrar-ho, que puguin fer-ho, perquè, si no recordo malament, cada classe té el seu delegat, i llavors, no sé, no recordo si hi ha un... Però hi ha instituts que fan, cada classe té un delegat o delegada, i llavors, aquests delegats o delegades tenen un representant de curs. De tercer d'ESO aquest, que és el portaveu dels diversos delegats.

Llavors, crec que no seria difícil d'implementar. No ho veig pas malament. I sí que és cert que a l'institut, l'única dificultat que veig és que, si ho fas per municipi, si aquesta idea la transportes a municipi, més o menys pots tenir la representativitat de l'opinió general, molt, entre cometes, d'aquell municipi.

A l'institut, si bé és cert que, diguem, els municipis estan repartits per instituts, els de Serinyà crec que van al Pla de l'Estany, els de Vilademuls sembla que van al Brugulat, o sigui, més o menys hi ha aquesta distorsió. El fer-ho per classes, si hi ha un nano de Serinyà, un nano de Vilademuls, un nano de Crespià, i dona la seva opinió, va. Parlem de la representativitat. No podem saber fins a quin punt la seva percepció és compartida amb la resta d'alumnes d'aquell mateix municipi.

És l'únic que veig. De la mateixa manera que si ho trasllado a tot el municipi, i hi van sis, i hi ha deu joves, també tenim el mateix problema. No sabem fins a quin punt l'opinió d'aquells sis és representativa de tot el grup de deu.

O sigui que és l'únic problema que veig, però ja et dic, no és per la idea que proposes, és el problema que més ens fa ballar el cap. Evidentment, sóc conscient que la representació del 100% no l'aconseguiràs mai, en absolut. Ni del 90, ni del 80. Si aconseguixes d'un 45-50%, ja pots estar content. Perquè al final, els que participen, sigui de manera individual o sigui de manera conjunta amb un grup, solen ser sempre els mateixos. I continues tenint el problema de com donar veu als que no tenen veu. Que si no tenen veu perquè no la volen donar, evidentment és respectable, i està en el seu dret, i no s'ha d'insistir. Ara bé, sempre queda el dubte de no saps si no donen veu perquè no volen, o perquè no has aconseguit que sàpiguen que poden donar veu.

Clar, però per això penso, com dius tu, que mai s'arribarà a tots. Però als instituts, hi són tots els joves adolescents, com a mínim, enterats estaran.

Sí, sí, correcte.

Llavors, clar, no sabràs la informació que et ve si et ve d'un municipi o d'un altre, perquè estaran tots barrejats, però tindràs una opinió més o menys representativa, més que no passi només crides a coordinadora, als del caus, o Tabitum, no?

Sí, sí, sí, correcte.

No ho sé. A nivell teòric és bona la idea, i a nivell fàctic no crec que fos tan difícil d'implementar. Si es planteja amb temps en els instituts, perquè el que no es pot fer és anar a mig curs i dir ei, això s'ha d'anar amb temps, però explicar el projecte, presentar la idea, establir unes periodicitats, això que dius, ei, doncs mireu, un cop al trimestre tindrem, ens recollim la idea, que això, en part, Banyoles ho fa amb el projecte Toni.

El projecte Toni?

Sí, el projecte Toni és tenim oportunitats, necessitem idees.

És a nivell de primària. Bé, no sé si des de l'Ajuntament, de l'àrea d'Educació. Els escolars en petits grups proposen coses a fer a Banyoles. Coses a fer tipus, jo què sé, un pàrquing soterrat, o tipus a les pesqueres fer una discoteca, o coses una mica més factibles com, jo què sé, instal·lar porta bicis i tal, i fan unes maquetes que els hi tenim a Cal Drac.

Ara justament comença. Vull dir, seria una mica recollint aquesta idea portada als centres educatius de secundària. Vull dir, sí.

Nois, què us inquieta? Què us motiva? Suposo que en les franges d'edat més petites, això, primer següent si és que ho comencéssim a això, fins i tot tercer, les preocupacions serien més aviat d'aquest caire, no?

Volem piscina, no sé què, volem tal. Però jo ja suposo que a nivell de més de batxillerats, o sigui, de quan deixen amunt, diguem, batxillerats i cicles, bueno, cicles deixem-los una mica a part, perquè cicles la realitat és diferent. Cicles sí que és cert que hi ha joves que fan cicles aquí Banyoles però que no són de Banyoles, i també és cert que, sobretot les cicles superiors, hi ha gent gran, gran a l'edat de 23, 24, però bueno, que també són target, vull dir.

Però sí que, ostres, segurament recolliríem necessitats més fàcils de treballar, perquè podrien ser necessitats més típiques d'això que hem comentat, no? Hòstia, doncs el transport per venir fins a Banyoles. Hòstia, doncs, mira, jo què sé, no hi ha ofertes culturals adaptades a joves, o l'oferta cultural que hi ha és molt pensada per joves de tal edat i no, vull dir, coses d'aquest tipus, coses que es puguin aterrar més.

No ho veig mala idea.

És que a vegades quan preguntes a la mainada tens la sensació que diran xorrades, però si realment veuen que no és una presa de pèls, surten coses interessants. Molts municipis fan els Consells Municipals d'Infants, que deu ser molt semblant a això del projecte Toni, i, ostres, fan propostes interessants.

I hi ha nanos, hi ha projectes que dius, hòstia, no el puc implementar perquè no tinc el pressupost suficient, però això es pot tirar. O sigui, jo recordo un any que uns nanos, no recordo què eren, si de 5 o 6, que van plantejar una idea en base a una App, i més o menys, jo no entenc de programació, però pel que poc que vaig entendre dic, que això ho portes a la Politècnica de Girona i aquí tenim una oportunitat de negoci, nanos d'això, de primària. Que l'app al final, no recordo perquè era, era per detectar on hi havia gronxadors, l'idea era per una necessitat seva d'oci, però si reculls d'altres fons dius, a veure, que tenen 10 anys, vull dir, que si prenen aquesta línia d'aquí 4 o 5 anys aquests estan muntant empreses, start-ups.

I nosaltres els hem trobat, joves, és que no els interessa res, no és que no els interessi, és que nosaltres no sabem trobar les fonts, perquè hi ha webs especialitzades i blogs de literatura juvenil, no d'autors que publiquen, no, no, de joves que publiquen coses en aquell... Són coses que si tu no estàs ficat, no ho saps, no te n'adones.

Si no és que ets un lletraferit que té predilecció per la literatura juvenil feta de joves, jo no tenia ni idea que hi havia un blog on els joves poden publicar els seus poemes, les seves novel·les, ni idea. I hi havia força volum de joves de Pla de l'Estany que escrivien aquí. Aquests joves tenen una inquietud cultural, literària, que no havíem detectat.

Com dones resposta a una necessitat que ni tan sols saps que existeix?

No, no, és clar, si no es pregunta no se sap. Per això és important aquesta participació, no només d'assistència, sinó de dir el que es pensa.

Per això, i tornem sempre al mateix tema, la representativitat, el que deies, no? Coordinadora, vale, coordinadora és una entitat de lliure, molt bé. Minyons escolta, minyons escolta també és de lliure, però ja és d'un altre tipus.

Entitats esportives? En vindria alguna? O joves, això, que tenen inquietuds artístiques? Qui vindrà? Perquè potser el transport és generalitzat, però potser també hi ha, no ho sé, m'ho invento, que hi hagi joves, ni que sigui un jove de cada municipi que tingui inquietuds artístiques i que vegi que no hi ha cap lloc aquí al Pla de l'Estany on poden exposar el seu art.

Fa uns anys, quan vivia Banyoles, hi havia un grup de joves que tenien aquesta idea d'agrupar-se per poder tenir un espai que fos per mostrar coses que feien, que fos una espècie com de centre cívic, sala cultural, un rotllo com Celrà, que és molt xulo, que tenen la part de bar i que tu pots anar-hi a prendre alguna cosa, però també hi ha la part d'exposició, també hi ha la part infantil, per les famílies...

Sí, això, aquí Banyoles hi ha hagut molts projectes. Hi havia el projecte de fer com un hotel d'entitats, però aquest projecte jo fa 7 anys que soc aquí a Banyoles, i ja fa 7 anys que ho sento. Es veu que fa 8 o 10 anys abans que jo arribés que ja se sentia, són coses d'aquelles que... No recordo quin partit polític que cada any ho porta en el seu programa.

Una idea com aquesta que estàvem plantejant. D'acord, on es fa? Es fa a Banyoles? Tot es fa Banyoles. Llavors, el tema de vinculació i xarxa...

El consell aquest comarcal sí que tindria molt sentit que cada mes es fes la reunió en un lloc diferent.

Això és el que havíem plantejat. Anar a cada reunió en un punt diferent. Perquè clar, si no... És el problema que ens trobem aquí, no? Banyoles ho absorbeix tot. A vegades els dius a un nano, jo què sé, a un nano d'aquí Banyoles, o de Porqueres, o de Cornellà, o de Palou, dir, ei, va, anem a Vilademuls. Si està allà on Crist va perdre l'espardenya. Què he de fer jo a Vilademuls?

Potser, si se'ls ofereixen activitats prou xules a fer allà, hi aniran. És veritat que a nivell d'infraestructura i serveis, Banyoles té coses que altres pobles no tenen, però també hi ha pavellons i altres coses on pots fer activitats, o pot ser un festival a l'aire lliure, o pot ser coses que els estirin cap allà.

Sí, bé, aquest és el repte, no? Intentar trobar coses que els motivin i que al final la comarca sigui viva, sigui viva i hi hagi interacció. Costa, perquè sí que és cert que municipis petits, clar, Consell Comarcal pot dur a terme iniciatives, sí, però el pressupost del Consell Comarcal és... Misèria i companyia. I els municipis petits... Quina és la tasca nostra? Doncs buscar fons de finançament externs, que si subvencions, que si plans de treball, que si, bueno, per veure si es poden fer coses.

Perquè vosaltres, en relació a això que deies del transport i tal, hi heu vist una relació directa en què els nanos dels municipis petits participen menys per aquesta dificultat de transport? O només participen en el seu poble i no surten mai?

No, la dificultat de transport la detecten a l'hora d'anar a estudiar. Clar, què passa? Tu, mentre estàs cursant estudis obligatoris, el transport des del teu municipi fins al centre d'estudis és gratuït. Problema, acabes 4 d'ESO, fas un batxillerat o fas un cicle, clar, el transport ja no és gratuït. Llavors, sí que és cert que poden utilitzar, sempre que hi hagi places lliures, el mateix autobús que la fan servir a l'ESO, però han de pagar. Això per anar aquí a dins de comarca, però si ja estudien un cicle a Girona o a Olor, clar, la cosa ja canvia, també. Llavors, què passa? Molts diuen, ostres, és que clar, nosaltres no tenim cap mena de suport econòmic per fer-ho, i al final són diners. Sí, sí.

I bueno, el que t'he dit, Banyoles sí que ofereix una ajuda, que és de poquet, eh, te dona per una setmana 15 dies màxims, però bueno, menys res. Però clar, si aquesta necessitat hi és a nivell de municipi, a nivell de comarca, ostres, doncs mirem a nivell comarcal què podem fer, no sé, convenis de col·laboració amb una empresa de transport, o demanar, jo no sé, subvenció a Generalitat, a Diputació, que es pugui subvencionar per buscar alguna fórmula, a veure, en quina fórmula jurídica es pot transformar la solució. Ostres, si només hi és la necessitat a Banyoles i a Cornellà, doncs potser no té gaire sentit que el Consell s'impliqui i cuida que els municipis que ja tenen capacitat econòmica per fer-ho, ho facin, però si no és així, si la necessitat és compartida amb ni que sigui la meitat dels municipis, doncs no es troba.

D'acord, per la meua part ja t'he preguntat tot el que volia. Moltes gràcies per les teves aportacions.

ENTREVISTA 3:

<p>Meritxell. Noia de 18 anys associada a dues entitats de Fontcoberta. Municipi: Fontcoberta. Nivell d'estudis: batxillerat</p>

Sols participar en les activitats per a joves que hi ha a la comarca?

Sí, sobretot al meu poble, de la comarca no tant.

Per quin motiu no participes tant als de la comarca?

Bé, perquè ja en faig prou amb els del meu poble. Si no, també ho faria, eh? No en faria pas res.

Consideres que a nivell de poble o de comarca, pots dir les dues coses, es té en compte l'opinió dels joves? Creus que s'ofereixen mecanismes de participació on les teves opinions siguin vinculants per a decidir coses que puguin afectar-te al teu dia a dia?

Penso que sí que n'hi ha, però tampoc es fan servir molt.

Sí que hi ha l'espai jove. Hi anem de tant en tant que hi ha la tècnica de joventut i ens ajuda molt si volem organitzar alguna cosa. Dic, això ho hem rebut aquest any. L'any passat jo tampoc hi estava molt ficada i no me'n vaig pas enterar d'això, però... Sí, en teoria sí, ara sí però és a nivell local.

Espais de participació a nivell comarcal, de dir, va, fem una assemblea de joves, per decidir amb què es gasta el pressupost de joventut, per exemple. Bé, això a mi no m'ha arribat, per lo menys, però... Tampoc hi he anat i m'he informat.

Actualment, penses que amb els mecanismes de participació que coneixes s'arriba a la majoria dels joves, o només s'arriba a un sector?

No, per exemple, només som sis persones, o que ens ha arribat per formar part de la clika. Potser hi ha molta gent del poble que voldria ser-hi i no li ha arribat la informació.

I com us ha arribat?

Bé, perquè el meu pare ja ho era, i jo soc la que me n'he encarregat de dir-ho als que coneixia. Però n'hi ha molts altres que encara no ho saben, no ho sé. F un temps va plegar la Clika, perquè van plegar una gran part que eren més grans, i ara la vam tornar a tirar endavant jo i quatre més, i de moment som aquestes persones perquè volem tenir-ho clar tot com ho hem de fer i després afegir a les altres persones. Però tampoc sé com fer arribar aquesta informació als altres, a part dels que conec.

Quins mecanismes creus que podrien ser interessants per poder fer més atractiu que els joves volguessin participar?

Potser per les xarxes socials, ja que és l'únic tipus que influeix directament en els joves. No ho sé. Jo crec que als instituts és un bon lloc per cridar als joves perquè, clar, llavors, si ja marxen de l'institut, és més difícil captar la seva atenció i que vulguin participar,

Si hi hagués un espai de participació comarcal on els joves poguéssiu decidir, per exemple, en quines coses creieu que s'ha de gastar el pressupost de joventut, per a tu seria important que hi hagués l'oportunitat de poder expressar les teves inquietuds?

A nivell de poble ja em sento bé, per tant, no tinc la necessitat. Però si m'arribés la informació i m'ho demanen jo hi aniria, sí.

I si et convidessin a participar-hi, hi participaries?

Sí, sí, sí.

Creus que fer xarxa amb els joves de la comarca us pot ser beneficiós per alguna cosa?

Sí, ja que veus el punt de vista dels altres, com fan les coses, potser et venen més idees per fer al teu poble o coses que no t'havies plantejat que potser veus beneficiosos o agradables.

Fent entrevistes a altres joves ha sortit que pensen que es centralitza tot massa a Banyoles i que els pobles del voltant queden una mica oblidats. Tu comparteixes aquesta sensació?

Sí, sí, sí. I si ens ajuntéssim jo penso que es podrien fer coses molt més xules com les que es fan a Banyoles, saps? Però clar, això hi ha tants joves a cada poble i n'hi ha molts que no senten l'interès per formar part de cap identitat ni res.

Com en el cas d'aquí Fontcoberta n'hi ha molts més i només som sis ara, o vuit.

I per què creus que no els interessa?

Potser, perquè no ho han viscut. Jo crec que a nivell familiar influeix. Fontcoberta està molt a prop de Banyoles, molta gent d'aquí ve a dormir però no fa vida al poble. Segur que passen a altres pobles. Aquests joves no han vist que els seus pares participin tampoc.

Els hi falta una mica de sentiment de pertinença?

Sí, sí, sí.

A la Clika va passar això, molta gent va marxar a Barcelona a estudiar, la gent ja començava a fer la seva vida i van haver de plegar perquè la cosa no funcionava. Ara ens hem quedat els que som més joves i quan nosaltres pleguem passarà el mateix, hi haurà uns altres i ja està.

La qüestió és que el relleu vagi continuant.

Sí. La Clika durant aquest hivern ha esta parada i ara a l'estiu tornem a fer les lloques, que eren sopars a la nit. De moment només en farem dos perquè l'any passat no vam rebre gaires ajudes i vam fer una lloca que era molt gran, va venir massa gent. El que va passar va ser que van destrossar el poble i no vam tenir cap benefici perquè també vam tenir problemes amb el bar. Va ser un desastre, perquè no teníem ni seguretat, ni ajuda de l'Ajuntament. Però no es tornarà a

repetir, espero. Ens han dit que a la pròxima ja ens ajudaran i que es farà bé aquest cop.

Teniu la sensació que l'Ajuntament no té en consideració el que diu els joves?

Sí, jo crec que a vegades sí. Però ara, jo crec que després d'això, ara volen tornar-ho a fer bé i volen que continuï la Clika perquè això també va fer que molts pleguessin,

En el cas de crear el Consell Comarcal de Joves creus que hi ha alguna cosa que seria important tenir en compte per poder assegurar que fos el màxim representatiu possible?

Primer de tot fer-los sentir del poble o el lloc on viuen perquè si no, no crec que vulguin participar-hi. Perquè tinc moltes amigues que són d'aquí, però jo sempre els hi he dit i no ho han volgut fer mai. No ho sé.

Per tant penses que el sentiment de pertinença és clau perquè vulguin participar?

Sí, sí. Si es fomenta això, llavors la participació ja vindrà.

Sempre ho he vist que ve la gent que se sent més del poble i l'altra no tant. El meu pare que està a la Comissió,, molta gent que ha entrat ara nova li van dir que no s'havia sentit de Fontcoberta fins ara, que no sabia tot el que es feia al poble.

Hi ha molta gent que, com he dit, ve aquí només a dormir, no s'interessa. Tampoc tenen un interès cap al poble per saber què es fa ni res. Ja pensen en Banyoles per fer les coses. A vegades és en dues direccions... Perquè potser tu no tens molt d'interès perquè a la vida et va molt ràpid. Però, per altra banda, tampoc et sents convidat a que et tinguin en compte, vull dir que també si hi ha aquesta actitud d'apropament de l'Ajuntament o de la institució cap a la gent potser també aconseguiries que participin més. Amb els joves també passa una mica el mateix.

Si tu els vas a demanar, diuen: - Ah, mira, si ens tenen en compte per alguna cosa, doncs potser m'interessaré. Cal oferir i difondre perquè la gent conegui el que es fa i es senti convidada a venir.

D'acord. Doncs fins aquí l'entrevista. Moltes gràcies Meritxell per les teves aportacions,

ENTREVISTA 4:

Benet. Noi de 20 anys associat a dues entitat de Cornellà del Terri
Municipi: Cornellà del Terri
Nivell d'estudis: cursant carrera universitària

Fa menys d'un any, vam començar una unitat de joves a Cornellà que es diu Joves del Terri, que no és de lleure, de la qual també en formo part. Vull dir que estic en ha una que no fa ni un any que ha nascut i de moment fa les primeres coses, i l'altra, el CESP, que porta molt temps i és de lleure. Fan coses diferents però tot és a Cornellà.

Perfecte, així estàs doblement associat.

Sí, sí, sí. Està molt bé, perquè funcionen les coses que fem i per tant ens motiva més a fer més coses.

Amb el que m'estàs dient, m'imagino que la primera pregunta que et volia fer que és si sols participar a les activitats que es fan a la comarca per a joves, és que sí?

Sí, sí, sí, sí, sí. Vull dir, a Cornellà molt, però de fet també ens han dit ara la setmana que ve que hi haurà una cosa que es diu el rebot, que suposo que ja ho coneixes si has parlat amb altres persones, també hi anem des del CESP i també anirem la Mireia i jo.

Vull dir que si ens demanen també fer coses entre tots, doncs endavant. Si podem participar-hi, perfecte.

Prioritzes Cornellà, però també participes a activitats que es fan a altres punts de la comarca?

Sí, bueno, per exemple, per festes de Porqueres vam anar al Corre basc que organitzava Escambell. Com que els demanem que vingui a fer coses, intentem nosaltres també formar part amb el que podem d'altres llocs. De fet, nosaltres només en el CESP, de Cornell som uns quants, però no molts. Vull dir que també hi ha gent de fora, d'altres municipis que venen al CESP perquè van tenir a campaments de Cornellà, els va agradar i formen part del CESP, i no són de Cornellà. Jo sí que ho soc, però potser de cornella som 6 o 7, i potser hi ha 10 o 15 que són de fora Cornell. `

Està bé que hi hagi aquestes dinàmiques.

Trobes que teniu espais de participació que no són únicament d'assistir a les activitats, sinó que els joves podeu dir una mica la vostra, en què creieu que s'han d'invertir els diners de joventut, o quines creieu que són les coses que s'haurien de prioritzar?

Sí que és veritat que ara a les últimes eleccions municipals un membre del CESP va entrar com a regidor a l'Ajuntament de Cornellà i hi ha com aquest contacte més directe que fa que puguem fer bastantes més coses. Per exemple, a Cornellà podem, des de fa dos anys (aquesta any tornem a fer) organitzar uns sopars als vespre, els divendres de juliol. Aquest any no teníem un lloc i ho havíem fet al cole, i hem pogut fer-ho amb l'Ajuntament i cap problema. Però trobo que també ha sigut gràcies una mica a això que, com que ell ara fa de regidor, no fa de regidor de joventut, però al haver estat al CESP, entén les necessitats que tenim, i potser és més fàcil. Abans potser sí que costava més, perquè ja podíem fer les coses, i ja ho aconseguíem, i podíem parlar amb els regidors, estaven motivats, i ja ens entenien, però això ha sigut una facilitat bastant gran. Ara podem tenir més veu.

Perquè per tu és important poder tenir aquesta veu, no?

Sí, sí, al final, el que passava abans era que com que els que ho decidien, aquestes coses, potser ningú era jove, ningú estava amb el que feien els joves, doncs no sé fins a quin punt era el que necessitàvem o no. Potser també falta nostre de no insistir prou, o d'ells no preguntar més, Gràcies a tenir aquest regidor podem dir la nostra, o almenys tinc la sensació que hem pogut fer més coses per joves. Aquest any, és el primer any que a la Festa Major de Cornellà hi ha un concert de nits joves, perquè s'ha intentat fer-ho, que portaven un parell o tres d'anys que ho demanàvem i no es feia. Potser també perquè no estàvem organitzats. Per això hem fet aquesta associació de joves del Terri que ha servit una mica per organitzar-nos nosaltres, i que des de l'Ajuntament també hi posen de la seva part que funcioni més, o ja podem tenir més veu, o puguem fer més coses, sí, sí.

De totes maneres, tu tens la sensació que els mecanismes que existeixen actualment de participació arriben a tots els joves, o hi ha una part que en queda fora o exclosa?

Sens dubte. Hi ha gent que, quan vam fer això de l'associació de joves, no se'n va enterar, o potser els fa cosa perquè no coneixen ningú i no volen venir. La gent que no està tant en aquesta entitat, o que no forma part d'un grup, o de futbol, o del bàsquet, o de joves, sí que és més complicat. No sé si és que jo, com que estic a tot arreu, no tinc aquesta sensació, però sí que veig amics meus que no formaven part o no formen part d'enlloc, i per tant, el que ells volen no saben com dir-ho o no tenen una entitat a darrera que els pugui recolzar. També

s'entén que si tu fas coses pel poble doncs l'Ajuntament també et doni aquesta veu. Però sí que la gent que no està en aquests llocs, doncs pot ser que també estigui interessada en això, doncs potser els costa més dir la seva o no saben com fer-ho.

Tu que coneixes la realitat dels joves, quins mecanismes creus que podrien ser útils per poder arribar a aquest grup de joves als quals no s'arriba?

Al final els joves el que fem servir molt és les xarxes socials.

No sé si des de la pàgina de l'Ajuntament hi ha alguna manera que puguis fer instàncies o dir-ho però al final si també vols facilitar que participin els joves doncs és bastant més fàcil com podria ser, jo què sé, enviar les coses per Instagram, demanar opinions i una cosa que no sigui tan formal, almenys per fer el primer contacte. I així també és més directe. De fet a l'Ajuntament m'han dit que moltes coses les saben perquè els hi diuen des de les entitats o perquè ho pengen a les xarxes socials, sinó és més complicat. Jo per exemple, ara entre setmana visc fora de Cornellà i si s'han de fer coses a l'Ajuntament no h puc pas anar.

Jo a l'estar vinculat a les entitats és més fàcil perquè tens un recolzament o saps també com funciona però potser la gent que està a fora se li escapa com és la via de comunicació amb l'ajuntament. Recordo que abans que fessin això els joves quan volien fer concerts doncs no sabien com demanar i també com s'ha de fer arribar aquesta informació a l'Ajuntament.

És més fàcil perquè tens un recolzament o saps també com funciona.

Una altra de les qüestions que ha sortit parlant amb altres joves és el fet que vincular-ho tot amb la part institucional no ho acaben de veure clar perquè hi ha joves que tenen un cert rebuig a la part més institucional i política. Tu tens aquesta sensació que hi ha rebuig i que si els mecanismes de participació es vehiculen des de la institució no arribaran a tothom?

Al final sí que és veritat. Però jo també he vist que des de l'Ajuntament hi ha gent que té moltes més limitacions per fer coses que és molt més fàcil fer-ho des d'una entitat perquè tu gestiones el que tu tens.

A vegades quan es fa una cosa al poble en comptes de dir que ho ha fet tal grup o tal entitat s'atribueix a l'Ajuntament, a l'equip que està governant i no tothom, jo el primer, se sent identificat sempre amb l'equip que governa. Per això jo estic en moltes entitats perquè no formem part de cap partit polític doncs pot haver-hi gent que està d'acord amb algú de l'Ajuntament que hi hagi o no però al final el nom que hi ha darrere és l'entitat que representa als joves que comparteixen una idea o manera de fer.

Si vols fer alguna cosa millor fer-ho a través d'una entitat i tenir els espais i així perquè fer-ho des de l'Ajuntament doncs hi pot haver una part que no sempre representa tothom perquè no hi hauria majoria absoluta o gent que no ha votat.

S'està valorant la possibilitat de crear un Consell de Joves d'àmbit comarcal perquè tingueu un espai on trobar-vos tots els joves dels diferents municipis, poder debatre, posar en comú, compartir i prendre decisions de quines coses us agradaria que es portessin a terme, evidentment sempre que siguin raonables i possibles. Tu com veuries aquesta opció de crear aquesta entitat?

Doncs jo crec que pot ser un bon lloc, l'important és que pugui participar gent de tot arreu no només de Banyoles o els pobles grans. Des que hi ha la Flora jo he sentit que s'ha interessat bastant, ja ha vingut a una reunió del CESP i una de joves i ara els joves volem fer una cosa i ella ens ajudarà. Jo em centrava molt a Cornellà i el fet que des del Consell també ens hagin fet aquesta ajuda fa que també em ve més de gust fer coses a altres llocs. Com que veig que la Flora s'ha interessat també em ve més de gust anar-hi perquè també s'interessen per ajudar-nos a nosaltres.

Ho veig una bona cosa perquè fa molt saber com el que necessita cadascú i aquest és un bon lloc. Sí jo ho veuria bé. S'ha de mirar després com funciona però com a proposta i idea bé.

Clar, aquí hi ha molta feina per estructurar-ho i un dels reptes més complicats és el de la representativitat. Com es fa perquè tothom s'hi senti representat. El fet que comentaves que hi hagi representació de tots els municipis això és bàsic, no és discutible. Per a tu què seria important tenir en compte perquè fos el màxim de representatiu possible?

L'important és això, que els que no estiguin en una entitat també puguin participar d'alguna forma o una altra . Però el problema que jo veig amb la gent que jo conec és que volen fer coses però poden queixar-se molt però si tu no intentes donar algu, fer alguna cosa per canviar-ho no serveix de res.

Jo veig els meus amics que els que es queixen o diuen o volen fer una altra cosa però tampoc no es posarien ells a organitzar-ho o a proposar-ho. Els que ho volen fer més, doncs ens posem en una entitat i des d'allà ho fem. Veig que s'hauria d'obrir a gent de fora d'entitats però també no sé fins a quin punt participaria gent que no forma part d'una entitat perquè si tu ja vols fer coses o vols canviar coses, normalment acabes trobant alguna entitat que et representa... Jo crec que n'hi ha bastantes

Això de tots els municipis i obrir-ho a tothom millor, no posaria restriccions perquè s'ha de veure si hi hauria molta gent o no.

Però sí que és veritat que jo crec que la gent que no està en l'entitat o pel que jo veig, costaria que vinguessin perquè es representarien a ells i prou. Si no estan

a una entitat és perquè o ja els està bé o no volen aquesta feina o involucrar-se d'aquesta forma que també és respectable però després potser no fan les coses com tu voldries.

Una de les propostes que havia pensat jo és aglutinar una miqueta la veu dels més joves que normalment encara no estan a entitats o n'hi ha pocs a través dels instituts. Tu creus que això podria funcionar?

Sí que és veritat que jo no havia pensat amb els més petits, els de l'ESO encara no formen part de l'entitat perquè quan comences un batxillerat o acaben és quan entren i formen part de l'equip de monitors i sí que per buscar la representació poder anar més cap avall jo crec que sí. Els delegats dels instituts pot ser una bona forma per representar el que diguin perquè a l'institut estan més organitzats tots més controlats perquè estan amb els diferents instituts. Sí, sí, pels d'ESO bé, no se m'acudiria de quina forma podrien participar.

D'acord, doncs moltes gràcies per les teves aportacions.

Perfecte, si t'ha servit, súper. I amb això del Pla de l'Estany vull reiterar que des que hi ha la Flora també he vist més coses de fora de Cornellà i que està bé que es faci una altra cosa per tot el Pla de l'Estany.

Els tècnics compartits estan fent una gran feina perquè si no no podríeu tenir tècnics de joventut als ajuntaments petits.

Sí, sí, sí, sí. La Flora ens ajudarà en moltes coses, per tant, molt contents aquí a Cornellà.

Doncs moltes gràcies, Benet.

ENTREVISTA 5:

**Valeria. Noia de 22 anys no associada a cap entitat de la comarca.
Municipi: Porqueres.
Nivell d'estudis: Cicle formatiu de grau superior.**

De les activitats que s'ofereixen aquí al Pla de l'Estany per a joves, tu sols participar-hi?

Per activitats et refereixen com pot ser concerts o coses així que s'organitzen, o més alguna cosa que t'hagis d'inscriure.

Qualsevol cosa. Com sol ser la teva participació?

D'acord. Per exemple, fa poc es va fer el FemJazz!, o coses així, sí que m'agrada, en plan, acostumo a anar-hi perquè hi ha representació de gent jove. Vaig anar el dia que hi havia uns joves de Banyoles que tenen un grup, i clar, que se'ls doni aquests espais em sembla molt bé. Vaig anar a veure aquests amics que tenen aquest projecte de música. Llavors, en aquest tipus de coses sí que acostumo a participar. Quan era més petita sí que participava més en altres coses, per exemple, es feien als caps de setmana coses esportives, que ens animaven des de l'institut o des de l'escola a anar-hi, Sí que participava més. Ara mateix, treballant i estudiant tampoc estic gaire al cas del que es fa, ni tampoc tinc gaire temps per participar-hi.

En aquestes altres coses sí que a vegades hi participo.

La participació la podríem classificar en diferents tipus. El que m'estàs explicant tu és més d'assistir a activitats, però llavors, per altra banda, hi hauria l'opció de fer algun procés participatiu, de demanar l'opinió als joves. Tu creus que seria important que hi hagués aquest espai perquè es fessin trobades, assemblees, el que fos, perquè els joves poguéssiu dir què us agradaria fer, què creieu que necessita el municipi o tota la comarca?

Sí, de fet, me'n recordo que a l'institut estava fent, crec que era quan estava a batxillerat, vam fer com un treball que consistia en això.

Vam crear un projecte de fer una aula, un lloc polivalent, que els joves poguessin demanar. Que no fos tant com el que hi ha a Cal Drac. Aquí també a vegades hi vaig per demanar ajudar per les beques i tot això o altres dubtes que necessito preguntar. Però més enllà d'un espai així, es volia que hi hagués un espai del que disposar quan es volgués fer una activitat, per exemple un espai on pogués assajar un grup de música, o volem un fer un altre projecte doncs poder disposar d'un lloc. De fet, el que vam fer a la batxillerat era una cosa que em semblava guai, però aquestes coses sembla que l'Ajuntament no hi acaba de mostrar

interès i no tenim cap espai així polivalent que els joves puguem dir, pot ser un espai de creació, de fer aquest tipus de coses.

Per tant, trobes a faltar com una voluntat de voler-vos escoltar?

Sí.

Actualment, les coses que s'ofereixen, creus que son atractives per tots els joves, o hi ha molts joves que queden exclosos perquè no s'arriba a ells? O sigui, consideres que hi ha prou mecanismes per arribar als joves, o creus que només s'arribaran a alguns? Per què? A quins sí, a quins no?

Jo crec que al final, facis el que facis, sí que hi ha una part d'exclusió, perquè crec que està molt encarat a fer-se un tipus d'activitats. Per exemple, jo recordo que quan era més petita el que ens oferien eren moltes d'activitats esportives, perquè a Banyoles, el Pla de l'Estany en general, es ven molt per l'esport, però si no t'agrada l'esport, si t'agrada alguna cosa més cultural, més artística, a vegades és més limitat.

Jo me'n recordo que sí que hi havia alguns dies que s'oferien coses als museus. Jo quan era més petita participava molt en aquestes coses, m'agradava molt! M'apuntava a tallers, anava a xerrades al museu, però sí que he de dir que trobo que aquestes sempre han estat més limitades, aquestes ofertes que no son les esportives.

I tu creus que el de criteri que tenen per oferir unes o altres activitats exclou la resta de joves. Sí! Per exemple, a nivell musical, si no estàs a l'Ateneu quina oferta hi ha? Si hi hagués el que deia abans, un espai on poder anar a assajar si tens un grup, seria més fàcil. Perquè a vegades no és fàcil trobar aquest espai quan tens 15 o 16 anys. Doncs trobo a faltar aquestes coses, no hi son. Si no tens la solvència econòmica per estar a l'Ateneu què tens?

Tu creus que hi ha prou oferta gratuïta o moltes coses que es fan són de pagament?

A nivell esportiu trobo que hi ha més coses gratuïtes. Hi havia un cop al mes que podies anar a provar golf o coses així, i pagaves un euro o alguna cosa molt simbòlica.

Però en altres àmbits no. Trobo que Banyoles s'ha centrat molt en l'esport i que hi ha moltes altres coses per explotar. Sí, tenim un espai natural molt guai que es pot aprofitar, però no pots acotar només en aspecte quan hi ha tanta diversitat avui en dia.

I creus que hi ha algun altre criteri d'exclusió a part del tipus d'activitats que s'ofereixen?

Home, sí. No és tant un criteri, però suposo que també és més difícil arribar a famílies racialitzades.

Tot i això, cada cop veig més gent racialitzada participant en aquest tipus d'àmbit i em sorprèn i em sembla molt bé. Però al final no són els que més participen i crec que es podrien fer coses per intentar connectar-hi. Si els pares no entenen l'idioma i no acaben de connectar amb la cultura d'aquí és una feina que va molt més enllà. Doncs també costa que els nens acudeixin en aquests espais o participin de les activitats. Perquè encara que ells vulguin venir si ho diuen als seus pares i a ells no els sembla perquè no ho acaben d'entendre o no ho veuen clar al final caben no participant. Tot així ho comparo amb la meua germana que té set anys menys que jo, miro com participen els amics racialitzats que hi ha a la seva aula i veig que hi ha molt més participació que quan jo anava a l'institut tant en les colònies com en les extraescolars i coses d'aquest tipus. Es van fent canvis però encara hi ha coses per fer. El nivell de renta i tot això també es nota.

Llavors, penses que hi ha una part molt d'educació de casa i també una visió cultural. Però creus que des de l'escola o l'institut hi hauria una capacitat de poder incidir en aquest canvi perquè els joves tinguessin una cultura més participativa?

Crec que s'intenta i es fa. Els professors intenten tenir una reunió amb els pares per informar-los i animar-los que els seus fills facin activitats extracurriculars que organitza l'Ajuntament. S'intenta, però òbviament s'hi ha de posar voluntat per les dues parts. És un tema que és això que hem dit, és cultural i que els fruits es van veient generació en generació, no es veu de cop. Llavors, crec que es va per un bon camí, que hi ha més coses a fer, i que, òbviament, des de l'escola es pot animar. Perquè, al final si un pare que no acaba d'entendre x activitat, que el fill li diu, vull fer això, el mestre treu el temps, per explicar-li doncs òbviament això facilitat. Que a vegades també és complicat, el professor té no sé quants alumnes, treure un temps és difícil però si ho fa facilitarà la participació. I poc a poc...

Hi ha joves que no els interessa participar perquè potser no tenen inquietud de fer-ho. Però també n'hi ha d'altres que els agradaria participar, però els mecanismes que s'ofereixen els troben massa institucionals i no s'hi senten afins o a gust, o no creuen que sigui la seva manera. Tu quina percepció tens? Creus que hi ha mecanismes que no són atractius i que potser n'hi ha d'altres que podrien ser més atractius pels joves?

Sí que trobo que és veritat això, perquè hi ha gent que té més afinitat o està més acostumada a aquests àmbits. No sé si coneixes una noia que està molt ficada aquí a Banyoles en totes aquestes coses, la Maria Ella està estudiant

periodisme a Barcelona, però és una noia que està molt ficada en el tema dels esports, a Ei Gent.

I, per exemple, a ella sempre l'he vist com que ha fet coses que jo he pensat, hòstia, a mi m'hagués interessat, però no sabia com accedir-hi o hi havia uns tràmits que desconeixia. Clar, la seva mare sé que està ficada en coses de l'Ajuntament. Ja de família, té coneixements de com funcionen tots aquests sistemes. Jo, que no tinc cap tipus de coneixement, a vegades sí que m'ha interessat per temes d'això no m'agrada, això m'agradaria que canviés i no he sabut com acabar d'accedir-hi, amb qui he de parlar, com ho he de fer. Sí que trobo que és complicat quan no tens cap base i tens 16 anys i al final també potser els teus interessos no són els més comuns. Prefereixes anar un dia a quedar amb els amics que no ficar-te a investigar com he de fer això i ho complica.

Des de Joventut del Pla de l'Estany estan valorant la possibilitat, estan ja treballant-hi fa uns mesos, de crear un Consell Comarcal de Joventut. És una entitat que aglutinaria els joves de la comarca (normalment son els representats de les associacions però s'està plantejant obrir-ho a joves no associats també) perquè hi hagués un punt de trobada on posar a sobre la taula quines preocupacions teniu i com us agradaria que s'encarriessin les polítiques de joventut. Tu com veuries la creació d'aquest ens? Què creus que té de bo? Quines dificultats hi veuries?

Jo ho veig una bona opció perquè, per exemple, me'n recordo un tema que es va xerrar moltíssim, no sé si vas veure quan es va fer el tema de l'incivisme. Es va fer una campanya i em sembla que va ser tota l'estona victimitzant, no, culpabilitzant als joves perquè la majoria de coses que es criticaven en aquella campanya eren culpa dels joves. El que vam xerrar entre nosaltres justament era que no vam tenir un espai on explicar-ho, on defensar-nos i bàsicament se'ns va culpabilitzar de gairebé tot el que ells denominaven incivisme. Eren coses que no ens donaven un pla B. Per exemple, el fet de banyar-se en zones de l'estany que no es poden, que ho fem els joves. Perquè hi ha un únic lloc en tot l'estany que sigui públic? N'hi ha dos més i son de pagament. És increïble que n'hi hagi tres i només un sigui públic en comptes de, anem a buscar una altra opció com per exemple fent abonaments perquè pugui anar la gent a la zona de pagament, la gent local. No sé perquè només es culpabilitzava als joves, a Instagram la gent va criticar molt als joves per això. S'ha fet aquesta campanya d'incivisme sense tenir-nos en compte, veure els nostres punts de vista però criticant-nos sí. Amb la calor que fa a l'estiu, ara jo encara tinc cotxe i me'n vaig a la platja, però amb l'edat dels més joves, no tenen cotxe, l'únic que poden fer és anar a l'estany. Vas a la caseta i està a rebentar. Quina activitat més pots fer com a jove a l'estiu?

Això del Consell de Joves em sembla que és molt bona idea perquè es podrien parlar de coses com aquestes i crec que no s'arribarien a fer campanyes com aquestes que crec que va estar molt mal enfocada i els joves ens vam sentir molt atacats.

En el tema de la representativitat que et deia hi ha alguns hàndicaps perquè si només agafem els representants de les entitats juvenils no estem agafant la totalitat dels joves però llavors què creus que seria important tenir en compte perquè hi hagués una representativitat més global?

A més de les entitats crec que seria interessant poder anar als instituts, buscar representants dins d'instituts que els interessi. Es pot aprofitar els delegats, tirar una mica de per aquí a veure si a algú li interessa acudir i també serà un altre punt de vista. Hi ha gent que podria ser més activa a nivell d'institut, d'escola i no està en cap entitat d'aquestes com els esplais o coses d'aquest tipus. Llavors seria una altra manera d'arribar. Al final tampoc podem representar exclusivament a cada persona però intentar trobar el màxim representant d'algú més global. Doncs jo crec que als instituts també serien interessants. Al haver estudiat en diferents instituts vaig notar que l'ambient és diferent. Els instituts també estan com una mica dividits segons fins i tot classes socials. En plan, qui té més poder adquisitiu per exemple són els que acostumen a anar al Pere Alsius. Crec que fins i tot en això es podria notar i hi hauria més representació.

Acabes d'anomenar una cosa interessant que és el tema de pertinença. Al Pla de l'Estany tenim la casuística que hi ha molts pobles petits i per això a vegades costa que hi hagi aquest sentiment de pertinença, de tots formem part de la comarca. La gent s'identifica més pel seu poble.

Des de l'àrea de joventut estan impulsant projectes que ajudin a potenciar aquest sentiment de pertinença com per exemple d'aquí a poc faran "El Rebot". Iniciatives com aquesta pretenen potenciar el sentiment de formar part del territori i fer xarxa entre els joves per adonar-se que tenen unes necessitats semblant i si s'agrupen poden tenir més força. Veuen que molts joves, sobretot els dels pobles petits, marxen per estudiar i ja no tornen i volen intentar revertir-ho.

Estan bé aquestes iniciatives. Una cosa que seria bona idea és que aquest tipus d'activitats es fessin cada vegada en un poble diferent per arribar a tots i així no centralitzar-ho tot a Banyoles. També està bé pels altres joves (els que no son del poble a on s'organitza) perquè vegin que hi ha altres llocs a part de Banyoles. Per anar a fer una activitat un dia puntual tothom pot anar a Vilademuls, per exemple. Però pels joves de Vilademuls haver d'anar sempre a Banyoles... Al final els que viuen a Banyoles aquesta dificultat no la tenen.

Potser companys o amics t'han transmès que la dificultat del transport els limita?

Jo ara mateix visc a Porqueres, a una zona una mica allunyada però fins als 18 anys vaig viure a Banyoles o sigui que ho vaig tenir relativament fàcil. De fet vivia al centre, súper bé. Quan ja vaig tenir els 18 anys em vaig treure el carnet de cotxe però perquè vivia a les afores de Porqueres. Entre setmana i al vespre, a les 7 de la tarda i a les 10 de la nit, a la meua mare no li agradava que tornés sola.

Amb ma germana sí que veig la problemàtica de no tornar sola a casa. He tingut amigues que s'han vist una mica apartades al estar a altres pobles més allunyats. Hagués estat guai si al seu moment hi haguessin hagut activitats que es fessin al seu poble, dir-los als altres joves, veniu vosaltres. Al final es fa tot a Banyoles per facilitat però és el que dic, si es fa un cop a un altre poble l'altre persona també té aquest sentiment més de pertinença, de som un conjunt, que a casa seva també es fan coses. Al final tothom pot demanar un dia als seus pares que el portin per no sé què, els convenç. Es tracta d'intentar no centralitzar-ho tot a Banyoles, diversificar una mica, que tothom se senti que té una mica de protagonisme.

D'acord. Doncs fins aquí l'entrevista. Moltes gràcies Valèria per les teves aportacions.

ENTREVISTA 6:

**Jordi. Noi de 26 anys no associat a cap entitat de la comarca.
Municipi: Banyoles.
Nivell d'estudis: educació bàsica**

Sols assistir a les activitats que es fan a la comarca per a joves?

No hi assisteixo perquè considero que només serveixen perquè els líders o promotors millorin la seva imatge i per tant jo no vull contribuir-hi.

Per a tu és important participar aportant les teves inquietuds?

No em sembla important, perquè no sembla servir per res més que perquè els que ho dirigeixen obtinguin ingressos o recursos del sector públic.

Com a jove, sents que s'ofereixen mecanismes de participació on les teves opinions siguin vinculants per a decidir coses que puguin afectar-te al teu dia a dia?

Com ja he respost abans, no crec que serveixin per res més que per afavorir a uns quants a costa de la majoria.

Amb els mecanismes de participació que s'ofereixen, creus que s'arriba a la majoria de joves de la comarca? A quins creus que no s'arriba i per què?

Crec que només s'arriba als que ja estan a la pomada política i al seu entorn proper.

La resta, especialment els més pobres, és bastant ignorant al respecte.

Penses que són suficients aquests mecanismes o que en faltarien d'altres? Quins?

No. Un mecanisme interessant seria deixar de votar a persones i votar mesures. Per exemple, amb un sistema de vot continu (sense campanyes de cap tipus).

Com creus que haurien de ser aquests mecanismes perquè fossin més atractius per tots els joves?

Híbrids entre digitals i "analògics", podent exercir-se des d'una plataforma online o des d'una institució física (l'ajuntament).

Com veuries la creació d'un consell comarcal de joventut des d'on aglutinar i articular la participació de tots els joves de la comarca per a poder debatre i fer propostes que tinguin una incidència en les polítiques de joventut que s'estan duent a terme?

Malament. Segons el meu punt de vista no s'han de crear més comitès, sinó descentralitzar la gestió entre tots els participants i afectats, atorgant més o menys més pes de vot segons titulacions, diplomes i reconeixements però sobretot segons experiència (laboral, o acadèmica però remunerada) demostrable a llarg termini. En cas que el votant hagi rebut subvencions o ajudes (o qualsevol tipus de finançament no privada) per poder exercir la experiència, no s'aplica.

Un dels reptes més complicats és el de la representativitat de tots els joves. Què creus que seria important tenir en compte per assegurar que fos el més representatiu possible?

Intentar demostrar que aquest tipus d'iniciatives serveixen per alguna cosa més que per tirar-se flors i rentar la imatge de les institucions.

D'acord, moltes gràcies Jordi.

ENTREVISTA 7:

**Marta. Noia de 23 anys. Ha estat associada a dues entitats de la Comarca, una a Banyoles i l'altra a Camós però actualment no està a cap.
Municipi: Banyoles.**

El terme participació té significats amb matisos diferents. En aquesta entrevista volem distingir-ne principalment dos: per una banda al que fa referència a assistir a activitats pensades per a joves i per l'altra al fet d'assistir a espais on es demana l'opinió dels joves i aquests poden decidir i incidir en aspectes del municipi que els afecten.

En la teva presentació comentes que havies estat associada a dues entitats de la comarca i ara ja no. Com és que hi ha hagut aquest canvi?

Per situacions personals vaig marxar un temps a viure fora de la comarca. Ara, quan he tornat, ja em sentia més desvinculada però la raó principal ha estat la feina ja que m'ocupa moltes hores i em queda poc temps lliure.

Sols assistir a les activitats que es fan a la comarca per a joves?

No molt, la veritat. A part d'espais de festa com barraques, les festes d'agost o nit de bosc no solo participar en gaires activitats per joves. Que jo sàpiga, tampoc en fan moltes.

Per a tu és/seria important participar aportant les teves inquietuds?

Si serveix per alguna cosa de profit sí, però moltes vegades tampoc ens acaben fent cas pel fet de ser joves i l'edat que tenim. Així que sí, hi ha una part de mi que li agradaria aportar idees i canvis però una altra part creu que tampoc servirà de res perquè no ens escoltaran quan ho diem.

Com a jove, sents que s'ofereixen mecanismes de participació on les teves opinions siguin vinculants per a decidir coses que puguin afectar-te al teu dia a dia?

No. Ara mateix, a part de les eleccions, no conec cap mecanisme per fer saber la teva opinió respecte el poble i la comarca. Crec que seria interessant poder fer algun cosa estil assemblea juvenil per poder expressar quines coses milloraríem i implementaríem en el nostre dia a dia per fer-lo més accessible i còmode per tothom.

Amb els mecanismes de participació que s'ofereixen, creus que s'arriba a la majoria de joves de la comarca? A quins creus que no s'arriba i per què?

No. A mi mateixa no m'arriben aquests mecanismes de participació, ja no m'imagino en el cas d'un jove que hagi arribat fa poc a la comarca i potser inclús ni parli la llengua... Jo crec que no s'arriba al col·lectiu de migrants de la comarca, que podrien dir moltes propostes en temes d'inclusió, però no se'ls té en compte. A més també crec que els col·lectius amb risc d'exclusió social (en general, migrants o no) poden quedar bastant exclosos d'aquests processos de participació per tenir altres complicacions en la seva vida quotidiana que poden impedir la seva implicació.

Penses que son suficients aquests mecanismes o que en faltarien d'altres? Quins?

Crec que s'haurien de replantejar en general, si realment funcionen i poden ser representatius de totes les ètnies i classes socials que hi ha a Banyoles. Jo faria una assemblea general de joves cada 3 mesos on tothom pogués participar i dir la seva i s'aconseguissin canvis reals que l'ajuntament escoltés (que també l'ajuntament escolta el que vol, però el problema amb el govern ja és un altre tema). Per poder fer això, també hi hauria d'haver al darrere una bona campanya de publicitat per incentivar la participació del jovent, ja sigui per Instagram, als instituts o penjant cartells, però que tota la comarca ho fes sonar.

Com creus que haurien de ser aquests mecanismes perquè fossin més atractius per tots els joves?

Crec que haurien de ser uns mecanismes apolítics, perquè molt jovent no confia en la política ni que hi pugui haver canvis efectius i se'n desvincularia ràpid; haurien d'interpel·lar i conscienciar als joves que les seves veus importen, volen ser escoltades i que són necessaris i el futur per una societat millor. Jo tiraria per la banda de l'activisme, marcant objectius a millorar i com dur-los a terme per aconseguir solucions factibles i reals, que no fos vendre fum. També podria d'haver-hi un component "fiestero", la festa ens engresca i ens motiva, podrien fer-se festes reivindicatives. Tot plegat, però, hauria de ser mitjançant una

campanya potent en persona però sobretot per xarxes socials, perquè malauradament, els joves ens passem molt temps enganxats a la tecnologia i l'instagram i és la manera més senzilla de fer arribar el missatge.

Justament s'està valorant una proposta que va amb la línia del que proposaves. Hi ha sobre la taula la possibilitat de crear un consell comarcal de joventut des d'on aglutinar i articular la participació de tots els joves de la comarca per a poder debatre i fer propostes que tinguin una incidència en les polítiques de joventut que s'estan duent a terme. Com ho veuries?

No ho faria a través d'un consell comarcal, desvincularia aquest espai de participació juvenil de l'ajuntament per tenir més llibertat d'expressió i de maniobra, perquè depèn de com si no li interessa a l'ajuntament no ens farien cas. Ho organitzaria completament a part, fent pressió des de fora sense filtres institucionals. Com a molt, proposaria alguns portaveus que ens poguessin representar en reunions de l'ajuntament, però no faria aquest espai de participació supeditat a l'ajuntament, perquè et poden deixar lligat de peus i de mans si surt alguna cosa que no els hi interessa. És important ser lliures per queixar-nos i millorar-ho tot, no només el que interessa per política, per això proposava fer-ho apolític també.

Un dels reptes més complicats és el de la representativitat de tots els joves. Què creus que seria important tenir en compte per assegurar que fos el més representatiu possible?

Anar a tots els barris i explicar-ho a tothom, independentment de classe, gènere o ètnia. La comarca és una barreja intercultural i de nivells econòmics, per tant seria important la participació de tots els joves independentment d'on vinguin o dels diners que tinguin la seva família. Es podria incloure com un punt a parlar en les reunions de pares dels instituts i les hores de tutoria per tal de fer-ho conèixer a més gent. També es podrien fer campanyes barri per barri, com ara cinema a la fresca, holy party o coses així per anar implicant al jovent en l'entitat, anar fent cohesió i poder conèixer la seva opinió en ambients més distesos que els hi poden ser més còmodes. Però és imprescindible que barris com la Farga i Canaletes quedin representats en aquests espais, que no sigui un espai només per gent benestant, conscienciar que a la comarca hi vivim tots i tots mereixem donar la nostra opinió i ser escoltats.

D'acord. Doncs fins aquí l'entrevista. Moltes gràcies Marta per les teves aportacions,

9.3. PREGUNTES DEL QÜESTIONARI ALS JOVES

PARTICIPACIÓ JUVENIL AL PLA DE L'ESTANY

Hola,

Em dic Laura i estic fent un treball final de màster sobre la participació juvenil al Pla de l'Estany.

Em seria de molta ajuda que contestessis aquest qüestionari. Només consta de dotze preguntes curtes. El podràs respondre en dos minuts!

Moltes gràcies!

1. Quina edat tens?

Marca solo un óvalo.

de 15 a 19 any

de 20 a 24 anys

de 25 a 29 anys

2. A quin municipi vius?

Marca solo un óvalo.

Banyoles

Porqueres

Camós

Fontcoberta

Crespà

Esponellà

Vilademuls

Serinyà

Sant Miquel de Campmajor

Cornellà del Terri

Palol de Revardit

3. Sexe

Marca solo un óvalo.

- Masculí
- Femení
- Altres

4. Formes part d'alguna entitat juvenil de la comarca?

Marca solo un óvalo.

- Sí
- No

5. Sols assistir a les activitats per joves que es fan a la comarca?

Marca solo un óvalo.

- Sí
- No

6. Com a jove, creus que s'ofereixen mecanismes de participació on les teves opinions siguin vinculants per decidir coses que puguin afectar-te al teu dia a dia?

Marca solo un óvalo.

- Sí
- No

7. Quins son aquests mecanismes?

8. Per a tu és important que hi hagi espais on aportar les teves idees?

Marca solo un óvalo.

- Sí
- No

9. Amb els mecanismes de participació que s'ofereixen creus que s'arriba a la majoria dels joves de la comarca?

Marca solo un óvalo.

- Sí
- No

10. A quins joves creus que no s'arriba? Per què?

11. Com creus que haurien de ser els mecanismes de participació perquè fossin més atractius per tots els joves?

12. Com veuries la creació d'un Consell de Joves d'àmbit comarcal on els joves debatessin i fessin propostes que es poguessin dur a terme?

Marca solo un óvalo.

- Em sembla una bona iniciativa i m'agradaria participar-hi
- Em sembla una bona iniciativa però no sento la necessitat de participar-hi
- No em sembla una bona iniciativa.
- Altres

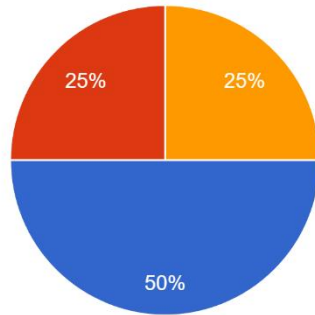
Este contenido no ha sido creado ni aprobado por Google.

Google Formularios

9.4. BUIDATGE DE LES ENQUESTES ALS JOVES

Quina edat tens?

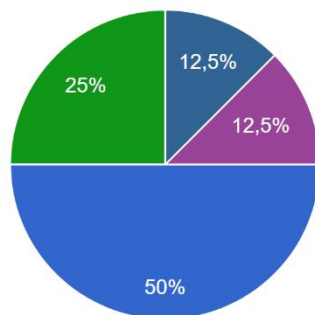
8 respuestas

- de 15 a 19 any
- de 20 a 24 anys
- de 25 a 29 anys

A quin municipi vius?

8 respuestas

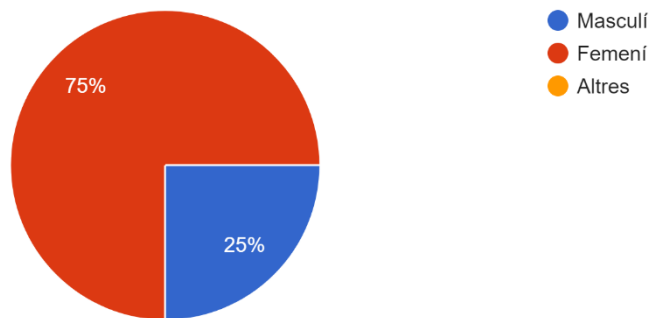
- Banyoles
- Porqueres
- Camós
- Fontcoberta
- Crespà
- Esponellà
- Vilademuls
- Serinyà

▲ 1/2 ▼

- Sant Miquel de Campmajor
- Cornellà del Terri
- Palol de Revardit

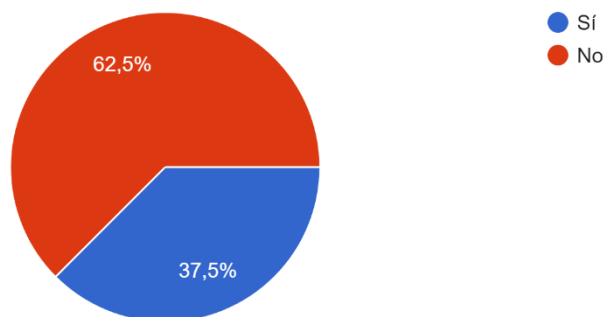
Sexe

8 respuestas

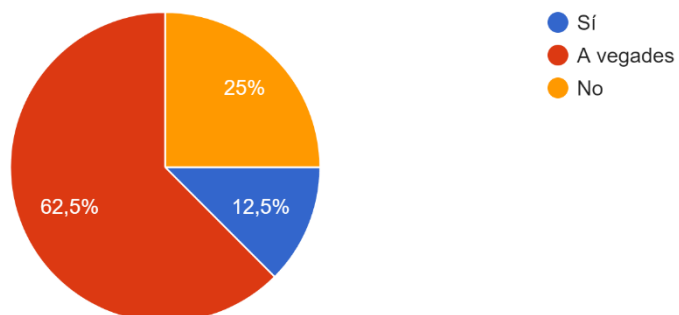
Formes part d'alguna entitat juvenil de la comarca?

8 respuestas

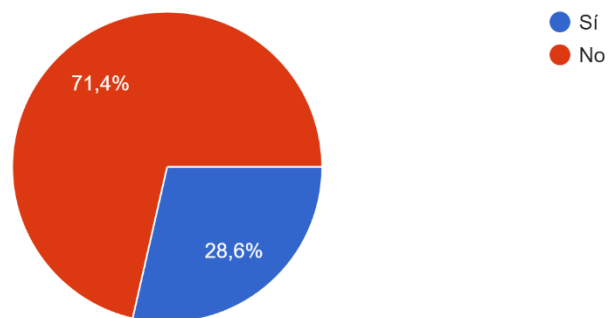
Sols assistir a les activitats per joves que es fan a la comarca?

8 respuestas

Com a jove, creus que s'ofereixen mecanismes de participació on les teves opinions siguin vinculants per decidir coses que puguin afectar-te al teu dia a dia?

7 respuestas

Quins son aquests mecanismes?

4 respuestas

Jo sóc de l'escola de música i aquest any ens han ofert la possibilitat de unir-nos a la comissió que organitza la festa major i aquests temes. De totes maneres, fins aquest any (que també es va fer una activitat per saber què volia el jovent a la facotria) crec que no se'ns demanava l'opinió.

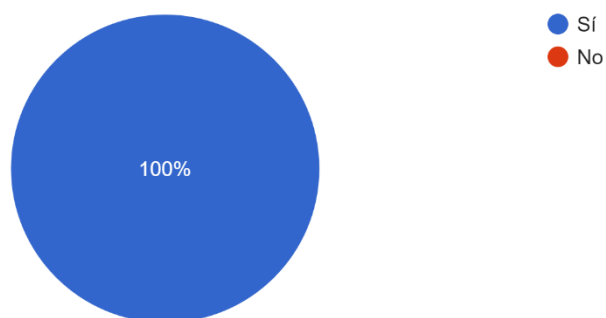
No conec cap mecanisme

A través de les entitats per poder parlar directament amb l'Ajuntament

Jo almenys no n'he trobat

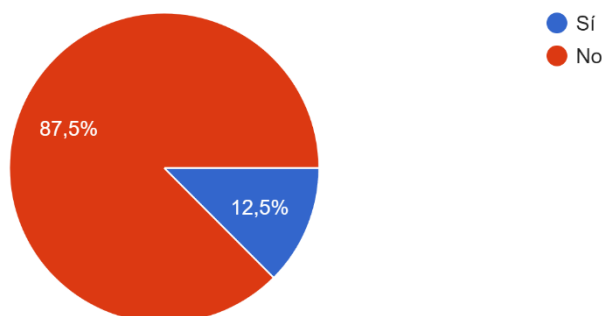
Per a tu és important que hi hagi espais on aportar les teves idees?

8 respuestas

Amb els mecanismes de participació que s'ofereixen creus que s'arriba a la majoria dels joves de la comarca?

8 respuestas

A quins joves creus que no s'arriba? Per què?

5 respuestas

No s'arriba a la majoria. A més jo que sóc de Palol, moltes vegades no m'entero de les activitats que es fan, sobretot si són activitats petites pel centre de Banyoles, a no ser que m'ho diguin les amistats. I a mi m'ha arribat lo de la festa major, la fònica, el fem jazz i això per l'ateneu, però sinó no hauria arribat.

Als joves dels pobles del voltant de Banyoles a vegades quedem despenjats,,no ens arriba tota la informació del que es fa. També penso que no arriba als joves de famílies immigrants que encara estan més desconnectats.

A joves amb més risc d'exclusió social perquè tenen altres problemes ja

Ara mateix, a molts, pk sembla que ja no interessa fer coses pel poble

No ho se

Com creus que haurien de ser els mecanismes de participació perquè fossin més atractius per tots els joves?

5 respuestas

No ho sé, però s'hauria d'incloure a Gent de tots els municipis i de diferents edats. (Respecte la pròxima pregunta, no hi participaria perquè el curs vinent vaig a barcelona, però sinó sí, tot i que, normalment en aquestes activitats hi acaba havent sempre un mateix tipus de persones que no inclou a tothom).

No ho sé.

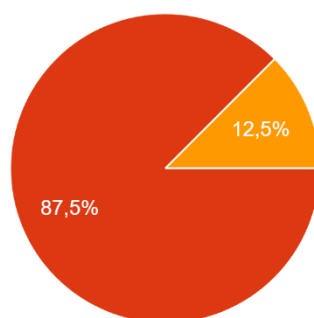
Més inclusius i dinàmics, en ambients que siguin atractius per ells, però amb consciència i motivació per millorar la comarca

Primer de tot, que els donguessin facilitats per fer el que volen, pk si ja de bones a primeres hi ha reticències o impediments, encara menys tindran motivació

Mes actuals, en els que els joves hi veïessin alguna cosa on treure-hi algun benefici

Com veuries la creació d'un Consell de Joves d'àmbit comarcal on els joves debatessin i fessin propostes que es poguessin dur a terme?

8 respuestas

- Em sembla una bona iniciativa i m'agradaria participar-hi
- Em sembla una bona iniciativa però no sento la necessitat de participar-hi
- No em sembla una bona iniciativa.
- Altres

9.5. RECURSOS

[REGLAMENT DEL CONSELL MUNICIPAL DE JOVES DE RIPOLLET](#)

[REGLAMENT DEL CONSELL MUNICIPAL DE JOVES DE REUS](#)

[REGLAMENT DEL CONSELL MUNICIPAL DE JOVES DE PRATS DE LLUÇANÈS](#)

[REGLAMENT DEL CONSELL MUNICIPAL DE JOVES D'IGUALADA](#)

[EL FOMENT DE LA PARTICIPACIÓ I L'ASSOCIACIONISME JUVENIL](#)

[MANUAL DE SUPORT ALS CONSELLS LOCALS DE JUVENTUT](#)

[GUIA DE DINAMITZACIÓ D'ASSOCIACIONS I CONSELLS LOCALS DE JOVENTUT](#)

[CLAUS PER INCORPORAR UNA MIRADA JOVE ALS PLANS LOCALS DE JOVENTUT](#)